

7 HAZİRAN 2015 SEÇİMİ SONRASI DEĞERLENDİRMELER

www.mhp.org.tr

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

7 HAZİRAN 2015 SEÇİMİ SONRASI DEĞERLENDİRMELER

1

DEVLET BAHÇELİ

1 Kasım'da kazanan PKK'dır.

1 Kasım'da kazanan bölünme projeleridir.

1 Kasım'da kazanan Dolmabahçe ihanetidir.

1 Kasım'da yüzü gülen İmralı canisi, Türk düşmanları, Türkiye'nin başına çuval geçirmek için kuyrukta bekleyen tüm çevrelerdir.

Suriye'ye kara operasyonu için gün sayanlar 1 Kasım tezgahını kurmuşlardır.

Öcalan'ın serbest bırakılması ve saraya alınması için fırsat kollayanlar 1 Kasım'a umut bağlamışlardır.

Planlanan yeni anayasa ve başkanlık sistemiyle milli ve üniter devletin parçalara ayrılıp özerklik ve federasyon modelinin tesis edilmesi amacıyla 1 Kasım'a yatırım yapılmıştır.

Türklüğün anayasadan çıkarılması konusunda AKP, yıkım ve bölünme lobilerine 1 Kasım'da randevu vermiştir.

1 Kasım diktatörlüğün teyidi, rüşvet ve yolsuzlukların tescili, ihanet ve melanetler serisinin küstahça ilamıdır.

Güya ileri demokrasi diyenler, gerilemiş bir Türkiye'nin temellerini yeni Türkiye kepezeliğiyle kazmışlardır.

Milliliği, dürüstlüğü ve ahlaklılığı yirmilik çiviyle bile çaksak üzerlerinde durmayacağını bildiğimiz ne kadar gafil varsa 1 Kasım'da derin bir nefes almıştır.

Devlet BAHÇELİ

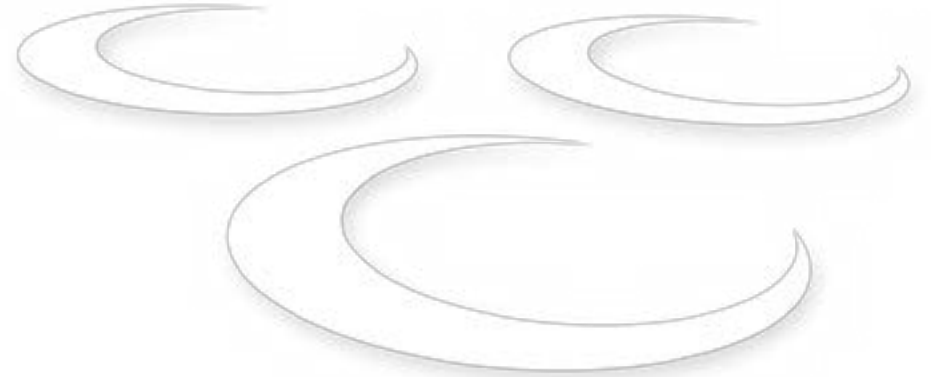
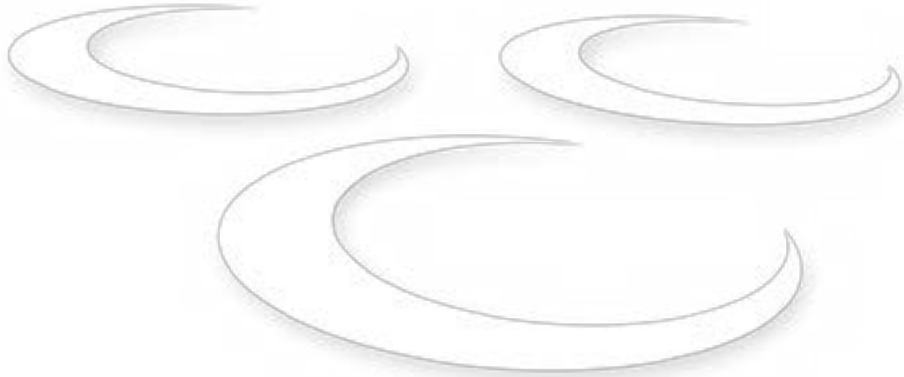

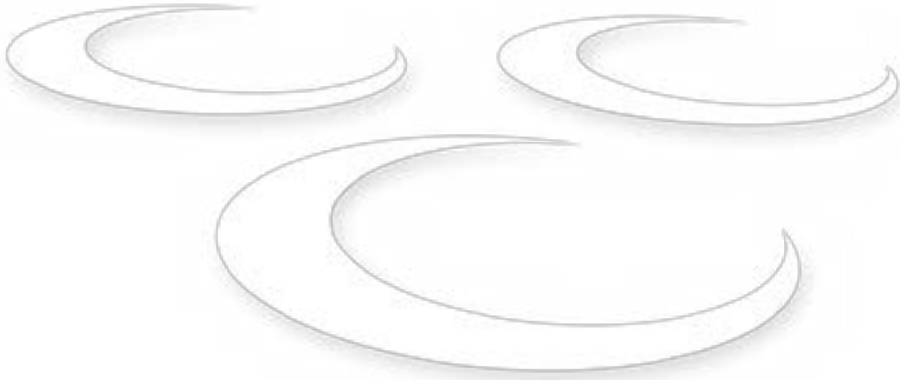

İÇİNDEKİLER

01 TEMMUZ 2015	7
17 KASIM 2015	39
01 ARALIK 2015	69
08 ARALIK 2015	97
15 ARALIK 2015	129
22 ARALIK 2015	153

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

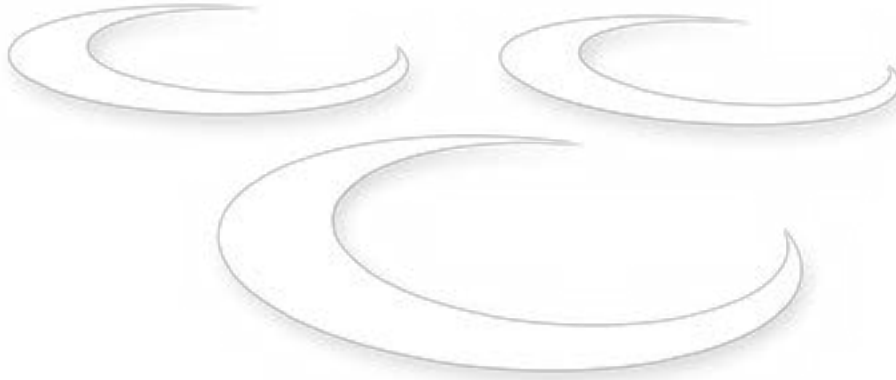
25. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

01 TEMMUZ 2015

**Değerli Milletvekilleri,
Saygıdeğer Misafirler,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 25'inci Yasama Dönemi 1'inci Yasama Yılı'nın bu ilk grup toplantısında sizlerle bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Öncelikle muhterem heyetinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bilindiği üzere, 20 siyasi parti ve 165 bağımsız adayın katıldığı 25'inci Dönem Milletvekili Genel Seçimi 7 Haziran 2015 Pazar günü yapılmıştır.

Türk milleti tarihi nitelikli demokratik sorumluluğunu bir kez daha icra ve ifa etmiştir.

Seçim sonuçları 4 partili bir Meclis tablosunu ortaya çıkarmıştır.

Ve hiçbir parti tek başına iktidar olma ehliyet ve yetkisini alamamıştır.

Şüphesiz ki sandıktan çıkan neticeye herkes saygı duymalıdır.

Aziz milletimiz AKP'nin 13 yıla yaklaşan tek başına iktidarına son vermiş ve yepyeni bir sayfa açmıştır. Bu önemli bir kazanımdır.

Türkiye seçim akşamından itibaren farklı bir siyasi kulvara girmiştir.

Çatışmadan beslenen, gerilimden nemalanan odak ve çevreler 7 Haziran'da milli irade tarafından açık bir şekilde ikaz edilmiştir.

Türk milleti, egemenliğin yegâne sahibi olduğunu göstererek antidemokratik özenti ve uygulamaları, tek adamlık özlemiyle kavranan baskıcı zihniyeti kızağa çekmiştir.

7 Haziran'da başkanlık sistemi etrafında kurulan yığınak dağıtılmıştır.

Devletin kuruluş ilkelerine yönelik intikamcı söylem ve niyetler geriletilmiştir.

Yeni Türkiye tez ve dayatması çürümeye terk edilmiştir.

Yalan ve iftirayla temellenen siyasi üslup ise kesif bir darbe almıştır.

7 Haziranla birlikte demokrasinin nefesi açılmış ve toplumsal rahatlama vasat bulmuştur.

Bu azımsanmayacak, basite alınmayacak bir gelişmedir.

Dahası bu gelişme, bundan sonrasına ümitvar bakmamız için haklı bir gerekçedir.

Elbette Türkiye'nin AKP'den ibaret olmadığı gerçeği seçimle birlikte daha da somutlaşmıştır.

Siyasetteki alternatifsizlik rafa kaldırılmıştır.

İşleyen demokratik teamül ve kurallar onca olumsuzluğa rağmen ülkemizin ufkunu ve bahtını açmıştır.

Seçim sonuçlarının siyasi aktör ve kurumlara yüklediği başlıca yükümlülükleri analiz etmeden önce, şu hatırlatmaları yapmayı özellikle gerekli buluyorum:

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, 7 Haziran akşamından bu tarafa söylediğimiz sözlerin kuşku yok ki hâlâ arkasındayız.

İsabetle belirlediğimiz siyasi pozisyonumuzdan savrulmadan, ilkelerimizin kılavuzluğundan ayrılmadan demokratik görevimizi titizlikle yerine getiriyoruz.

Evvela şunu söylemek lazımdır ki, Türk milleti, Milliyetçi Hareket Partisi'ne ana muhalefet görevi vermiştir.

Bu çok açıktır.

Sandıktan çıkan sonucu etraflıca yorumladığımızda karşımıza bu yalın ve yakın gerçek çıkmaktadır.

Bize verilen ana muhalefet görevi koalisyon arayışlarına kapalı durmak, peşinen ve önyargılı bir tavırla muhtemel görüşmelere yüz çevirmek demek değildir.

Biz, Türkiye ve Türk milleti için dün fedakârlık yaptık, gerekirse, yeri gelirse yine ve yeniden yaparız.

Fakat bu varoluşumuzun hilafına olmamalıdır, olmayacaktır.

46 yıllık mazimizi hiçe sayarak, temel görüş ve eleştirilerimizi sırf bir koalisyon için görmezden gelmemizi umarak inisiyatif alınmasını bekleyenler beyhude davranış içindedir.

Bizi biz yapan değer ve emanetlere mesafe koyarsak, bize anlam katan, ülkelerimize ruh veren milli duruşumuzdan taviz verirse, bunu ne şehitlerimize anlatabiliriz, ne tarihe ve bize gönül veren milyonlara izah edebiliriz.

Elbette Türkiye hükümete kalmamalıdır ve de kalmayacaktır.

Kötümser olmaya, karamsarlık aşımaya hiç kimse tevessül etmemeli, hiç kimse böylesi bir yanlışa düşmemelidir.

Aziz milletimizin biriken ve ağırlaşan sosyal ve ekonomik meseleleri çözüm beklemektedir. Bu tartışmasıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi siyasi mücadelesini “Önce ülkem ve milletim, sonra partim ve ben” anlayışına uygun olarak tam bir inanç ve iddiayla yürütmeye kararlıdır.

Geçmişte olduğu gibi bundan sonra da taşıdığımız sorumluluğun fevkinde olacağımızdan kimsenin endişesi olmamalıdır.

Bir asrı aşan milliyetçilik davasını ve Milliyetçi Hareket'in 46 yıllık şerefli mirasını günlük hesaplar ve ucuz siyaset ile heba etmeyecek bir akla, şuur, özgüvene ve yeterli deneyime çok şükür sahibiz.

Türk-İslam davasının bugünkü neferleri olarak, taşıdığımız emaneti gözümüz gibi koruyup gelecek nesillere teslim etmek bizim boynumuzun borcudur.

Değerli Milletvekilleri,

Karanlık kampanyaların arasından sıyrılarak, çok zor şartlar altında verdiğiniz bir mücadele sonucu, bugün Milliyetçi Hareket

Partisi Türkiye Büyük Millet Meclis'inde 80 muhterem vekille temsil edilmektedir.

Bu dikkate değer bir başarıdır.

Ortadoğu'da oynanan oyunları, Avrasya'da süregelen senaryoları, Türkiye'nin itilmeye çalışıldığı vahim uçurum ve kör kuyuyu samimiyetle idrak edenler bizim kararlılığımızı daha iyi okuyabilecektir.

Biz bugüne karşı duyarlı olduğumuz kadar düne ve geleceğe karşı da sorumluyuz.

Küresel güçlerin Türkiye'miz üzerindeki emellerini iyi biliyoruz.

Bu kapsamda iç ve dış uzantıları olan siyasi tanzim ve planları hem görüyor hem de buna karşı teyakkuzda bulunuyoruz.

Tüm olumsuzluklara rağmen, Türkiye'yi hedefine alan karanlık siyaset mühendisliğini sizler, partimize oy veren Türkiye sevdalıları, fedakarca gayret gösteren teşkilatlarımız ellerinin tersiyle itmiştir.

AKP'nin kaçak saray ikmal ve destekli tüm kanunsuzluk ve zorlamaları boşa çıkarılmıştır.

Engellemeler, algı operasyonları, istismar ayıpları, aldatma ve kandırma mekanizmaları Milliyetçi Hareket'i durduramamıştır.

Bundan sonra da durduramayacaktır.

Ok yaydan 46 yıl önce çıkmıştır.

Artık geri dönüş yoktur.

Ve Türk milletinin mevcudiyeti üzerinde kirli hesap yapan mihrak ve melanet yuvaları hak ettikleri dersi mutlaka alacaklardır.

Bu kutlu çatının altında görev yapan siz muhterem arkadaşlarım, zalimce kurgulanan propaganda gücünü aşarak buraya geldiniz.

Yandaş medyanın tezvirat ve tuzaklarını yarararak, iktidarın ah-laksızca kullandığı devlet imkânlarına göğüs gererek millet vekale-tine hak kazandınız.

Pek tabiidir ki, her seçimden olduğu gibi, 7 Haziran'da da parti-miz için çıkartacağımız ders ve sonuçlar olacaktır.

Bunların incelemelerini teferruatlı şekilde yaptık, yapıyoruz.

Milletimizin yanılmaz sağduyusuyla verdiği siyasi mesajları iyi değerlendirmek durumunda olduğumuzun farkındayız.

Sonuçlar, gerekçelerimiz ne olursa olsun, kendimizi anlatama-dığımız önemli oranda toplumsal bir kesimin varlığına da işaret et-mektedir.

Ancak seçimin ardından partimizin aldığı sonucu küçümseyen, eleştiren bazı mihraklar türemiştir ki, bunlara Milliyetçi Hareket'e ne gibi katkılar sağladıklarını, hangi desteği verdiklerini sormak en doğal hakkımızdır.

Ellerine geçirmiş oldukları sütunları, ekranları ve masaları bir kez bile Milliyetçi Hareket'in lehine kullanmayanların bugün kaza-nılmış başarıyı çarpıtmaları basitliktir.

Bizler, reel politik bir disiplin içinde, milliyetçi ahlakın bilinci ile her eleştiriyi dinlemeye ve sonuç çıkarmaya hazırız.

Fakat bunun öncelikle hakkaniyete ve sonra siyasi ve vicdani adaba uygun olmasını ister ve bekleriz.

Milliyetçileri Meclis çatısından uzak tutmak için kurulan tuzak-ları, partimizi ve davamızı içten yıkmak için sokulan fitneleri, yapı-lan dedikoduları, oynanan oyunları asla ve asla unutmuyoruz.

Biz Milliyetçi Hareket'in bugünlere kolay gelmediğini yaşaya-rak biliyoruz.

Çekilen sıkıntıların, verilen kutlu mücadelenin en canlı tanığımız.

Bu itibarla, sizler mücadelenizle içten ve dıştan kurulan ablu-kayı parçaladınız ve bu kutlu mekânda yer alabildiniz.

Gönül isterdi ki diğer adaylarımız da burada bulunsunlar.

Ancak bilinmelidir ki, onların da verdikleri mücadele en az burada bulunan arkadaşlarımız kadar önemli, saygın ve değerli ol-muştur.

Milliyetçi Hareket, bugün sayıları yedi buçuk milyona yaklaşan vatan evladının gözüne ve gönlüne girmeyi başarmışsa bunun gurur payesi tüm dava arkadaşlarımızdır.

Bu asla hafife alınacak bir sonuç değildir ve kolay elde edilme-miştir.

Partimizin kurulduğu ve liderimiz Alparslan Türkeş Bey'in tek temsilci olarak Meclise girdiği 1969 yılından bu yana verilen şerefli bir mücadelenin adım adım ulaşılan eseridir.

Sizleri, cefakâr teşkilat mensuplarımızı ve Milliyetçi Hareket'e gönül vermiş kardeşlerimi kutluyorum.

Gururla söylemek isterim ki, yüzde 16,3 oy oranı ve 80 millet-vekili ile aziz milletimiz etrafına çekilmek istenen surları yıkıp bü-yük bir kuşatmayı yarmıştır.

Ulaştığımız bu sonuçla Türkiye'mizin sahipsiz olmadığı tüm dünyaya ilan edilmiştir.

Hepinizle iftihar ediyorum.

Türk milletinin kalbinin attığı Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde bulunuyor olmanızın önemini herkes yakında daha iyi anlayacak ve anlamlandıracaktır.

Bu imkânı bizlere veren büyük milletimize bir kez daha şükranlarımı sunuyorum.

Unutmayınız ki, Milliyetçi Hareket Türk siyasetinin tertemiz bir yüzü, Türk milletinin taviz vermeyecek son siperi, teslim olmayacak, düşürülemeyecek son kalesidir.

Bizî var kılan vatan ve millet sevdasıdır.

Koltuk merakıyla ne ilkelerimizden cayarız, ne de makam-mevki tutkusuyla inançlarımızı pazarlık konusu yaparız.

Çünkü biz Türk milletiyiz, çünkü biz Türk-İslam ülküsünün yılmaz bekçileriyiz.

Değerli Arkadaşlarım,

Ülkemiz, geride kalan AKP'li hükümetlerin sosyal, siyasal, ekonomik, dış politika, kültürel, kısacası her alanda neden olduğu tahribatın sancılarını yaşamaktadır.

Geçmiş döneme damgasını vuran iktidar partisinin milletimizden yüzde 40,8 oranında destek bulması bu gerçeği ifade etmemize mani değildir.

Temennimiz politik inat ve ısrarların, kısır hesap ve ihtirasların,

gerginlik ve kutuplaşmaların bir sonuç vermeyeceğinin herkes tarafından anlaşılmış olmasıdır.

Haricimizdeki siyasi partilerin durumu ne olursa olsun, Milliyetçi Hareket "Milli duruşun, uzlaşmanın, hoşgörünün ve diyalogun adresi" olmaya hevesle devam edecektir.

Ancak, bilinmesi gereken ayrıntı, göstereceğimiz bu uzlaşmanın, hoşgörünün ve diyalogun milli devlet, üniter yapı ve Cumhuriyetimizin temel değerleri ekseninde olacaktır.

Bu açıdan, Milliyetçi Hareket'in tutumunu, gizli ya da örtülü niyetleri için bir fırsat zannedenlerin bu eğilimlerini bir kez daha ve çok geç olmadan gözden geçirmelerini tavsiye ediyorum.

Milliyetçi Hareket'in uzlaşmacı tavrı üzerinden, yıkıcı veya bölücü niyetlere meşruiyet kazandırılmaya çalışılması halinde, buna en sert ve kesin cevabı yine Milliyetçi Hareket mensupları verecektir.

Bu konudaki hassasiyetimizin bilinmesinde şimdiden fayda mülâhaza ediyorum.

Bu nedenle, iktidar veya muhalefet partisine mensup olsun, her milletvekiline düşen görev milli meselelerde yanlış adım atmaktan kaçınmak olmalıdır.

Geçmişte ne dedikse bugün de aynı sözlerimizin yanındayız.

Parlamentoda olmamız yapılan yanlışları göz ardı etmemizi gerektirmeyecektir.

Hangi siyasi görüşe sahip olursa olsun, Cumhuriyet'in kuruluş ilkelerini ve yapısını tartışmaya açmak, etnik köken farklılıklarına

dayanarak bunları yıkmaya çalışmak veya bunlara seyirci kalmak bilinmelidir ki devletin ve milletin varlığına kastetmekle eş değerdir.

Bunun da adı bize göre ihanettir.

Milliyetçi Hareket bu emelleri besleyenlere hiçbir şart altında geçit vermemek üzere milletinden siyasal destek ve yetki almıştır.

Bu bakımdan hiç kimse ham hayal peşinde koşmamalı, Türk milletinin gücünü ve Milliyetçi Hareket'in sabrını test etmemelidir.

Bugünkü nazik dönemde herkesin sağduyunun rehberliğinde hareket etmesi şarttır.

Bu itibarla, Türk milletinin iradesinin temsil yeri olan bu kutlu çatı altında, 25.Dönemin bu ilk toplantısında başkentimiz Ankara'dan Milliyetçi Hareket Partisi'nin kararlılığını ve fikriyatını bir kez daha vurgulamak istiyorum.

Bu konuyu özellikle koalisyon tartışmalarına da yol göstermesi bakımından çok önemli buluyorum.

Türkiye Cumhuriyeti adıyla ve üniter devlet çatısı altında, Türk milleti kimliği ile beraberce yaşayabilmemizin asgari kuralları 29 Ekim 1923 tarihinde Atatürk ve kurucu kahramanlar tarafından konulmuştur.

Başkentimizin Ankara, dilimizin Türkçe, bayrağımızın ay yıldızlı al bayrak, milli marşımızın İstiklal Marşı olduğu belirlenmiş ve Anayasamız tarafından da güvence altına alınmıştır.

Buradan yeni baştan ilan ediyorum ki;

Türkiye Cumhuriyeti, ülkesi, milleti ve egemenlik unsurları ile tektir ve üniter bir devlettir.

Türk milleti tarihi ve kültürel kökleri itibariyle ayrılık kabul etmeyen bir bütündür.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu, istiklâl ve bağımsızlık mücadelemizin taçlandırılmasıdır.

Ay yıldızlı al bayrağımız bağımsızlığımızın, egemenliğimizin, birlik ve beraberliğimizin sembolüdür.

İstiklal Marşımız, bu onurlu mücadelenin kahramanlık destanıdır ve o günlerin mukaddes bir hatırasıdır.

Milli birlik ve bölünmez bütünlüğümüzün dayandığı temeller tek devlet, tek millet, tek bayrak, tek vatan ve tek dil ülküsüdür.

Milliyetçi Hareket, bu kutlu değerleri ve kutsal emanetleri, gösterecekleri yüksek fedakârlık, kararlılık, milli şuur ve millet sevgisi ile korumaya yeminlidir.

Bunlar, Milliyetçi Hareket'in varlık ve yaşama nedenleridir.

Bizim uzlaşma ve diyalog zeminimizin ana omurgası ancak bunlara saygı ve riayetle mümkündür.

Milliyetçi Hareket'in ayrılıkta, bölünmede, çözülmede, dağılmada, parçalanmada mutabakat araması asla ve asla mümkün değildir.

Beklentimiz ve ümidimiz Milliyetçi Hareket'in milli duruş için yaptığı sağduyu ve kucaklaşma çağrılarının bu ilkeler etrafında cevap bulmasıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

Mevcut Anayasa ve demokratik parlamenter sistem içinde, bir partinin tek başına güvenoyu alabilecek milletvekili sayısına ulaşamaması halinde iktidar sorununu çözmek için iki yöntem mevcuttur.

Bunlardan birisi azınlık hükümeti, diğeri ise koalisyon hükümeti kurulmasıdır.

Çok partili sistemlerde yaygın olarak koalisyon hükümetleri tercih edilmektedir.

Koalisyon; iki ya da daha fazla sayıda partinin, kendi program ve politikalarından belli ölçülerde feragat edip, bir protokol kapsamında anlaşmalarıyla yürütme yetkisini paylaşmalarını ifade etmektedir.

Bir hükümetin kuruluşunu değerlendirirken konuya üç temel bakış açısından yaklaşmakta büyük fayda vardır.

Birincisi, dünyanın içinde bulunduğu sosyal ve ekonomik şartlar, uluslararası siyasi sistemde meydana gelen hızlı değişimler, bölgesel ve küresel ölçekte yaşanan sıcak gelişmelerdir.

İkincisi iç siyasi dinamiklerin seyri ve ana muhtesasıdır.

Üçüncüsü ise aziz milletimizin tercih ve beklentisiyle birlikte toplumsal taleplerin yön ve çerçevesidir.

Sosyal zeminden kopuk, sosyal ve ekonomik ilişkilerin ana arteriyle çelişkili bir siyaset olmayacağına göre, kurulacak her hükümet sıraladığım bu üç faktöre dayalı olmak durumundadır.

Bir koalisyon hükümetinin başarısı her şeyden evvel, koalisyona katılan partilerin politik uyum, taşıdıkları ideolojik benzerlik ve program yakınlıklarıyla doğru orantılıdır.

Siyasi hedefi, müktesebatı ve ana fikri pek farklılık arz etmeyen partilerin bir araya gelerek koalisyona vücut vermeleri hem ülke menfaati hem de istikrar açısından elzemdir.

Açıktır ki, 7 Haziran'da AKP tek başına iktidar olma vasfını kaybetmiştir.

Ve Türkiye'nin önüne kaçınılmaz olarak koalisyon hükümeti kurulması zorunluluğu çıkmıştır.

Artık siyasette yeni bir durum vardır.

İktidarın tek bir partinin tekelinde olmayacağı aşıkardır.

Bundan sonra ülkemizin koalisyon hükümetlerine alışması lazımdır.

Kaldı ki siyasi tarihimizde bu kapsamdaki tecrübeler yeteri düzeyde vardır ve ortadadır.

Bildiğiniz gibi, 7 Haziran Milletvekiliği Genel Seçimi'nin kesin olmayan sonuçları belli olduğu andan itibaren görüş ve düşüncelerimizi tüm berraklığıyla açıklamıştık.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin tecelli eden milli iradeyi nasıl yorumladığını gözler önüne sermiştik.

Muhtemel koalisyon hükümetinin uyum ve işbirliği temelinde bina edilmesi gerektiğini dikkate aldığımızda, ilk formül olarak AKP ile HDP'nin bir araya gelmesi akla en yatkın seçenektir.

AKP ile HDP'nin toplam 338 kişilik milletvekili sayısı belirledikleri siyasi amaçları için yeterli olacaktır.

Bu iki parti çözüm isimli ihanet sürecinde aynı kareye girmişlerdir.

Bu iki parti Oslo'dan İmralı'ya uzanan terörle müzakerelere birlikte omuz vermişlerdir.

Ve bu iki parti 28 Şubat 2015 günü Dolmabahçe Sarayı'nda, İmralı canisininin 10 maddelik ihanet metnini beraberce onaylamışlar, Türkiye'ye müstereken çelme takmaya azmetmişlerdir.

Çözüm isimli ihanet sürecinin amaç, kapsam ve uygulamasını aşama aşama görmek bizlerin ve aziz milletimizin en doğal hakkıdır.

Madem çözüme süreci her şeyin önündedir, madem Erdoğan çözüme başını koyacak kadar inanmıştır, o zaman AKP ile HDP'nin önüne geçen yoktur.

AKP ile HDP'ye sesleniyorum; eğer samimiyseniz, söz ve beyanatlarınızın arkasında duracak kadar yürekliyseniz, işte size fırsat, işte size imkan.

Haydi durmayın, beklemeyin; çözüm koalisyonunu kurun da görelim.

Süreç iktidarına ortak olun da milletimiz asıl gerçek niyetlerinizi görsün ve tanısın.

Merak ediyorum, bu 63'lükler niçin konuşmaz, neden devreye girmez?

1 Ağustos 2009'da tedavüle giren 12 kötü adam, Abant Toplantıları'nda boy gösteren keremeti kendinden menkul sözde yazar ve gazeteciler nerelerdedir?

Bunlardan niçin ses çıkmaz?

Çözüm şakşakçıları, çözüm baronları, çözümün kiralık kalem ve zihniyetleri konuşmak için daha neyi beklemektedir?

AKP ile HDP arasında çoktandır fiili koalisyon zaten vardır.

Bu iki partinin tek yumurta ikizi olduğu ayan beyan ortadadır.

O zaman beraberliklerini bir koalisyon protokolüyle tescilmeleri tutarlılık gereği makul ve yerinde olacaktır.

Şayet AKP ile HDP mutlu sona kavuşmak yerine ayak sürümeği tercih ederlerse, Türkiye seçeneksiz değildir.

AKP-HDP olmazsa, toplamda yüzde 65,82 oy oranı ve 390 milletvekiliyle AKP-CHP koalisyonu kurulabilecektir.

CHP Genel Başkanı; "Rövanşist olmayacağız" diyerek hükümete açık kapı bırakmıştır.

AKP Genel Başkanı bu açıklamayı çok olumlu bulmuş, atılan pası almıştır.

Karşılıklı uzatılan zeytin dalları AKP ile CHP arasındaki buzları eritmeye başlamış, el altından yürütülen görüşmeleri hızlandırmıştır.

Seçim Beyannameleri ve programları birbirine benzeyen bu iki partinin koalisyonda buluşmaları Türkiye'nin de hayrına olacaktır.

Küresel sermaye AKP-CHP'ye göz kırpmaktadır.

İş âlemi AKP-CHP'ye koalisyon tembihinde bulunmuştur.

ABD ve AB ise bu ortaklığa dünden razıdır.

CHP Genel Başkanı, AKP dışındaki hükümet seçeneklerini kurnazca sıfırlayarak kendi önünü açmıştır.

Nitekim AKP-CHP koalisyonun kurulması da an meselesidir.

Hatırlarsanız, Sayın Kılıçdaroğlu şahsıma Başbakanlık teklifinde bile bulunmuş, yüzde 60'lık bloktan bahsederek bizi HDP'yle yan yana getirmeyi aklından geçirmiştir.

Merakımdan soruyorum, Sayın Kılıçdaroğlu Başbakanlık makamını şahsıma lütfetme yetkisini kimden ve nasıl almıştır?

Başbakanlık ganimeti bulmuştur da, göz tokluğu, mevki doygunluğu ve alicenaplık göstererek buna bizi mi layık görmektedir?

Milletin bize vermediği yetkiyi Sayın Kılıçdaroğlu nasıl sunabilmektedir?

Bu ne cürettir? Bu ne pişkinliktir?

CHP'nin Genel Başkanı tuzak kuracak başka bir parti bulamamıştır da gözünü bize mi dikmiştir?

Kılıçdaroğlu olası koalisyon seçeneklerini sinsice tahrip ederek AKP'nin karanlık limanına gözle kaş arasında yanaşmıştır.

Bu manevrasıyla sözüm ona bizi zorda bırakmayı, "her şeyi dedim, ama olmadı" uyduruk gerekçesini imal etmeyi hesaplamıştır.

Sayın Kılıçdaroğlu, bilesin ki, bu bayat numaraları hiç kimse yemeyecektir.

Altını çizerek tekrarlamak isterim ki;

Milliyetçi Hareket Partisi, PKK'nın siyasi acentesi olan HDP'yle hiçbir şart altında bir araya gelmez, gelemez.

Onbinlerce vatan evladının kanına giren teröristleri kutsamakla kalmayıp içinden çıkan, bölücülüğü pusula yapan, hepsinden önemlisi iradesi Kandil'e ipotekli bir siyasi parti görünümlü PKK aparatıyla MHP'nin işi olmaz, olmayacaktır.

Ne ibretliktir ki, HDP'yi yok saymamızdan rahatsız olanlar bizi eleştiri yağmuruna tutmaktadır.

Herkes meşrebine ve mayasına uygun konuşmaktadır.

Ekranlarda, gazete köşelerinde, uzatılan mikrofonlarda bize demokrasi dersi vermeye cüret edenler önce vicdan, aidiyet ve ahlak imtihanından geçmeyi denemelidir.

Bizim kimsenin aklına ihtiyacımız yoktur.

Hele hele kimlik ve köken krizi yaşayanların, insaf ve ızan buhranı geçirenlerin bize parmak sallamaları hadlerine değildir.

HDP'ye oy verenlere saygı duymak demek, HDP'yi muhatap almak demek değildir.

Şimdi kalkıp bayrağa sarılı şehit naaşlarını, hıçkırığa hıçkırığa ağlayan şehit analarını, bir uzvunu kaybetmiş muhterem gazilerimizi unutalım mı?

Emzikli bebeklerin vücutlarında açılan kurşun deliklerini aklımızdan çıkaralım mı?

Köy ve karakol baskınlarını, yol kesmeleri, pusu kurmaları, mayınlı saldırıları olan olmuş bir kere diyerek hafızamızdan silelim mi?

Hadi biz unuttuk diyelim, hadi biz milli davadan vazgeçtik sayalım; söyler misiniz bana, 30 yılı aşkın süredir artarak devam eden

zalimliği, işlenen cinayet ve söndürülen ocakların faillerini tarih ve millet affeder mi?

Erdoğan yaşanan ızdırap dolu seneleri hoş görebilir.

Davutoğlu geçmişe bir çırpıda sünger çekebilir.

14 ilkeyle avunan Kılıçdaroğlu da bir şey olmamış gibi davranabilir.

Hamd olsun hafızasını kaybetmemiş Milliyetçi Hareket ne hainleri unuttur ne de kuzum, yiğidim, aslanım, civanım diyerek gök kubbeyi çınlatan feryat figanları görmez göze alır.

Bu nedenle biz HDP'ye bakınca flu görüyoruz, görmeye de devam edeceğiz.

AKP ile CHP net görüyorsa bizce mahsuru yoktur.

Bu durumda, HDP'yi de yanlarına alarak üçlü bir koalisyonu kurmalarında herhangi bir mani hal de olmayacaktır.

AKP-CHP-HDP arasındaki nazlı ve kaprisli itiş kakışlar koalisyon nikâhıyla muradına ermelidir.

Bu üç partinin toplamda yüzde 78,94 oy oranı ve 470 milletvekili sayısı geniş tabanlı bir hükümetin kurulmasını sağlayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi ise alayına yetecektir.

Hepsinin karşısında tek başına duracaktır.

Ana muhalefet görevini eksiksiz yerine getirerek, erken veya zamanında yapılacak bir seçimle tek başına iktidara gelecek ve Türkiye'yi kurtarma sözünü harfiyen yerine getirecektir.

Değerli Milletvekilleri,

TBMM Başkan seçimine katılan dört aday için Anayasa'nın 94'üncü maddesine göre düzenlenen seçimin birinci ve ikinci tur oylamaları dün yapılmıştır.

Buna göre hiçbir aday nitelikli çoğunluğa ulaşamamıştır.

Bu nedenle, bugün başkan seçiminin üçüncü ve gerekirse dördüncü turu gerçekleştirilecektir.

Seçime katılan başkan adaylarının üçüncü oylamasında üye tam sayısının salt çoğunluğunun aranacağı, eğer bu temin edilemezse, bu oylamada en çok oyu alan iki aday için dördüncü oylamanın yapılacağı, böylelikle en fazla oyu alan adayın Başkan seçileceği Anayasa kuralıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi hiçbir çıkar ve karanlık odak tarafından yönlendirilemeyecek ve güdülemeyecek kadar ilkeli, iradeli ve kimlikli bir partidir.

Partimizi istismar etmeye, ayar vermeye, TBMM başkanlık seçiminde kullanmaya veya siyasi markaja almaya çalışan hiçbir bedbahta eyvallahımız yoktur.

Başkalarını bilemem, ama biz inanç ve ilkelerimiz neyi gerektiriyorsa onun yanında olacağız.

Bu itibarla Milliyetçi Hareket Partisi, tüm oylamalarda Meclis'te bulunarak değerli adayımız ve İstanbul Milletvekilimiz Sayın Ekmeleddin İhsanoğlu'nu sonuna kadar destekleyecek ve demokratik tavrını gösterecektir.

Siz değerli milletvekili arkadaşlarımda bu kararlılıkta hareket edeceğine yürekten inanıyor ve bunu bekliyorum.

Sayın İhsanoğlu'nun Cumhurbaşkanı olması yönünde siyasi faaliyet gösteren CHP'nin, TBMM Başkanı seçiminde tutarlılık imtihanından geçeceği çok açıktır.

İnanıyorum ki, Gazi Meclis'in muhterem üyeleri, tecrübeye, birikime, milli akla, sağduyuya, uzlaşmaya oy verecek ve Sayın İhsanoğlu'nu TBMM'nin 26'ncı Başkanı olarak görevlendirecektir.

TBMM Başkan seçimi önümüzdeki koalisyon arayışları hakkında da hepimize bir fikir verecektir.

Başkanlık seçimini müteakiben öncelikle çözülmesi gereken, yeni hükümetin kurulma işlemidir.

Az önce de belirttiğim gibi, koalisyon hükümetinin kimler arasında kurulması gerektiği bize göre berraktır.

Eğer ki, tüm alternatifler tüketilir ve siyasi istikrarsızlık baş gösterirse, Türkiye'yi Allah'ın izniyle namerde muhtaç etmeyiz, sorumluluktan kaçmayız.

Fakat bunun için üç haftadır dile getirdiğimiz ilkelerimizin kabulü ön şarttır. Ve bunlardan geri adım atmamız düşünülemezdir.

İlk olarak süreç ihaneti tamamen askıya alınmalıdır.

Çözülme süreci kapsamında bizim hükümet ortağı olmamız bir defa kendimizi inkardır.

İkinci olarak 17-25 Aralık Rüşvet ve Yolsuzluk kararlığının üzerine tavizsiz şekilde gidilmelidir.

Bu konuda hiç kimse ayrıcalıklı görülmemelidir.

Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması tekrar açılmalı, ucu kime dayanırsa dayansın, hukuk kimi hedefine alırsa alsın tam bir arınma, tam bir mıntika temizliği yapılmalıdır.

Mesele sadece dört eski bakanın Yüce Divan'a gönderilmesiyle sınırlı olmayacaktır.

Baksanıza, Cumhurbaşkanı'nın huzurunda, Türkiye İhracatçılar Meclisi'nin 22'inci Olağan Genel Kurulu'nda, İranlı kaçakçıya mücevher sektöründe ihracat şampiyonu ödülü hayasızca verilmiştir.

Sızlansa da, tepkiler sonucunda pişmanlık gösterse de, bir kanun kaçağına Başbakan Yardımcısının Ekonomi Bakanıyla birlikte ödül sunması utanç ve rezalettir.

AKP, azılı bir altın kaçakçısını, bakanları rüşvet çemberine alan mimli bir suçluyu ödüllendirmiş, sonuçta Erdoğan'ın hayırsever (!) işadamı taltif edilmiştir.

Sayın Kurtulmuş'un "Bilmiyordum" demesi özrün kabahatten büyüklüğünü hafifletmeye kesinlikle yetmemiştir.

Varsayalım ki, hükümet üyeleri kimlere ödül vereceklerini bilmiyor olsunlar.

O zaman bu zevat Türkiye'yi nasıl yönetmiş, dostu-düşmanı nasıl ayırt etmiştir?

Yakında Kur'an-ı Kerimle alay eden ahlaksız eski bakana Diyanet İşleri Başkanlığı ödül vermeye karar verirse, buna da göz yumulacak mıdır?

Her ne olursa olsun, 13 yılda yeşeren ve kökleşen tüm yasa dışı iş ve ilişkilerin üzerine gitmek lazımdır.

Yolsuzluk batağı kurutulmadan, adalete giydirilen deli gömleği çıkarılmadan kurulacak her hükümet ahlaken sorunlu ve yaralı olacaktır.

Milliyetçi Hareket'in buna çanak tutması, meydanlarda verdiği sözlerin, 46 yıllık milli ve manevi ilkelerin hilafına hareket etmesi ham bir hayaldir.

Hiç kimse bizden hırsızları aklama tezgâhına düşmemizi beklememelidir.

Cürüm işleyenler, buna ortak olanlar, suçluları koruyanlar doğruca mahkemeye çıkarılmadan oturacağımız her koltuk bize haram olacaktır.

Üçüncü olarak, Cumhurbaşkanı Erdoğan kesinlikle Anayasal sınırlarına çekilmelidir.

7 Haziran öncesinde, kaçak ve korsan mitinglerle milli iradeyi körelten, şimdi de iftar sofralarını siyasete ve yalana bulayan Erdoğan artık Anayasa'ya eksiksiz uymalıdır.

Ve 1071 rakımlı tepeye yavaş yavaş dönüşün yollarını aramalıdır.

Bir defa önümüzdeki koalisyon görüşmelerinde muhatap siyasi partilerdir.

Buna rağmen, haddi ve harcı değilken, Erdoğan'ın muhalefetle söz düellosuna girmesi, pervasızca konuşması tam bir siyasi nezaket ve edep noksanlığıdır.

Siyasette rol kapmak için uğraşması, bizatihi AKP'ye ve Genel Başkanı'na hakarettir.

Erdoğan'ın mizaç ve zihni islahı olmadan, Beştepe sürekli Türkiye'ye fren yaptıracaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, bu üç başlık altında bir mutabakat arayışını görür ve muhataplarında samimiyet bulursa elbetteki koalisyonu konuşmaktan kaçınmayacaktır.

İlkelerde uzlaşmadan, karşılıklı güven iklimi oluşmadan koalisyon koltuk ve ikbal hesabıyla tamam demek Milliyetçi Hareket'in kitabında yazmayan ilkelliktir.

Hiçbir şart altında hükümet kurulamazsa, şüphe yok ki, milli irade tek adrestir.

Milliyetçi Hareket Partisi Türk milletinin tercih ve kararına gönülden bağlı ve hürmetkârdır.

Biz TBMM'de ettiğimiz yemine bedeli ne olursa olsun bağlı ve sadık kalacağız.

Bu yemin bizim için sembolik nitelikten ibaret değildir.

İkbalin kolaylığıyla istikbal aydınlığını asla karartmayacak, çıkar çetelesi tutarak Milliyetçi-Ülkücü Hareket'in kutlu hatıra ve haysiyetini hiçbir menfaatpereste çiğnetmeyeceğiz.

Muhterem Arkadaşlarım,

İç siyasi gelişmelere paralel olarak dış politikanın da enkaz yığınının döndüğünü itiraf ve kabul etmekten başka şansımız kalmamıştır.

Yunanistan iflasın sınırındadır.

Suriye ateş topuna dönmüştür.

Irak felaketin ortasına sürüklenmiştir.

Balkanlar diken üstünde, Kafkaslar barut fıçısıdır.

Türkmeneli'nde, Suriye'de, Doğu Türkistan'da soydaşlarımızın kanı dökülmekte, yaşama hakları ellerinden alınmaktadır.

AKP hükümeti ise sonuçsuz güvenlik toplantılarıyla vakit geçirmesinin yanı sıra atıl ve acizdir.

Çevremizde facia boyutunda insanlık suçu işlenmektedir.

Bir yanda PYD terörü, diğer yanda IŞİD caniliği Türkiye'nin güvenliğini risk ve tehlikeye atmaktadır.

Sınırlarımızın hemen dibinde vahşi ve kanlı bir çekişme yaşanmaktadır. Milli bekamız için alarm zilleri çalmaktadır.

Kürdistan'ın kurulması konusunda yoğun bir rekabet ve mücadele sahnelenmektedir.

PKK-PYD'nin Suriye'nin kuzeyindeki Tel Abyad'ı ele geçirmesiyle Akdeniz'e uzanan bir koridor açma girişimi Türkiye'ye çok açık bir düşmanlık olarak değerlendirilmelidir.

2014 yılı Ocak ayında ilan edilen sözde 3 PYD özerk kantonundan doğudaki Cezire ve Kobani, Tel Abyad'ın PYD tarafından alınmasıyla birleşmiştir.

Şimdi de en batıda, Hatay ve Kilis sınırlarına yakın Afrin özerk kantonunun bunlarla eklemlenmesi söz konusudur.

Tehlike had safhadadır.

IŞİD ile PYD arasında bize göre bir fark yoktur.

İkisi de terör örgütü, ikisi de cinayet şebekesidir.

Komşu coğrafyalarda etnik ve mezhep kutuplaşması gittikçe derinleşmektedir. Bu durum felaket habercisidir.

PYD-PKK terörü etnik temizlik yapacak kadar gözü dönmüştür.

Türkmen kardeşlerimiz yuvalarından ve yurtlarından çıkarılmaktadır.

Suriyeli sığınmacıların sayısı her geçen gün çoğalmakta, ülkemizin hazmetme kapasitesini zorlamaktadır.

Türkiye her bakımdan kuşatma altındadır.

Ve bugünkü yangının yegane müsebbibi Erdoğan'ın hayalpe-restliği, AKP'nin çökmüş dış politikasıdır.

Esad veya IŞİD tehdidi sonlansa bile tehdit azalmayacaktır.

IŞİD'in çekildiği alanların demografik yapısıyla oynayan hainler Türkiye'nin sabrını zorlamaktadır.

Suriye'de PYD eliyle devreye alınan Kürt koridoru planı Türkiye'nin toprak bütünlüğüne ve milli varlığına açık bir saldırı olarak ele alınmalıdır.

Yanıbaşımızda terör devleti kurma çalışmaları ülkemize meydan okumaktır.

İster mevcut hükümet, isterse de kurulacak yeni hükümet olsun, Türkiye'nin milli çıkar ve emniyetini tehdit eden gelişmelere sessiz ve seyirci kalamayacaktır.

Aksi bir tavır vatana ihanetle eşdeğer olacaktır.

Gündemde TSK'nın sınır ötesinde bir güvenlik kuşağı oluşturmasıyla ilgili görüş ve arayışlar vardır.

IŞİD stratejik özelliği bulunan Mare Hattı'nı hedef almıştır.

Türkiye-Suriye hattındaki sınır kapılarının sadece birisi Esad'ın kontrolündeyken, diğerleri muhaliflerin, PYD ve IŞİD'in elindedir.

PYD tek başına 6 sınır kapısına hâkimdir.

AKP iktidarı bu sınır kapılarından Fırat'ın batısındaki Öncüpınar ve Cilvegözü'nün de IŞİD'in eline geçeceğine dikkat çekerek, bunun gerçekleşmemesi TSK'dan her türlü tedbiri almasını istemiştir.

Buna karşılık TSK'nın yeni hükümetin kurulmasını bekleme eğiliminde olduğu ya da yazılı emir beklediği haberleri medyada yer bulmuştur.

Bir diğer yaklaşım da, IŞİD mevzilerinin vatan topraklarımızda konuşlanmış uzun menzilli fırtına toplarıyla veya havadan vurulmasıdır.

AKP zihniyeti hâlâ Suriyeli muhaliflere destek vermenin derindedir.

Oysaki Türkiye'nin bekası, Suriye'nin toprak bütünlüğü tüm gruplar tarafından rencide edilmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi bugünleri çok önceden görmüş, hükümeti defalarca uyarılmış ve ne kadar haklı olduğu da böylece ortaya çıkmıştır:

26 Temmuz 2012 tarihinde düzenlediğimiz Basın Toplantımızda;

"Sınırlarımıza yakın alanlarda bölücü terör yuvalanmasının devletleşmesine müsaade etmeyecek ataklık ve proaktiflik gösterilmelidir." dedik.

Erdoğan bu görüşe üç yıllık bir gecikmeyle ve inandırıcılığı tartışmalı bir şekilde ancak gelebilmiştir.

İlaveten "Suriye'nin kuzeyinde hiçbir şart altında özerk, federasyon ve bağımsız bir Kürdistan kurulmasına fırsat verilmemeli, caydırıcılık ve milli güç unsurları seferber edilmelidir." ikazında bulunduk.

6 Ağustos 2012 tarihinde düzenlediğimiz Basın Toplantımızda;

"Ülkemize yönelen tehditleri en aza indirmek amacıyla; batı ucu Afrin'i ve doğu ucu da Kandil'i içine alacak biçimde tesis edilecek hilal şeklindeki güvenlik kuşağı bir an önce sağlanmalı ve icra edilmelidir." önerisini getirdik.

Devamla, "Küresel çevrelerden icazet ve izinle vakit kaybetmeksizin; millet ve devlet bekasına yönelen melun ve alçak kumpası tesirsiz hale getirmek için milli bir seferberlik içinde tavır ve inisiyatif alınmalıdır." kararlığını dile getirdik.

9 Ekim 2012 tarihli TBMM Grup toplantımızda;

"Suriye kaynaklı tehdit dalgası artık çok boyutlu, çok yönlü risk ve kaygıları içinde barındırmaktadır. Mülteci akını kontrol altına alınmalı ve Suriye'nin kuzeyinde yeni bir peşmerge yönetimi veya Kandil yapılanmasına asla müsaade edilmemelidir." tavsiyesinde bulunduk.

16 Ekim 2012 tarihli TBMM Grup toplantımızda; sınırlarımızın emniyete alınması için hükümeti derhal harekete geçmeye davet ettik.

26 Kasım 2013 tarihli TBMM Grup Toplantımızda; Irak ve Suriye'nin toprak bütünlüğü korunması gerektiğini çok net ifadelerle vurguladık.

3 Aralık 2013 tarihli TBMM Grup Toplantımızda;

PKK-PYD ortaklığının Suriye coğrafyasında; merkezde Kobani, batıda Afrin, doğuda ise Kamışlı'dan oluşacak özerk bir yönetim için düğmeye bastığını önemle gündeme getirdik.

9 Ekim 2014 tarihli Yazılı Basın Açıklamamızda;

Türk milletiyle gönül bağı koparıp Türk vataniyle milli ve manevi köprüleri havaya uçuranların Suriye'nin kuzeyinde mayalandırılan batı Kürdistan'a hevesle harç taşıdığını söyledik.

Yıllar öncesinden bugünleri gördük, gelişmeleri okuduk, tehlikeler karşısında hükümete arka arkaya çağrıda bulunduk.

Tarih bizi bir kez daha haklı çıkardı ve dün söylediklerimize AKP ve devlet ricalı bugün zorla geldi.

Emin olunuz konuşulacak daha çok konu vardır.

Fakat şimdilik şunu söylemek isterim ki, Türkiye'nin güvenliği partiler üstü bir konu olup günlük siyasetin önündedir.

Ve etrafımızda yaşanacak bir oldubitti karşısında ülkemiz çok zarar görecektir.

2014 yılı Ekim ayında TBMM'de kabul edilen tezkere kararı hükümetin elini kolaylaştırmaktadır.

Bu itibarla Türkiye tüm milli güç unsurlarıyla harekete geçmeli, hiçbir devletten izin beklememeli, uluslararası hukuktan doğan

meşru haklarıyla vatanını ve milletini savunmalıdır.

Güney hudutlarımızın öbür yakasında sınır ve derinliği net olarak belirlenecek bir alan üzerinde güvenlik kuşağı gecikmeksizin tesis edilmelidir.

Bunun için vakit kaybetmeye lüzum yoktur.

Bu bir savaş çağrısı değil, nefsi müdafaa ve milli güvenliğimizi sağlama alma, Türkiye'nin caydırıcılığını gösterme iradesidir.

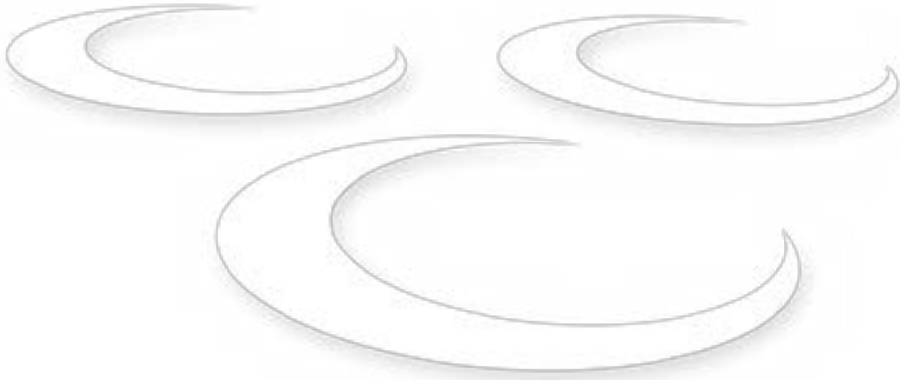
Türk milleti IŞİD'e, PYD'ye, PKK'ya veya benzer terör örgütlerine boyun eğecek kadar aciz ve korkak değildir.

Bu toprakları şehit kaniyle, nice fedakarlıklarla vatanlaştırdık.

Hiçbir kanlı ve kiralık terör örgütünün, hiçbir küresel zorbalığın insafına terk edemeyiz, bilinsin ki asla da etmeyeceğiz.

Bu düşüncelerle grup toplantımıza katılan siz değerli milletvekili arkadaşlarımı ve saygıdeğer misafirlerimizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, hepinize hayırlı Ramazanlar diliyorum.

Sağ olun, var olun, hepiniz Allah'a emanet olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

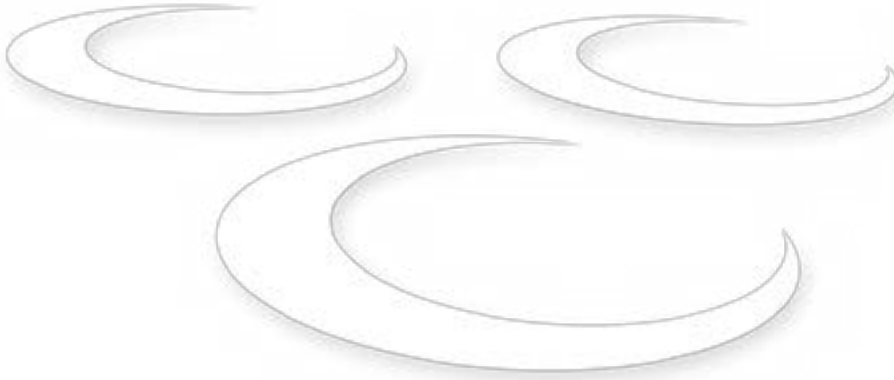
26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

17 KASIM 2015

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Her türlü engellemeye, her türlü zorlama ve karşı propaganda-ya rağmen TBMM'nin 26. Dönemi'nde de birlikteyiz.

Bizim yılacağımızı düşünenlere en güzel cevap bu kutlu çatının altına yüreğiyle gelen, oyunları boza boza burada anıtlaşan 40 yiğit Türk milliyetçisidir.

Partimizin 26. Dönem 1. Yasama Yılı'nın bu ilk grup toplantısına başlarken sizleri, ekranları başında bizi izleyen aziz vatandaşlarımı, yurt dışında yaşayan kardeşlerimi, Türk ve İslam'ın yaşandığı tüm coğrafyaları sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Dosta ve düşmana bozkurt gibi dikilen ve duruş gösteren cefakâr, fedakar tüm dava arkadaşlarıma, teşkilatlarımızın tüm mümtaz yöneticilerine bu vesileyle şükranlarımı sunuyorum.

Ayrıca horlanan, aşağılanmak istenen Güney Azerbaycan'daki soydaşlarımızın yanında olduğumuzu, onları bağrımıza bastığımızı buradan duyuruyorum.

Milliyetçi Hareket Partisi nerede diyenlere, bizim ne yaptığımızı sorgulayanlara tam da buraya bakmalarını tavsiye ediyor, bu teslim olmayan milli ruha dikkat kesilmelerini temenni ediyorum.

Allah'a hamd olsun yıkılmadık, ayaktayız.

Kaldı ki yıkılacak herhangi bir şey de görmüyoruz.

Allah'a hamd olsun onurlu ve omurgalı yürüyüşümüze birbirini takip eden kararlı adımlarla devam ediyoruz.

Milliyetçi Hareket Partisi milli gönüllerde, cesur yüreklerdedir.

Milliyetçi Hareket Partisi tertemiz vicdanlardan kar tanesi gibi yağan dualarda, çağlayan gibi akan dileklerdedir.

Düşeceğimizi sanıyorlardı, yanıldılar.

Vazgeçeceğimizi bekliyorlardı, yanlışa düştüler.

Korkacağımızı, kaçacağımızı, iç kargaşaya kapılacağımızı planlıyorlardı, alayı birden havasını aldılar.

Çünkü bizi tanımıyorlar, hissiyat ve irademizi anlamıyorlar, anlamak da istemiyorlar.

Milliyetçi Hareket'e operasyon düzenleyen, buna yarım akıllarıyla yardım ve yataklık yapan kim varsa aldananlar arasında, fitne kafilesindedir.

Bedeli ne olursa olsun, kara kampanya mucitlerine, karanlık ayak oyunlarına boyun eğmedik, eğmeye de hiç niyetimiz yoktur.

Yalancılara, müfterilerin, münafık ve müşrik emellerin tezgahlarına tamam demeyiz, rıza göstermeyiz, geçit vermeyiz.

Şu güne kadar, inanmadığımız hiçbir ilişki ve irtibatın içinde olmadık.

Aklen ve kalben onay vermediğimiz hiçbir teklifin taraftarlığına heves etmedik.

İlkelerimizle bağdaşmayan, ülkelerimizle barışık olmayan hiçbir düşünce, eylem, tercih ve siyasi angajmanın kıyısında köşesinde yer almadık.

Sırf koltuk doldurmak, yalnızca makam ve mevki işgal etmek için taviz limanına demir atmadık.

Önce ülkem ve milletim dedik.

Önce Türk milletinin ve Türkiye'nin beka ve birliği için fedakarlık yaptık.

Siyasetimizde istimara, inkâra en ufak yer vermedik.

Yalana bel bağlamadık, yozlaşma akıntısına kapılmadık.

Bizim yerimiz doğrudur.

Bizim yönümüz doğrudur.

Bizim sözümüz doğrudur.

Bizim tavrımız dosdoğrudur.

Sektörleşen, sıradanlaşan, sel gibi yaygınlaşan rüşvet ve yolsuzluklara karşı ahlak ve adalet şadırvanının altında toplandık.

Derinleşen riyakârlığa, genişleyen risk ve tehditlere karşı anıtlaşan milli vakarın tercümanı olduk.

Haram lokmayı kursaklarına indirmiş, yalanı rehber edinmiş; sonra da dönüp dinden diyanetten bahsetmiş sahte Müslümanlara, kimliksiz din tacirlerine, taassup ve takiye odaklarına yüzümüzü döndük.

Hıyaneti meslek edenlere karşı haysiyet ve sadakat kalkanyla korunduk.

Belki zorlandık, belki hırpalandık, belki de anormal saldırılara uğradık.

Ama yine de hakkımızı yedirmedik, hak bildiğimiz yoldan dönmedik.

Kimse meraklanmasın, mensubu olduğumuz bu millet çınarı gerekirse durularak, gerekirse arınarak, gerekirse de budanarak büyüyecek, güçlenecek, ülkü sevdasından ödün vermeden iktidara ulaşacaktır.

Bu uğurda üstlendiğimiz tarihi sorumluluğun hep birlikte farkındayız.

A'dan Z'ye tüm dava arkadaşlarımın aynı şevk ve heyecanla mücadeleyi sürdüreceğine inanıyorum.

Komplo kuruyorlar, önümüzü kesmeyi planlıyorlarmış, vız gelir.

Bilmiyorlar ki, inanmış Milliyetçi-Ülkücü bir kalbin karşında hiçbir şeytani dürtü, hiçbir saray saldırısı, hiçbir küresel senaryo duramamış, duramayacaktır.

Bizim Allah'tan başka korkacağımız, kuldan başka utanacağımız hiçbir şey yoktur, olmamıştır, olmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye 4 ay 23 günlük arayla iki milletvekilliği genel seçimi yaşamıştır.

Siyasi tarihimizde ilk kez karşılaşılan bu durum herkesin gözü önünde, tüm çirkefligi ve çirkinligiyle cereyan etmiştir.

7 Haziran'da sandıktan çıkan milli irade, Erdoğan'ın başını çektiği, Davutoğlu'nun aktif şekilde kuryelik yaptığı demokrasi muhalifleri tarafından yok sayılmıştır.

Türk milleti 7 Haziran'da bütün siyasi aktör ve kurumlara bir mesaj vermişti.

Aziz milletimiz seçimini yapmış, Türkiye'nin normalleşmesi, düzlüğe çıkması için üzerine düşen demokratik sorumluluğu yerine getirmişti.

Fakat Erdoğan 7 Haziran sonucunu beğenmedi, sindiremedi, kabullenemedi.

Bunun yanında AKP tek başına iktidarı kaybetmenin getirdiği korku ve kaygıyla kontrolden çıktı, Türkiye'yi baştan ayağa hiddet ve dehşet döngüsüne hapsetti.

Çünkü 13 yıllık AKP iktidarlarının açtığı dipsiz kuyulardan, neden olduğu kayıp ve felaketlerden hesap sorulabilmesi için altın bir fırsat doğmuştu.

Erdoğan'ın telaşı bundandı.

Davutoğlu'nun uykularını kaçırın, yolsuzluk ve ihanet batağına saplanan ak görünümlü kara kadroların ürkmesi bu yüzdendi.

Türk milleti, 7 Haziran'da Meclis'te grubu bulunan partilere "koalisyon kurun" buyruğunu iletmişti.

Uzlaşmayı temenni etmiş, ağırlaşan sosyal ve ekonomik meselelerin köklü şekilde hallini arzulamıştı.

Herkes gördü ve yaşadı ki, 9 Temmuz'da koalisyon hükümeti kurma görevini alan Davutoğlu nafile turlarla tekrar bir seçimin ağlarını ördü, şartlarını olgunlaştırdı.

CHP bu oyuna adeta figüranlık yaptı.

Nitekim Davutoğlu'nun Erdoğan'dan aldığı talimat da bu yöndeydi.

AKP'nin bir hükümet kurma irade ve isteği hiç olmamıştır.

Sonuç itibarıyla 1 Kasım'da, 7 Haziran'ın tekrarı zorla, gözdağları eşliğinde yapılmıştır.

Ve AKP tek başına iktidara yetecek bir Meclis çoğunluğuna ulaşmıştır.

Bildiğiniz gibi, 26.Dönem Milletvekiliği Genel Seçimi'nin kesin sonuçları YSK tarafından 12 Kasım günü açıklanmıştır.

Seçilen milletvekillerinin Anayasa gereğince yapılması gerekli yemin merasimi bugün gerçekleştirilecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi 7 Haziran'da yüzde 16,29 oy oranı, 7 milyon 520 bin oy sayısı ve 80 milletvekiliyle TBMM'de temsil edilme hakkını kazanmıştı.

Ne var ki 1 Kasım'da beklentilerin altına düştüğümüz, oy ve milletvekili sayısında gerilediğimiz açık bir gerçektir.

Yüzde 11,90 oy oranı, 5 milyon 694 bin 136 oy sayısı ve 40 milletvekiliyle 26. Dönem TBMM'sinde elbette milletimizin verdiği muhalefet görevini en iyi şekilde yapacağız.

Her şeyden önce türlü iftira ve yıkıcı propagandaya rağmen yanımızda kaya gibi duran, partimize desteklerini esirgemeyen aziz vatandaşlarıma teşekkür ediyorum.

1 Kasım'da aldığımız neticenin bir başarı olduğu iddiasında değilim.

Ancak mağlup da olmadığımıza yürekten inanıyorum.

Elbette seçim sonuçlarını etraflıca inceliyor, analiz ediyor, milli iradenin kararına da saygı duyuyoruz.

İyi niyetli, yapıcı, ön ve ufuk açıcı değerlendirme ve eleştirilere kulağımızı kapatmıyoruz.

Hatta bunları faydalı görüyoruz.

Daha iyisini yapmak, daha iyisini sağlamak, hedeflediğimiz başarıyı yakalayabilmek için kuyumcu titizliği ve soğukkanlılıkla çalışmalarımızı sürdürüyoruz, 1 Kasım'ı tüm yönleriyle yorumluyoruz.

Geçtiğimiz hafta sonu iki ayrı oturum halinde, Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ve İl Başkanlarımızla düzenlediğimiz toplantılarda seçim sonuçlarını masaya yatırdık.

Şunu açıkça söylemek istiyorum ki, hem 7 Haziran'dan hem de 1 Kasım'dan partimizin çıkartacağı ders ve neticeler vardır.

Milletimizin yanılmaz sağduyusuna güvendiğimiz kadar, verdiği siyasi mesajları da iyi tahlil etmek zorundayız.

Sonuç ve gerekçeler ne olursa olsun, kendimizi anlatmakta zorluk çektiğimiz bir kitlenin varlığı ortadadır.

Fakat 1 Kasım'da yapılan 26.Dönem Milletvekilliği Genel Seçimi'nin diğer seçimlere kıyasla önemli fark ve özellikleri vardır.

Bir defa, 1 Kasım seçimi olağanüstü şartlarda yapılmıştır.

Demokrasinin tüm kural ve ölçüleri çiğnenmiştir.

Üzerinde ısrarla durmamız gereken öncelikli soru şudur:

7 Haziran'dan 1 Kasım'a kadar Milliyetçi Hareket Partisi ne yapmamıştır da 1 milyon 825 bin 870 vatandaşımızın desteğini kaybetmiştir?

Cevabını aradığımız bir diğer soru da, AKP ne yapmıştır da 4 ay 23 günde 4 milyon 794 bin 515 ilave oy kazanmıştır?

AKP'ye, CHP'ye, HDP'ye ve diğerlerine oy veren vatandaşlarımıza şüphe yoktur ki hürmet ediyoruz.

7 Haziran'da bizi destekleyen, 1 Kasım'da bizden kopan kardeşlerimizin tercih ve kararını da saygıyla karşılıyoruz.

Ve onların istemeye istemeye de olsa başka partilere oy verdiklerini düşünüyoruz.

Ancak Türkiye'de ne değişmiştir?

Yorulmuş, hantallaşmış, çürümüş, Türkiye'yi rezil etmiş AKP'nin tek başına iktidar olmasının sosyolojik ve siyasi dayanaklarını nasıl görmek ve anlamlandırmak lazımdır?

Dünyanın neresinde, 4 ay 23 günde siyasi tutumlar bu kadar keskin ve radikal şekilde değişmiş veya dönüşmüştür?

AKP'nin yüzde 49,5 oy oranı, bizim bilemediğimiz, göremediğimiz hangi icraat ve politikaların mükâfatıdır?

Türkiye huzur mu bulmuştur?

Terör sonlanmış, asayiş ve güvenlik mi sağlanmıştır?

İşsizlik bitirilmiş, yoksulluk önlenmiş, yolsuzlukların üzerine mi gidilmiştir?

Allah için söyleyiniz, 4 ay 23 günde AKP neyi başarmıştır da tek başına iktidar olmaya hak kazanmıştır?

1 Kasım'daki sonuçlara Erdoğan'ından Davutoğlu'na kadar şaşırılmayan, hayret etmeyen neredeyse kalmamıştır.

Sipariş usulü çalışan anket şirketleri bile çuvallamış ve hepten kaybetmişlerdir.

Peki bu işin sırrı nedir?

Demokrasi kisvesi altındaki hain ve ahlaksız oyunun maksadı nelerdir?

1 Kasım'ı 13 yıllık hezimetin ödülü şeklinde mi, yoksa terör rejimiyle tehdit edilen, istikrarsızlıklarla gözü korkutulan, ekonomik baskılarla köşeye sıkıştırılan milli iradenin zoraki verdiği karar olarak mı ele almak gerekmektedir?

İhaneti ayyuka çıkmış bir partinin taltif edilmesi, Türkiye'yi darboğaza sokmuş, iç ve dış politikası çökmüş bir iktidarın sandıkta tahkimi görülmüş, duyulmuş şey değildir.

AKP ülkenin geleceğiyle oynarken, AKP Türklüğün sırtına hançeri saplarken, AKP Türk milletinin birlik ve kardeşlik duygularını yıkarken yine kazanmıştır.

20 Temmuzdan 1 Kasım'a kadar 104 askerimizi, 80 polisimizi, 5 korucumuzu şehit verdik.

Anadolu'nun her hanesinden ağıtlar yükseldi.

Bayrağa sarılı şehit tabutları anaların, babaların, gelinlerin, yavruların bağrını yaktı.

20 Temmuz'da Suruç'ta, 10 Ekim'de Ankara'da canlı bombalar 134 vatandaşımızın canını aldı.

AKP'nin pazarlık ortağı PKK oluk gibi kan akıttı.

Doğu ve Güneydoğu'nda sözde özerk yönetimler ilan edildi.

İl ve ilçelerde hendekler kazıldı, mayınlar döşendi, bombalar tuzaklandı, askerimiz ve polisimiz canlı hedef haline getirildi.

7 Haziran'dan 1 Kasım'a kadar yaşanmadık rezalet kalmadı.

7 Haziran'dan 1 Kasım'a kadar Türkiye şiddet diline, nefret salgınına, hıyanet kapanına resmen, alenen hapsedilmiştir.

Bakınız Diyarbakır Silvan'da 12 gün boyunca sokağa çıkma yasağı uygulanmıştır.

Silvan'ı Kobani'ye çevirmeye çalışan, bu ilçemizi terör kuşatmasına alan hainlerin provokasyonları tüm iğrençliğiyle görülmüştür.

Yasak biter bitmez geri çekilen Mehmetçiklerin, kaldırımlarda biriken terör yandaşlarının hakaret ve saldırılarına maruz kalması herkes gibi bizi de kahretmiştir.

Türk askeri tutsak düşmemiş, esir kampına alınmamıştır.

Hayırdır beyler, düşman vatani ele geçirdi de, askerlerimizi taciz ve tahrike yeltendi de bu faciayı aziz millet mi bilmiyor?

Mehmetçiklere sataşan, sövüp sayan PKK'lı kalabalıklar başka bir coğrafyada değil, bir Türk şehri olan Diyarbakır'dadır.

Kahramanlarımızı bu aciz duruma düşürenlere, askerlerimizi işgalci gibi gösterenlere, dahası olan biten alçaklıkları sineye çeken köksüzlere yazıklar olsun, yedikleri içtikleri de haram olsun diyorum.

Türkiye'nin savunma ve korunması için gece gündüz nöbet tutan Mehmetçiklerin aziz vatan topraklarında protesto edilmesi, manevi linçe uğramaları yaşadığımız en rezil hadiselerden birisidir.

Hiçbir zaman da unutulmayacaktır.

Silvan'da askerimizin başını öne eğdirenler karargah ve lüks konutlarında saltanat sürmektedir.

Erdoğan, Antalya'da yapılan G-20 Zirvesi'nde gülücükler saçıp sanki dünyayı kurtarmış, sanki fethe çıkmış mağrur adam pozları verirken, Türkiye elimizden kayıp gitmektedir.

Bu ne şuursuzluktur?

Başkanlık için prova yapan, yüzde 49,5 oy almış yamalı ve yaralı Davutoğlu'nu kızağa çekip ortalıkta görünmesine müsaade etmeyen Erdoğan'ın ülke gerçeklerinden haberi yoktur.

Antalya'da görünmez hale gelen Davutoğlu ise sanki rüya âlemine, sanki kış uykusuna dalmıştır.

Kendilerinde olmayan hasletlerden yüzü kızarmadan bahsetmektedir.

Neymiş, 1 Kasım'da tek başına iktidara gelmelerinin nedeni samimiyetmiş.

Neymiş kaybeden yokmuş, Türkiye kazanmış, millet kazançlı çıkmış.

Yandaş kalemler; aklını, zekasını ve insafını kiralamış sözde aydınlar 1 Kasım'a öyle anlamlar yüklemiş, öyle tanımlar getirmiştir ki, duyan herkes pes doğrusu demiştir.

Lütfen şu sözleri vicdan terazinizde tartınız:

1 Kasım'da Ankara'dan yönetilme iradesi kazanmış.

Yeni bir anayasanın, vesayet odaklarınca engellenmesine karşı duruş kazanmış.

Başkanlık sistemiyle istikrarlı bir yönetim ve reformlara devam isteği kazanmış.

1 Kasım'dan sonra yeni anayasa ve başkanlık sisteminin gündemin zirvesine oturması boşuna değildir.

HDP'nin, başkanlık sistemi dahil tüm modeller tartışılabilir demesi tesadüfi görülmemelidir. Ve pazarlıklar kızışmaktadır.

AKP'nin başkanlık sistemini kapsayan yeni anayasa hazırlığı içinde olduğu, al ver sürecinin devreye alındığı anlaşılmaktadır.

Demem odur ki, oyun içinde oyun vardır.

Türk milleti 1 Kasım'da sandıktan başkanlık veya yeni anayasa mesajı vermediği halde, böyleymiş gibi propaganda yapan AKP'nin amacı karanlıktır.

Seçimin hemen ardından Türk tipi başkanlık modelinin dilendirilmesi, Meksika modelinin hatırlatılması, ne idüğü belirsiz Cumhurbaşkanı sözcüsünün üstüne vazifeymiş gibi referandum-

dan bahsetmesi milli iradenin saptırılması, Erdoğan'ın parlatılma teşebbüsüdür.

"Yeni Anayasa yapmak zorundayız. Bu araba ile Türkiye yoluna devam edemez" diyen defolu siyasi yüzler, sarayın gözüne girmek için insanüstü gayret sergilemektedir.

Başkanlık sistemiyle Türkiye'nin sağ ve sol cenahtan oluşan iki partili bir siyasi sisteme kayacağını söyleyen demokrasi ve milliyetçilik düşmanlarının eline de koz geçmiştir.

Bunlar iki partili yapıyı telaffuz etmeye çoktan başlamışlardır.

Yani MHP'ye idam fermanı yazanlar, MHP'yi tasfiye etme, siyasi kaynağını kurutma amacı güdenler toparlanmış, sarayın etrafında öbek öbek toplanmışlardır.

Şimdi 1 Kasım'da MHP'nin başarısız olduğunu söyleyenlere dikkat ediniz.

1 Kasım akşamından beri her türlü iftirayı atan, her türlü kirlî yakıştırmayı reva görenleri göz önüne getiriniz.

Diyorlar ki, MHP olağanüstü kurultaya gitmeliymiş.

Diyorlar ki, yönetim değişmeliymiş.

Diyorlar ki, mevcutla devam edilirse ilk seçimde baraj altı kalınmış.

Diyorlar ki, hayır diyenlere millet hayır demiş.

Davutoğlu'na bakarsak kongreden korkmamıza gerek yoktur.

Sayın Davutoğlu neyi yapıp yapmayacağımızı sana mı soracaktık?

Senin unuttuğun, örtbas ettiğin bir gerçeği hatırlatmak isterim ki;

Milliyetçi Hareket Partisi hiçbir şeyden korkmaz ve çekinmez.

Demek ki içimizde kıpırdayanlarla hedef birlikteliğin vardır, MHP üzerinde hesap yapanların arkasında senin ve zihniyetinin bulunduğu anlaşılmaktadır.

Her şey bir yana, şahsımla ilgili gerek gazete köşelerinde, gerek, televizyon ekranlarında, gerekse de sosyal medyada yazılmayan, söylenmeyen bir şey bırakılmamıştır.

Sağolsunlar, Allah eksiklerini göstermesin, hepsi de günahımızı alarak günahkârlığın dibini boylamışlardır.

İçimizden ve dışımızdan MHP'nin çatısını uçurmak, Türk milliyetçiliğini eritmek için olan biten güçleriyle çaba sarfeden ne kadar satılık şahsiyet, fiyatı olan ne kadar devşirme, ne kadar saray hafiyesi varsa devreye girmiştir.

Biz bunları biliyoruz.

Biz bunların ilham ve ihanet kaynaklarını da görüyoruz.

Bilmeyen varsa tekrarlayayım; bizde teslim edilecek, işgale bırakılacak, ardından da silinmesi seyredilecek bir parti yoktur.

Bizim saray lejyonerlerine, bozkurt görünümlü ak trollere, sureti haktan görünüp cadı kazanı kaynatan işbirlikçilere devredilecek bir partimiz de yoktur.

Milliyetçi Hareket Partisi Türk milletinin eseridir.

Milliyetçi Hareket Partisi şehit ve gazileriyle yükselmiş Milliyetçi-Ülkücü neferlerin namus ve şeref simgesidir.

Milliyetçi Hareket Partisi onun bunun oyuncağı olmayacak kadar kutlu; kime hizmet ettiği, kimlerin kuklası olduğu belli olan zevat ve zavallılara rehin edilmeyecek kadar kutsaldır.

1 Kasım'da saklandıkları deliklerden birer ikişer çıkıp MHP birlikteliği kesilen, dava boyası sürüp Türk düşmanlarının ekmeğine yağ süren iç ve dış odaklara tahammülümüz olamayacaktır.

Kimse kaçak güreşmesin, hiç kimse üç maymunu oynamasın; 1 Kasım'da projelendirilen MHP'nin baraj altında kalmasıydı.

Bizim düşmemiz, kaybetmemiz, taviz vermemiz için her türlü algı düzeneği kuruldu, her yol denendi.

Şu gerçeğin altını kalın olarak çizmek isterim ki, asıl hedef Türk milleti ve Türklüktü.

Türkiye'nin yegâne umudu Milliyetçi Hareket'in bozguna uğraması, bölünmenin ve çözülmenin yolunu tam olarak açacaktı.

Nitekim buzdolabına kaldırılan çözüm süreci musibetinin tekrar çıkarılması konuşulmaya başlanmış, hatta Erdoğan ile de bir isim koyulacaksa milli birlik ve kardeşlik süreci diyerek tekrar yıkımın başına dönmüştür.

Saraydan kulağına olağanüstü kurultay tavsiyesi fısıldanıp, MHP'ye operasyon tembihlenenlerin peyderpey boy göstermeye başlamaları rastlantı görülmemelidir.

Bunların alayı Türklüğün içine sızdırılmış, Türk milliyetçiliğini karalamaya azmetmiş ak misyonerlerdir.

Bizim 17-25 misyonerlerinin, fitne fesat yuvalarının değirmeni-ne su taşımamız boş bir hayal, beyhude bir çırpınıştır.

Bizim hayır dediğimiz, oyumuzun düşme nedeninin de bu olduğu sürekli iddia edilmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi hainliğe hayır dedi.

Milliyetçi Hareket Partisi soyguna ve yolsuzluğa hayır dedi.

Milliyetçi Hareket Partisi rüşvete, zillete ve mihnete hayır dedi.

Milliyetçi Hareket Partisi harama, küresel cinayetlere, Müslüman katillerine, Türk kanının dökülmesini seyreden soysuzlara hayır dedi.

İşte şimdi yine söylüyor, yine tekrarlıyorum; bunların hepsine sonuna kadar hayır diyorum.

Biz ilkelerimizden ödün mü verseydik?

Biz ülkelerimizi, ülkemizin çıkarlarını görmezden mi gelseydik?

Ya da biz yarım asra yaklaşan mazimizi bir iktidar uğruna çiğneyip kenara mı koysaydık?

Nedir bizden istenen, nedir Milliyetçi Hareket'ten beklenen?

7 Haziran öncesinde, 54 ayrı açık hava toplantısında 17-25 Aralığın hesabını soracağız; hırsızları adalete teslim edeceğiz dedik, yanlış mı yaptık?

Anayasa'nın ilk dört maddesine toz kondurmayacağız; devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü ölüm pahasına da olsa savunacağız dedik, hata mı ettik?

Erdoğan'ın bile geri adım attığı, AKP'li bakanların bile eleştirilerimizi haklı gördüğü çözümlene sürecini bitireceğiz, müzakereleri

keseceğiz, ihanet edenlerin yakasından tutacağız dedik, yersiz mi konuştuk?

Erdoğan, anayasal sorumluluklarını aşmasın, görevinin gerektirdiği hukuki sınırlara çekilsin dedik, çok şey mi istedik?

Ya helal ya Bilal derken kuru gürültü yaptığımız mı zannedildi?

Biz bunları söyledik, bunları vaat ettik ve de 7 Haziran'dan alınımız aklıyla çıkmıştık.

Asgari ücret hedefimizi eleştiren Erdoğan'a rağmen sosyal ve ekonomik vaatlerimizi milletimizle paylaştık.

Şu işe bakınız ki, aynı Erdoğan bugün, AKP'nin 1300 liralık asgari ücret sözünden memnuniyet duyuyor, dahası işadamlarının gözünün içine baka baka daha az kazanın diyebiliyor.

Ve hiç kimse çıkıp da, evet kefenin cebi yok; sen de daha az çal, daha az soy; fakiri tahrik etmek sözünü bırak da fakirliği bitirmek için atak ve aktif ol diyemiyor.

Milyarlarca liraya kaçak Saray yaptırıyor, yetmiyor Yıldız Sarayı'nı mesken tutuyor.

Milyonlarca masum insanımızın üzerinde ceketi yok, ayakkabısı yırtık, pantolonu yamalı, yoksulluk gözlerinden okunuyor.

Fakat bunlar sarayla villa arasında saltanat sürenlere evet diyor, gerçek durum ve içler acısı hallerinin sorumluluğunu taşıyanlara şamarı indiremiyor.

Biz milletimize ne dediysek onu yaptık.

Biz ne söz verdiysek onun yanında durduk.

7 Haziran'dan sonra meydanlarda söylediklerimizi unutsa mıydık?

Ne var yani; çalan çalsın, götürün götürsün, bölen daha da böl-sün, BOP'sa sorun yanına iki proje daha konsun diyerek eyyamcılığa, gevşekliğe pirim verip, yanardönerliğe biz de mi kapılsaydık?

Efendimiz Hz. Peygamber'in "aldatanlar bizden değildir" kutlu hadisini hasıraltı mı etseydik?

Kirli suyla dolu göleti kovayla temizlemeyiz bahanesine mi sığınsaydık?

Yüce kitabımız Kur'an, iftira suçu işleyenleri ebediyen lanetlerken ve onların tanıklık yapabilme haklarını ellerinden alırken, biz müfterilere omuz mu verseydik?

"Ben yolsuzluk dendiğinde şunu anlarım; devletin kasası soyuluyor mu, soyulmuyor mu?" sözlerinin altına biz de mi imza atsaydık?

Ve bizde defteri soldan verilecekler arasında mı yer alsaydık?

Söyler misiniz bana, ne yapsaydık, ne deseyleydik?

Emin olmayanların yapay imanına kanıp, besmeleyle devletin hazinesini kemirenlere buyurun, hızlanın, daha da küpünüzü doldurun mu deseyleydik?

Biz bunları söylemedik, dünyada bunları söyletecek de henüz anasının karnından doğmamıştır.

Varsın oyumuz düşsün, ama dimdik duralım.

Varsın bir kısım oy veren kardeşimiz şimdilik bizden uzaklaşsın,

ama "Üç hilal"e mühür basan 5 milyon 694 bin milli ve korkusuz yüreklerle zalimlerin kuşatmasını kevgire çevirelim.

Bunları hepsinin hesabını başlarına geçirelim.

Milliyetçi Hareket'te iradenin sahibi Milliyetçi-Ülkücü dava arkadaşlarımızdır.

Bunların dışında bize empoze edilen senaryolara itibarımız yoktur.

Gazete sütunlarında hayrını görün sözlerini silah gibi kullanan dönemlere, arkamızda başka irade olduğunu söyleyen tükenmişlere, sağı solu arayıp içimizi bulandırmaya çalışan müflis emellere eyvallahımız görülmeyecektir.

Milliyetçi Hareket surda gedik açtırmaz.

Milliyetçi Hareket aman dilenmez.

Baş vermeyiz, boyun eğmeyiz, ricat etmeyiz.

Ve 1 Kasım'da çıkan sonucu önemser, bu şehit yadigarı kutlu davayı hiç kimseye yedirmeyiz, peşkeş çekmeyiz, kayyum özlemiy-le kavruyan, sancağımızın inmesini isteyen gafillere göz açtırmayız.

Değerli Milletvekilleri,

1 Kasım'da kazananın kim olduğu bellidir, ama kaybeden Türkiye'dir.

Bunun somut sonuçlarına kısa zaman içinde şahit olmak mümkün olacaktır.

7 Haziran'dan 1 Kasım'a kadar Türk milleti korku tüneline alınmıştır.

Sıkılan mermiler, patlayan mayınlar, şehirlerimize üşüşen canlı bombalar, Türkiye'nin Ortadoğu'nun rengine bürünmesi milli iradeyi sekteye uğratmıştır.

Ankara saldırısının kendilerine yaradığını ve oylarını yükselttiğini söyleyen bir Başbakan'ı bu mazlum millet görmüştür.

Davutoğlu "biz gidersek beyaz Toroslar gelir" diyerek korku hikâyeleri anlatmış ve milleti açık açık tehdit ederek demokratik tercihlere suikast düzenlemiştir.

Tarafsızlığını tamamen kaybeden, inandırıcılığını elden çıkaran, hukuk ve adalet katliamcısı Erdoğan "400 milletvekili verilseydi terör olmazdı" diyecek kadar gözünü karartmıştır.

1 Kasım güvenli, objektif, dürüst, demokrasiye riayet çerçevesinde gerçekleşmemiştir.

Ve 1 Kasım'da AKP tek başına iktidara gelmemiş olsaydı, emin olunuz, üçüncü defa sandığın yolu açılacaktı ki, bunu da AKP'li bir genel başkan yardımcısı çoktan itiraf etmiştir.

Türkiye'nin demokratik seviyesi iniştedir.

Türkiye, medya özgürlüğü, kişi hak ve güvenliği liginde küme düşmüştür.

Başörtülü kadınlara kelepçe vurulan ülkenin ismi Türkiye'dir.

Sonra dönüp başörtüsünün toplumda olumlu algılandığını söyleyen ve başı açıkları tahkir eden valilerin görev yaptığı ülkenin ismi Türkiye'dir.

Televizyonlara baskın düzenlenen, zorla ele geçirilen gazetele-re parti görevlileri atanan, okullara paralel operasyonları yapılan,

dün dediğini bugün yalanlayan, diliyle kalbi arasında uçurumlar bulunan yöneticilerin bulunduğu ülkenin ismi de Türkiye'dir.

1 Kasım'da kazanan PKK'dır.

1 Kasım'da kazanan bölünme projeleridir.

1 Kasım'da kazanan Dolmabahçe ihanetidir.

1 Kasım'da yüzü gülen İmralı canisi, Türk düşmanları, Türkiye'nin başına çuval geçirmek için kuyrukta bekleyen tüm çevrelerdir.

Suriye'ye kara operasyonu için gün sayanlar 1 Kasım tezgahını kurmuşlardır.

Öcalan'ın serbest bırakılması ve saraya alınması için fırsat kolayanlar 1 Kasım'a umut bağlamışlardır.

Planlanan yeni anayasa ve başkanlık sistemiyle milli ve üniter devletin parçalara ayrılıp özerklik ve federasyon modelinin tesis edilmesi amacıyla 1 Kasım'a yatırım yapılmıştır.

Türklüğün anayasadan çıkarılması konusunda AKP, yıkım ve bölünme lobilerine 1 Kasım'da randevu vermiştir.

1 Kasım diktatörlüğün teyidi, rüşvet ve yolsuzlukların tescili, ihanet ve melanetler serisinin küstahça ilamıdır.

Güya ileri demokrasi diyenler, gerilemiş bir Türkiye'nin temellerini yeni Türkiye kepezeliğiyle kazmışlardır.

Milliliği, dürüstlüğü ve ahlaklılığı yirmilik çiviyle bile çaksak üzerlerinde durmayacağını bildiğimiz ne kadar gafil varsa 1 Kasım'da derin bir nefes almıştır.

1 Kasım Türkiye'nin geleceğini, şimdilik bir kişiye ipotek edilmesine yaramıştır.

Bu böyle sürmeyecek, bu cinnet dolu karanlık yıllar daha fazla devam edemeyecektir.

AKP kazandığını sanırken, ilk günkü aşk ve 2002 ruhu ezberlerine boğulmuşken ahlaken, vicdanen ve esasen kaybetmiştir.

Gün gelecek bunu herkes görecek, Türkiye'nin bahtı mutlaka açılacaktır.

Bu şeref payesi de Milliyetçi Hareket Partisi'nin üzerine olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

15-16 Kasım tarihlerinde Antalya'da düzenlenen G-20 Zirvesi dün tamamlanmış ve sonuç bildirisi açıklanmıştır.

G-20 Zirvesi Paris'teki terör saldırısının gölgesinde toplanmıştır.

Fransa son yılların en acı katliamıyla karşılaşmıştır.

Fransa'daki kanlı saldırıda 132 kişi hayatını kaybetmiş, çok sayıda kişi de yaralanmıştır.

Bu ülkedeki menfur terör saldırısını bir kez daha kınıyor, Fransızların acılarını paylaşıyor, taziyelerimi bildiriyorum.

Fransa'nın terörün bu kadar tesirli ve ölüm saçan yüzüyle ilk kez tanıştığını söylemek doğal olarak aceleci bir yorum olacaktır.

Yine de bu ölçüde bir saldırının, bu sayıda bir kaybın çok ender vuku bulduğu meydandadır.

Acı sadece Paris sokaklarında değildir.

Masum canlara sadece Paris'te kıyılmamıştır.

Yıllardan beri PKK'nın Fransa'da beslenip Türkiye'de kan döktüğü, Paris'te teşvik edilip Diyarbakır'da, Ağrı'da, Van'da, Hakkari'de, Şırnak'ta cinayet işlediği bilinmektedir.

Batı'nın terör örgütlerine ikircikli bakışı, teröristlere müsahahalı yaklaşımı, dahası kiralayıp saldırı emri vermesi yeni bir namertlik değildir.

Maalesef Fransa'nın bu kapsamdaki sicili hiç de iç acıcı görülemeyecektir.

Paris'te ölenlere elbette üzülelim, elbette katillerin bulunması konusunda ülkeler arasında işbirliği ve diyalog zeminleri kurulmasını dileyelim.

Terörizm ateşi konusunda empati yapmak, duyarlı olmak, sorumluluk bilinciyle hareket etmek insanım diyen, insan haklarına hürmet eden herkesin vazifesidir.

Ancak Bağdat'ta, Kerkük'te, Musul'da, Rakka'da, Şam'da, Ayn el Arap'ta, Ankara'da katledilen terör kurbanlarına da aynı vicdan ölçüsüyle yaklaşalım ve acıları rekabet ettirmeden teröre karşı ortak paydada buluşalım.

Fransa yönetiminin düne kadar PKK'ya sunduğu geniş imkânları, verdiği destek ve sağladığı maddi imkanları gözden geçirip insanlığın safında yer alacağını ümit ediyorum.

Paris saldırısının bir ders vermesini temenni ediyorum.

Terör karşısında tarafsız, güvenli ve dokunulmaz bir alan

olmadığı, silah tutan elleri koruyanların bundan er ya da geç olumsuz etkileneceği ortadadır.

G-20 Zirvesi'ne terör damgasını vurmuştur.

Antalya Zirvesi'nin önemli sonuçlarından birisi de, G-20 ülkelerinin terörizmle mücadele konusunda güçlü bir duruş ortaya koymuş olmalarıdır.

Bu duruş önemlidir.

Fakat terörün bu seviyeye gelmesinde, insanlığı ablukaya almasında Antalya'da taziye mesajı veren bazı ülke liderlerinin hatırı sayılır payı olduğunu da yabana atmamak lazımdır.

IŞİD bir numaralı tehdit kategorisindedir.

Peki bu kanlı çeteye silahları kimler vermiş, kimler Ortadoğu'yu karıştırmak için görevlendirmiştir?

Bu örgütün silah fabrikası vardır da, kendi ihtiyacını kendisi mi karşılamaktadır?

Bu sorulara yüreklice verilecek cevapları aslında tüm insanlık beklemektedir.

Aldatmaya, timsah gözyaşlarına gerek yoktur.

PKK'ya zoraki terör örgütü diyen model ortak ABD, ısrarla YPG'ye silah yardımında bulunmaktadır.

O silahlardan çıkan kurşunlar Mehmetçiklere, polislere isabet etmektedir.

Kandil'de PKK'nın yuvalanmasına göz yumanların, batı başkentlerinde teröristlerin mali ve militan kaynaklarını görmezden

gelenlerin Antalya'da büyük laf etmeleri, terörden yakınmaları tutarlı değildir.

Şayet teröre karşı ortak duruş sergilenecekse, ilk şart öncelikle G-20 ülkelerinin samimiyet testinden geçmeleri, geçmişteki politikalarıyla yüzleşmeleridir.

Antalya'dan teröristleri telin edip, ülkelerine dönünce nerede kalmıştık diyerek terörle koyun koyuna yatanlara karnımız toktur.

Eğer ki, G-20 ülkeleri tamamıyla ve önyargısız terörizm illetine tavır alırsa, biliniz ki, hiçbir terör örgütü ayakta kalamayacaktır.

Dileğim başta Erdoğan olmak üzere, ülkemizde konuk olan diğer ülke liderlerinin bu sarıh gerçeği idrak etmeleri, birbirilerinin yüzüne bakarak utanmalarıdır.

Paris'te ölenle Beyrut'ta, Sana'da, Mogadişu'da, Ankara'da ölen arasında bir fark yoktur.

Zira maktulün kimliğini değil, katilin eşkâlini ve himaye edenini sorgulamak ve peşine düşmek asıldır.

Bir Fransız düşünürünün 19.yüzyılda, "Paris'te bir adam öldürülürse bu bir cinayettir, doğuda elli bin insan boğazlanırsa bu sadece bir meseledir", sözünün tersine çevrilmesi ve yalanlanması için alınması gereken daha çok mesafe vardır.

Küresel nitelikli terör kampanyasının derhal etkisiz hale getirilmesi için uluslararası zeminde işbirliği ve sağlam ittifaklar kurulmasının hayati olduğunu düşünüyorum.

Türk milleti onca şehit verirken, teröristleri silahlandırılanın, üzerimize kışkırtanların günah çıkarma iradelerinin dönemsel

ve durumu kurtarmak adına yapmadıklarına inanmak istediğimizi bildirmek istiyorum.

Sözlerime son vermeden bir kez daha ifade ediyorum, sizler, tıpkı Kürşat ve 40 çerisi gibi göstereceğiniz mücadeleyle içten ve dıştan kurulan ablukayı parçalayacak, millet vekaletini en iyi şekilde temsil edeceksiniz.

Seçim Beyannamemizde yer bulan öneri ve sözlerimizin yasa-laşması için her gayreti sergileyeceğiz.

AKP'nin milletimize yapmayı taahhüt ettiği her vadin takip-çisi olacağız.

Milletimizin varlığını, devletimizin bütünlüğünü temine yö-nelik demokratik mücadele ve müdahale hakkımız saklı kalmak üzere, vatandaşlarımızın yaşadıkları ağır ekonomik sıkıntıların aşıl-ması, onların yararına olduğuna inandığımız her politikanın uygu-lanması için yapıcı ve uzlaşmacı bir tavır ilke edindiğimizi belirtmek istiyorum.

Çünkü bizler artık yalnızca partimizin ve seçim bölgemizin milletvekilleri değil aynı zamanda her meslek ve her yöreden, her inanç ve her coğrafyadan hizmet bekleyen vatandaşlarımızın da temsilcisiyiz.

Bu aynı zamanda milliyetçi olmamızın doğal bir sonucudur.

Milliyetçi Hareket Partisi yeni dönemde, Meclis bünyesinde böylesi bir anlayışın temsilcisi olmaya ve bu anlayışa öncülük et-meye, milletvekili sayısı ne olursa olsun niyetli ve kararlıdır.

Cenab-ı Allah'tan bizleri mahcup etmemesini niyaz ediyorum.

Gönlüyle ve yüreğiyle Milliyetçi Hareket'e desteklerini sürdü-renlere sonsuz teşekkürlerimi tekraren ifade ediyorum, yeni dönemin hayırlı olmasını diliyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle, Milliyetçi Hareket Partisi Meclis Grubu'nun saygıdeğer üyelerini saygı ve sevgi ile selamlıyor, bun-dan sonraki çalışmalarında üstün başarılar diliyorum.

Hepinizi Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

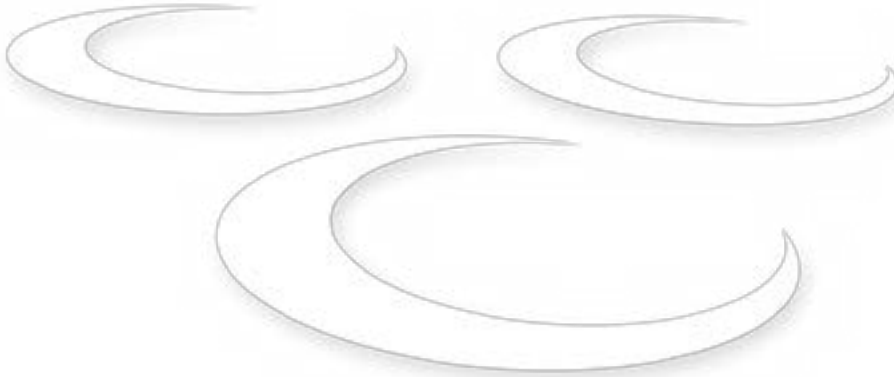
26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

01 ARALIK 2015

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Basımızın Kıymetli Temsilcileri,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Yine yoğun ve çalkantılı bir gündemin tam ortasındayız.

Yine sorunlarla çevrelenmiş, krizlerle perçinlenmiş bir ülke tablosunun içindeyiz.

Türkiye yakın tarihinin en kaotik döneminden geçmektedir.

Milletvekili Genel Seçimi yapılmış ve yeni bir hükümet kurulmuş olmasına rağmen sular durulmuş, güvenlik ve istikrar sağlanmış değildir.

Kaygımız bundan sonraki süreç ve seyrin daha da buhranlı ve karmaşık olacağı yönündedir.

Ülke adına ümitvar olmamızı gerektirecek hiçbir emare ve gelişme de görülmemektedir.

Türkiye stratejik bir kilitlenme, vahim bir savrulmanın ara istasyonundadır.

Hem iç hem de dış politika alanında tansiyon şiddetle artmaktadır.

Asıl üzerinde durmayı düşündüğüm konu başlıklarına geçmeden evvel, iki gün sonra karşılayacağımız 3 Aralık Dünya Engelliler Günü münasebetiyle bazı görüşlerimi yeri gelmişken sizlerle paylaşmak istiyorum.

Sözlük anlamıyla engel; bir şeyin gerçekleşmesini önleyen sebep, mani, mahzur, müşkül ve pürüz olarak tanımlanmaktadır.

Bir insanın engeli olması az ya da çok hayatın normal akışının kesintiye uğramasına yol açmaktadır.

Engelli olmayı hiç kimse tercih etmeyecek ve istemeyecektir.

Fakat engelli olmanın da ayıplanacak, mahcubiyet duyacak, dert edecek bir yanı da olmayacaktır.

Engellilik insani bir haldir ve her an herkesin başına gelebilecektir.

Belki doğuştan, belki sonradan hiç arzu etmeyeceğimiz düzeyde engelli olabilir, bir engelle karşılaşabiliriz.

Bu hepimiz için muhtemel bir sonuçtur.

Ancak her engel aşılacak, her engel geçilmek için vardır.

Eğer engele takılır, engelliliğe teslim olursak asıl o zaman gerçek anlamda bir problem zuhur edecektir.

Vicdanların engelli, kalplerin engellenmiş, adalet ve insanlık değerlerinin engele takıldığı bugünkü zaman zarfında, bedensel ve zihinsel bir engelin hiçbir şekilde hayatımıza ket vurmasına izin veremeyiz.

Diyelim ki gözlerimizde engel var, o zaman yüreğimizle konuşur, gene anlaşırız.

Farz edelim, fiziksel aktivitelerimizde engel var, o halde sevgi köprüsü kurar, gene kucaklaşırız.

Zihinsel bir engel varsa müşfik ve şefkatli bir dokunuşla teması geçer, gene aynı hissiyatta buluşuruz.

Yeter ki hiçbir engeli gözümüzde büyütmeyle, yeter ki hiçbir engele takılıp tökezlemeyelim.

Engelli kardeşlerim müsterih olsunlar, onların özlem ve beklentilerini özümsemiş, onlara uzanacak sıcacık ve muhabbet dolu ellere sahip Milliyetçi Hareket Partisi vardır ve her zaman da yanlarındadır.

Parti olarak 1 Kasım Seçim Beyannamemizde engelli kardeşlerimize ayrıcalıklı bir yer vermiştik.

Bizim için engellilerin toplumla bütünleşmeleri, başkalarının yardımına muhtaç olmadan hayatlarını idame ettirmeleri asıl gayedir.

Eğitimlerine ve sosyal yaşantılarına normal olarak devam edebilmeleri için fiziki ve sosyal çevrenin oluşturduğu engellerin kaldırılması başlıca beklentimizdir.

Engelli kardeşlerimizin öncelikle işe yerleştirilmeleri, üretime katkıda bulunmaları ve topluma kazandırılmaları temin edilmelidir.

Kamudaki münhal engelli kontenjanları arttırılarak süratle atama yapılmalıdır.

2015 yılı Mayıs ayında engelli kategorisinde kamuda memur olarak çalışan kardeşlerimizin sayısı 37 bin 31'dir.

Ve bu sayı toplam engelli sayısına kıyasla son derece yetersizdir.

Bizim önerimiz 2016 yılında 20 bin engelli kardeşimizin kamuya alınmasıdır.

Bir engeli olan evlatlarımızın öncelikle aile yanında yetiştirilmesi, hayata hazırlanmaları ve engelli çocuğu olan ailelere sosyal destek ödemesi insani bir düzeyde olmalıdır.

2014 Eylül ayı itibariyle evde bakım hizmetinden istifade eden engelli sayısı 465 bini geçmiştir.

Ancak bu kapsamdaki talep oldukça fazladır ve 64. Hükümet bu meseleye samimiyetle eğilmelidir.

Engelli kardeşlerimizin namerde muhtaç olması istenmiyorsa, ki hepimizin hedefi bu olmalıdır, o halde engelli ve engelli yakını aylığı 400 liraya, ağır engelli aylığı 600 liraya çıkarılmalıdır.

AKP'nin engellilere ödenen aylıkları, engel durumuna göre yüzde 200 ile yüzde 300 oranlarında yükselttik iddiası hayatın gerçekleri uyuşmamaktadır.

Engelli hala parasız ve yarinsızdır.

Engelli hala aç ve açıktadır.

AKP hükümetleri 13 yıldır engellileri istismar etmiş, cılız ve doyurucu olmaktan uzak adımlarla zevahiri kurtarmıştır.

Engelli hayatın zorluklarına direnirken, hükümet ve yandaşları ahlak ve samimiyet engeliyle sınıfta kalmıştır.

64. Cumhuriyet Hükümeti'nin Programı'nda yer alan;

Engelli genç ve çocukların kısa süreli gündüz ve yatılı bakımı için güvenli bir biçimde bırakılabilecekleri 'Engelli Yaşam Merkezleri' kurma sözünün,

Engelli genç ve çocukların gün içerisinde sosyal faaliyet yapabilmelerine imkân verecek şekilde gençlik merkezlerinde ortam oluşturma sözünün,

Kentsel tasarım ilkelerini ve uygulamalarını; engelli, yaşlı, hareket kısıtlılığı olanlar gibi özel ilgi bekleyen kesimlerin hizmetlere erişimini kolaylaştırmak üzere geliştirme sözünün,

Engellilerin bilgi ve iletişim teknolojilerine erişim imkânlarını artırma sözünün,

Engelli gençlerin yaşamlarını kolaylaştırmak, toplumla bütünleşmelerini sağlamak amacıyla gerekli fiziksel ve sosyal altyapıları güçlendirme sözünün yakinen takipçisi olacağız.

Ayrıca engelli kardeşlerimizin sosyal ve ekonomik şartlarını iyileştirebilmek amacıyla Seçim Beyannamemizde yer bulan düşüncelerimizin hayata geçmesi için elimizden gelen çabayı göstereceğimize kimsenin şüphesi olmamalıdır.

Önümüzdeki dönemlerde vatanımızın her yöresindeki engelli vatandaşlarımızın sorunlarının aşılmasını, yüzlerinin gülmesini, umutlarının yeşermesini diliyorum.

Bu düşüncelerle engelli kardeşlerimize sevgi ve saygılarımı sunuyor, Cenab-ı Allah'tan huzurlu ve mutlu bir hayat geçirmelerini niyaz ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye kısa süreyle üst üste iki seçim yaşamak zorunda bırakılmıştır.

Esasen bu somut siyasi durum normal olmayan, akli başında ve sağduyulu hiç kimsenin tasvip etmediği bir neticedir.

Yıllarca demokratik teamül ve kurallar açıkça, kasten ihlal edilmiştir.

Demokrasi yalnızca sözde ve söylemde hatırlanan, ne var ki ihtiva ettiği değerleri sistemli olarak sabote edilen yaralı bir kavrama dönüştürülmüştür.

İleri demokrasi vaadi ilkel bir demokrasi gerçeğine kılavuzluk ve kuluçka işlevi görmüştür.

Demokratik kültürdeki yozlaşmalar, milli iradeyi çarpıtma ve karartma yanlışları Türkiye'nin sırtındaki kamburları çoğaltmış ve çeşitlendirmiştir.

AKP'nin dördüncü kez daha tek başına iktidar vizesi alması karşımızda enkaz yığını gibi duran 13 yıllık bozuk sicilini değiştiremeyecek, üstelik maruz ve meşru gösteremeyecektir.

Malumlarınız olacağı gibi 64. Cumhuriyet Hükümeti geçtiğimiz 24 Kasım günü kurulmuştur.

26 Kasım günü Program okunmuş, 28 Kasım'da Program üzerine görüşmeler yapılmış, dün de Anayasa'nın 110'ncu maddesine göre gerekli olan güvenoyu safhası tamamlanmıştır.

AKP'nin altıncı hükümeti resmen görevinin başındadır.

Yeni hükümetin Türkiye'ye hayırlı olmasını temenni ediyor, icraatlarını titizlikle izleyeceğimizi, vaatlerini gerçekleştirme konusunda hangi adımları atıp atmayacağını etkili şekilde takip edeceğimizi muhataplarının bilmesini istiyorum.

Bu süreçte dikkatimizi çeken, üzerinde durulmayı hak eden ve tartışılması gereken bazı önemli hususlar vardır.

26. Dönem Milletvekili Genel Seçimi 1 Kasım'da yapılmıştır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan AKP Genel Başkanı Ahmet Davutoğlu'na hükümeti kurma görevini 17 Kasım'da vermiştir.

Önemle altını çiziyorum ki, Genel Seçimin üzerinden 16 gün geçtikten sonra ve milletvekillerinin yemin merasiminin sürdüğü bir ortamda Erdoğan yeni hükümetin kurulmasıyla ilgili süreci başlatmıştır.

TBMM Başkanı seçimi ise 22 Kasım'da gerçekleştirilmiştir.

Erdoğan madem bu kadar seri bir şekilde hükümet kurulmasının önünü açabiliyor idiyse, aynı tutumu, aynı özeni 7 Haziran'ı takip eden günler içinde niçin sergilememiştir?

7 Haziran'ın ertesinde teşekkür eden 25. Dönem TBMM'de tüm demokratik mekanizmalar sekteye uğratılmıştır.

Bir önceki Meclis çatısı altında Milletvekili Yemini 23 Haziran'da, TBMM Başkanı seçimi de 1 Temmuz'da icra edilmiştir.

Bu gelişmeler karşısında Erdoğan koalisyon hükümeti kurma görevini 9 Temmuz'da Davutoğlu'na vermiştir.

Anlayamadığımız taraf, Erdoğan'ın 7 Haziran'dan sonra hangi hesap ve planlama kapsamında hükümet kurulma sürecini ağırdan aldığıdır?

7 Haziran'da da, 1 Kasım'da da sandıktan çıkan millet iradesidir.

Var olan örtülemez, ötelenemez, geçirilemez çelişkiler 7 Haziran'dan sonra nasıl bir saray ve köşk komplosunun devrede olduğunu göstermesi bakımından anlamlıdır.

Erdoğan 7 Haziran'ı hazmedememiş, sahip olduğu anayasal yetkileri tam ve zamanında kullanmayarak koalisyon kurulmasını zora sokmuş, hatta imkânsızlaştırmıştır.

Bu gerçekler herkesin gözü önünde vasat bulmuştur.

Türkiye iki Erdoğan profilinin ablukası altında bunalmış, ikiye bölünmüş ve ahlaken dip yapmış politikaların elinde oyuncağa dönüşmüştür.

Aziz milletimiz bu taban tabana zıt ve samimiyetsiz uygulamaları elbet değerlendirecek, elbet dürüstçe muhasebesini yapacaktır.

Kaldı ki bu geleceğimizin selamet ve emniyeti açısından mecburidir.

Artık geçmişten ders alarak geleceğe bakılmalıdır.

Artık imtiyazlı ve bir avuç kaymak tabakanın rahat ve konforu için değil, 78 milyon Türk vatandaşının esenliği, refahı ve huzuru için inisiyatif alınmalıdır.

Oyalanacak vakit yoktur.

Boşa geçirilecek, boş işlerle avunacak zaman da kalmamıştır.

Türkiye belirsizliğin karanlık kıyılarındadır.

Türkiye kontrolsüzce tırmanan gerilim, insafsızca kurgulanan iç ve dış kutuplaşmanın tesirindedir.

Ülkemizin acil çözüm bekleyen onca meselesi, ağırlaşmış onca siyasi ve ekonomik konu başlıkları vardır.

Bu yüzden ne Erdoğan'ın ne de Davutoğlu'nun sığınacağı, saklanacağı ve ileri süreceği herhangi bir mazeret kalmamıştır.

64. Cumhuriyet Hükümeti geride kalan AKP'li iktidar yıllarının bir devamı, gaflet ve kötürüm politikalarının bir parçası olduğu müddetçe Türkiye'nin inişi, sert düşüşü durmayacaktır.

Gelişmeler Başbakan Davutoğlu'nun ıslah olduğunu, yaşananlardan pişmanlık duyduğunu göstermekten son derece uzaktır.

Eminim ki, AKP'ye oy veren kardeşlerim, AKP'nin vicdanına güvendiğim milletvekilleri bunları enine boyuna değerlendireceklerdir.

64. Hükümetle birlikte yüzdeciler, havuzcular, devlet ihalesinden geçinen işadamları görünümü yandaş çevreler tekrar umutlanmış, tekrar koltuk sahibi olmuşlardır.

64. Hükümetle birlikte allame damatlar Türkiye'yi enerji cenneti yapmak için bakanlık makamına oturtulmuşlardır.

Bakir petrol kuyularını açacak olan, çıkarılmayı bekleyen doğal gaz kaynaklarını arayıp bulmayı kafaya takan parlak yüzler enerji de sanıyorum devrim yapacaklardır.

Nasılsa devir evlatlar, damatlar, dünürler, hısımlar, yandaşlar devridir.

Nasılsa içecek çay parası olmayan mağdur vatandaşlarımız, çalışacak işi olmayan mazlum insanlarımız, yiyecek ekmeği, giyecek elbisesi bulunmayan mahzun kardeşlerimiz saraya can ve kan takviyesi yapmaktadır.

Nasılsa yalan devleşmiş, aldatma derinleşmiştir.

Davutoğlu'nun mutluluğu gözlerinden okunmaktadır.

Zannederim kendi koltuğunu korumuş olmanın, son ana kadar şüpheli olan Başbakanlık görevine yeniden atanmanın huzur ve gururu her halinden bellidir.

Davutoğlu şimdilik yakayı kurtarmış, şimdilik saray türbülansından kurtulmayı bilmiş ve 64. Cumhuriyet Hükümeti'ni kurmayı başarmıştır.

Bu maharet ve meziyet şüphe etmeyiniz ki takdire ve alkışa layıktır.

Biz Davutoğlu'ndan çok şey bekliyoruz.

Biz 64. Cumhuriyet Hükümeti'nin durmadan, duraksamadan, durgunluğa prim vermeden yoluna devam etmesini arzuluyoruz.

Rüşvete, yolsuzluğa, yoksulluğa itiraz eden yoktur. O halde durmak yok yola devam diyoruz.

Soyguna, soysuzluğa, soytarılığın güçlenmesine karşı çıkan yoktur. O halde durmak yok aynen yola devamını bekliyoruz.

Zillet serisini, rezalet zincirini ve hıyanet emellerini kafaya takan yoktur. O halde aman durulmasın diyoruz, ham hayallerin gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa yapılmasını tavsiye ediyoruz.

Yüzde 49,5 oy almış bir partinin genel başkanı olarak Davutoğlu'nun irade devrini tamamıyla yaparak saraya daha da tutunmasını, hatta saraydan hiç çıkmamasını istiyoruz.

İşin şakası bir yana, biz ne söylersek söyleyelim bunlar bildiğini okuyacaktır.

Türk milletinin özlem ve ihtiyacı ne olursa olsun, bunların aklında bir tek sarayın lüks tutkusunu ve totaliter iştahını doyurma bulunacaktır.

Başbakan Davutoğlu 6 temel alanda reformların yoğunlaştırılacağını söylemektedir.

Bunlar sırasıyla;

- Demokratikleşme ve adalet,
- Eğitim,
- Kamu yönetimi,
- Kamu maliyesi,
- Reel ekonomide köklü değişim,
- Öncelikli dönüşüm programlarıdır.

Dikkat buyurunuz, iktidarda 14.yılına girmiş bir parti hala başarısızlığına kılıf dikmenin telaşındadır.

Hala ipe un sermekte, hala boşa kürek çekmektedir.

AKP'nin yırtıkları büyük, açıkları kocamandır.

Hiçbir yama, hiçbir önlem bu yırtık ve söküğu kapamaya yetmeyecektir.

Eğitim, kamu yönetimi ve kamu maliyesi alanlarındaki zaaf ve zedelenmelerin çok kritik seviyelere geldiğini biliyor, görüyoruz.

Reel ekonomi bırakınız reformu, sorun yumağı, sorun küpü olmuştur.

Demokratikleşme ve adalet konusunda reform yapılmamıştır ki, bu alanda yoğunlaşma sağlansın.

AKP döneminde demokratikleşme kızağa alınmış, adalet ise ayakkabı kutularına kilitlenmiş, 17-25 Aralık mahzenine kapatılmıştır.

Demokratikleşme diyen iktidarın yönettiği ülkeye bakınız ki, Adana'da kime gittiği belli olmayan MİT tırlarını manşete taşıdıkları gerekçesiyle gazeteciler demir parmaklıkları boylamışlardır.

Bazı asker şahsiyetler casusluk iddiasıyla tutuklanmıştır.

Bu tırların içinde "Silah olsa ne olur olmasa ne olur" sözleriyle herkese meydan okuyan, "Yanına bırakmam" tehditleriyle gazetecileri hedef gösteren bir zihniyetin hâkim olduğu ülkede demokratikleşme iddiaları, Cibali Karakolu'ndaki Başkomiser Cafer'in gayri meşru ilişkilerinde kendisini Necip Zoka olarak tanıtmaya kurnazlığına tıpa tıpa benzemektedir.

Bu kadar ucuz, bu kadar da basittir.

Davutoğlu'nun demokrasi anlayışı, demokratikleşme rezervi Erdoğan'ın icazet ve iznine matuftur.

Her şey Erdoğan'ın iki dudağından çıkacak söze bağlıdır.

Türkiye'nin geleceği, rejim ve sistemin akıbeti Erdoğan'ın keyfiğine emanettir.

Davutoğlu sandıktan çıkmıştır çıkmasına ama, saray kasırgasından, saray yörüngesine uydu gibi sabitlenmekten çıkamamış, çıkmaya da çalışmamıştır.

Diğer taraftan Başbakan 64. Hükümet Programı'nın insan onurunu esas aldığı söylemektedir.

Merak ediyoruz hangi insan, hangi onurdur esas alınan?

Onursuzluğun zirve yaptığı bir yönetim anlayışının onurlu davranması, onura atıf yapması hangi akla hizmet, hangi ahlaki temele dayanmaktadır?

İnsan onurunun ayaklar altına alınıp lime lime edildiği AKP'nin hükümet yılları dışında ikinci bir dönem var mıdır?

Milletvekili yeminini içlerine sindiremeyenler, Türkiye milleti diyenlerle can ciğer kuzu sarması olanlar onurlu olsa ne yazacak, olmasa ne yazacaktır.

İnsan onurunu konuşacaksa, insan onuruna sahip çıkacaksa Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi öğrencisi Fırat Yılmaz Çakıroğlu evladımızı 20 Şubat'ta katleden hainlere açık tavır gösterilmesini beklemek en doğal hakkımızdır.

Merhum şehidimize üniversitede yuvalanmış PKK'lı caniler acımadan saldırmıştır.

Gencecik bir yavrumuz, henüz hayatının baharında bir kardeşimiz vücuduna aldığı bıçak darbeleriyle, emniyet ve fakülte dekanının ihmalleri sonucunda can vermiştir.

Saldırıya onlarca PKK'lının katılmasına rağmen, geçen Perşembe günü başlayan mahkemede bir tek caninin tutuklu olması insanlık onurunun, adalet duygusunun neresiyle bağdaşmaktadır?

Sayın Erdoğan, Cumhuriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni'nin yanına bırakmıyorsun da, Fıratımızın katillerinin yanına bırakmayı, onların ellerini kollarını sallayarak gezmelerini nasıl onaylayabiliyorsun?

Sayın Davutoğlu, 7 Ekim 2014'de öldürülen Yasin Börü'ye sahip çıkıyorsun da Fırat Yılmaz Çakıroğlu'nu niçin aklının ucuna bile getiremiyorsun?

Nedir sizi engelleyen, nedir sizleri kin ve gareze havale eden?

Görevini savsaklayan, odasından dışarı çıkmayan, yönetimi altındaki üniversiteyi PKK'ya adeta tapulayan söz konusu üniversitenin Rektörü iddianameye niçin dahil edilmemiştir?

Bu mudur sizin insanlık onurundan anladığınız?

Türk milletine küfür edenlerin, ihanet taarruzu yapanların ölüsünü dirisini öven, omurgasızlıkta rekorlara imza atan, hepsi birden şucu bucu olan aydın, yazar, akademisyen, artist, oyuncu olan zevat soruyorum sizlere; bir Ülkücü cinayete kurban gittiğinde ne hissediyorsunuz, oh be diyecek kadar da çukurlaşabiliyor musunuz?

Biliyorsunuz, 28 Kasım günü Diyarbakır Barosu Başkanı Tahir Elçi uğradığı silahlı saldırıda öldürülmüş, iki polisimiz de şehit edilmiştir.

Dün de Mardin'in Derik ilçesinde bir askeri araca roketatarlı saldırı düzenlenmiş bir Mehmetçüğümüz şehit olmuş, birisi de yaralanmıştır.

Gerek Tahir Elçi'ye, gerekse de asker ve polislerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Şiddet kimden gelirse gelsin lanetliyorum.

Tahir Elçi'nin ölümüyle sonuçlanan menfur hadise failinin PKK olduğu güçlü bir ihtimal olarak karşımızdadır.

Savcılar olay mahallinde güç bela ve aşırı güvenlik önlemleriyle inceleme yapmışlar, delil toplamışlardır.

Diyarbakır'da Dört Ayaklı Minare'nin bulunduğu sokak girişinden Minare'ye kadar olan kısımda tespit edilen 83 parça kanıttan 43'ü olay yeri inceleme ekipleri tarafından muhafazaya alınmıştır.

Devletin düştüğü içler acısı hal hepimizi kahretmektedir.

Diyarbakır'da Cumhuriyet Savcıları görevlerini yapamayacak duruma geldilerse herkesin şapkasını önüne koyup düşünmesi gerekmektedir.

Bir yanda barış hikayeleri yazıp, diğer yanda savaş tamtamları çalanları; bir yanda çözümü diline dolayıp diğer yanda katilinin sırtını sıvazlayanları ne Allah affedecek, ne de Türk milleti hoş görecektir.

Dahası Tahir Elçi ismini duyunca timsah gözyaşları dökenler, şehit polisleri ağızlarına alacak şerefli duruşu gösteremeyecek kadar çürümüşlerdir.

Unutmayınız, Fırat'a kıyanlar, Türk devletine silah çeken canilerdir.

Terör hiçbir hedef gözetmeden, hiçbir acıma ve insani kaygı gütmeden öldürmekte, yok etmekte, Türkiye'nin kuyusunu kazmaktadır.

Ve bunun da adına istikrar denilmektedir.

Beyaz Toroslara davetiye çıkaran, teröristlerin hendeklere, barikatlara, sokak aralarına insanlık namusunu gömmelerini uzaktan uzağa izleyen Davutoğlu olan biteni nasıl karşılamaktadır?

Hani 1 Kasım'da ülkeye huzur gelecek, kaos bitecek, istikrarsızlık bıçak gibi kesilecekti?

Hani Türkiye kazanmış, Türk milleti galip gelmişti?

Erdoğan değil miydi Türkiye uçurumdan döndü diyen?

Davutoğlu değil miydi Türkiye'yi kimse tutamayacak diye atıp tutan?

İnsanlık onuruymuş, 27 Kasım'da Boğaziçi Üniversitesi'nde PKK'nın sözde kuruluş yıldönümünü kutlayan şehir eşkıyalarına ses çıkarmamak nasıl bir onur halidir?

Terörün belini doğrultmasına, bölücülüğün bilenmesine yardım ve yataklık etmek midir onurlu insan hedefi?

Bize göre, terörle mücadele edileceğini ilan edip eşzamanlı çözüm iradesinin sürdürüleceğini açıklamak, bunu da Hükümet Programı'na almak insanlık onurunu çiğneyenlere sunulmuş ödülün başka bir şey değildir.

Türkiye bölünmüş, vatan yanmış, bin yıllık kardeşliğimiz ateşe verilmiş ne gam, ne fayda; Erdoğan ve Davutoğlu'nun gündem sıralamasında bunların esamisi okunmamaktadır.

Erdoğan için başkanlık her şeyin ilacıdır.

Bu uğurda vazgeçemeyeceği hiçbir şey de yoktur.

Davutoğlu'nun görev süresi ise yeni anayasa, Türklüğün anayasadan çıkarılması, adem-i merkezîyetçi şarlatanlığın, yani federasyonun başkanlıkla birlikte inşasına kadar geçerlidir.

Son olarak, Hükümet Programı'nda; şeffaflığın artan ve hesap verebilir yönetim anlayışıyla güçlendirileceği, her türlü yolsuzlukla mücadele kararlılığının sürdürüleceği söylenmektedir.

Kanunsuzluğa gömülmüş, rüşvetçilerin denetim ve kontrolüne geçmiş bir siyasi anlayışın yolsuzlukla mücadeleden bahsetmesi kara mizahtır.

Sayın Davutoğlu'na tavsiyem, yolsuzlukla mücadelede cesursa önce saraydan işe başlaması, sonra Bakanlar Kurulu'nda yan yana oturduğu bazı isimlere kadar aşama aşama halkayı genişletmesidir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, sorumlu ve milli muhalefeti-mizi korkusuzca sürdüreceğiz, yanlışla yanlış, doğruya da doğru demekten vazgeçmeyeceğiz.

Meclis'teki milletvekili sayımız ne olursa olsun, içeriden ve dışarıdan tasarlanarak tedavüle sokulan tahrikler, dedikodular, tezviratlar, bayat oyunlar hangi boyuta ulaşırsa ulaşsın, yolumuzdan dönmeden, inandıklarımızdan en küçük sapma göstermeden mücadelemizi inançla sürdüreceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

Ne zamanki kardeş Esad seslenişi kanlı Esed sövgüsüyle yer değiştirmiş, ne zaman ki Ortadoğu'da imkân ve kabiliyetlerimizin ötesinde bir politika takip edilmeye başlanmış, işte o zaman Türkiye sorun ithal eden ve yalnızlığa mahkûm bir ülke haline getirilmiştir.

AKP'nin dış politikadaki tüm tasavvur, teklif ve amaçları birer birer buharlaşmıştır.

Türkiye'nin etrafı adeta husumet çemberine alınmıştır.

Kavgalı olmadığımız, ters düşmediğimiz hiçbir komşu kalmamıştır.

Stratejik derinlik stratejik sığığa, sıfır sorun sıfır soruna, çok boyutlu politika söylemi boyutu kalmamış irtifa ve değer kaybına dönüşmüştür.

Başbakan, dış politikada hem sürekliliği hem de değişimi baz aldık dese de, bu asılsızdır.

Türkiye'yi bağımsız, pro-aktif siyaset ve perspektif üreten bir dış politikaya kavuşturduk sözleri ise tamamen uydurmadır.

64. Cumhuriyet Hükümeti'nin Programı'nda Davutoğlu tarafından dillendirilen şu ifadeleri hepimizin takdir ve değerlendirmenize sunuyorum:

“Dış poli-tikamızın vizyonunu devletlerarası ilişkilerin ötesine taşıyarak, top-lumlar arasındaki ilişkilere de genişlettik. Bu süreçte dünyanın en önde gelen donör ülkelerinden biri olduk.”

Hakikaten de AKP hayalperest, dengesiz, başı sonu belli olmayan, gayri milli nitelikli bir siyaset paradigmasının kölesi olmuştur.

Ne marazi ve tuhaf bir haldir ki, AKP'li yöneticiler söyledikleri yalanlara bir zaman sonra kendileri inanır ve bağlanır hale gelmişlerdir.

AKP, Türk milletinin vatan coğrafyasını temel alan politik dinamikleriyle tehlikeli şekilde oynamış; ucu açık, rotası silik, dümeni kırık bir halde mesafe alınacağını zannetmiştir.

Hatırlarsanız, 13 Kasım 2009 tarihinde Meclis Genel Kurulu'ndaki bir konuşmamda tarihi bir uyarıda bulunmuştum.

Ve demiştim ki; “Adı üstünde, jeo-politik, üzerinde yaşanan coğrafyanın yöneticilerine yüklediği yönetim sorumluluğunu ve vizyonunu tanımlar.

Yüksek siyaset, kaynağını ve duruşunu coğrafyadan alır. Her coğrafyanın doğal ve zorunlu politikası vardır.

Anadolu üzerinde yaşıyor olmanın da bir jeopolitiği vardır ve bin yıldır değişmemiştir.

Coğrafya aynı duruyorken (ki öyledir); on asırdır bu topraklardan yükselen politik dinamikleri değiştirirseniz, buradan hepimizi uyarıyorum ki coğrafyayı mutlaka kaybedersiniz.”

Şimdi gelişmelere bakınız, altı yıl önceki bu sözlerimi bir kez daha yorumlayınız.

Balkanlardan çekilişimiz, Ortadoğu'dan geri dönüşümüz ve Anadolu coğrafyasına sıkışıp kalmamız nice badire ve acıların sonucunda gerçekleşmiştir.

Başbakan Davutoğlu'nun Türk dış politikasının insanı, adaleti ve demokrasiyi temel aldığı tezini ileri sürmesi, bunların dünyada takdir topladığını, toplumlar nezdinden büyük kabul gördüğünü ifadeye kalkışması devasa bir kandırmacadan ibarettir.

Türkiye'nin dış politikadaki tüm cepheleri düşmektedir.

Mevzi üstüne mevzi kaybettiğimiz inkar edilemeyecek kadar nettir.

Özellikle Suriye politikasında izlenen köksüz, milli çıkarlarla uyuşmayan, tarafgir siyaset başımıza olmadık belalar sarmıştır.

Bunun sonucunda Rusya Federasyonu'yla da kutuplaşmanın içine düşülmüştür.

24 Kasım sabahı, Hatay Yayladağ Bölgesi'nde devriye görevi yapan uçaklarımız, Türk Hava Sahası'nı ihlal eden ve beş dakika

içerisinde on kez uyarılan, yine de aldirış etmeyen iki Rus uçağından birisine müdahale etmişlerdir.

Netice itibariyle başta milliyeti bilinmeyen SU-24 tipi savaş uçağı isabet alarak düşürülmüş ve iki pilottan birisi hayatını kaybetmiştir.

Ölen pilot birkaç gün önce Rusya'ya teslim edilmiştir.

Erdoğan uçak düşürülmesine otomatik tepki derken, sahibinin sesini duymayan Davutoğlu emri ben verdim demiştir.

22 Haziran 2012 tarihinde, Suriye yönetimi tarafından vurularak düşürülen ve iki evladımızın şehadetine neden olan RF-4E Fantom tipi uçağımızın hemen ardından angajman kuralları değiştirilmiştir.

Rusya Federasyon'unun sınırlarımızın hemen ötesinde askeri operasyonlar yaptığı, bilhassa karadan ilerleyen Esad güçlerine alan açmak amacıyla Türkmen Dağı'nı havadan bombaladığı bilinmektedir.

Rusya uzunca bir süredir, askeri kapasitesini arttırarak Ortadoğu'daki sancılı ve krizli ortamı fırsata dönüştürmek ve yeni nüfuz alanları oluşturmak için faaliyettedir.

Bu son olayda Türk Hava Sahası'nı ihlal eden taraf Rusya'dır.

Suriye'de askeri üstler oluşturup veya mevcutları takviye ve tahkim ederek Ukrayna'da sonra Ortadoğu'ya gözünü çeviren de bu ülkedir.

Düşen uçaktan sonra Türkiye-Rusya Federasyonu ilişkileri iyice gerilmiştir.

Rusya Devlet Başkanı Putin ateşe adeta benzinle gitmektedir.

Putin; komşu ve dost bir ülke tarafından sırtlarından bıçaklandıklarını,

Türkiye'nin teröristlerin suç ortağı olduğunu, IŞİD'i koruduğunu ve bu örgütten petrol aldığını açıklamıştır.

Erdoğan ise IŞİD'le petrol ticaretinin ispatlanması halinde görevini bırakacağını, aksi halde Putin'in makamında durup durmayacağını sorgulamıştır.

Erdoğan'ın iç siyasetteki alışkanlıklarını dış politikada da sürdürmesi Türkiye adına talihsizliktir.

Putin ABD ile anlaşmalarını, Türkiye'nin ise buna riayet etmediğini belirtmiştir.

AKP hükümetinin hangi taahhütleri verip vermediğini, ABD ile Rusya arasında nasıl bir anlaşma olup olmadığını şüphesiz ki bilemeyiz.

Ama bildiğimiz bir şey varsa o da şudur: Rusya Federasyonu gerginlik ve kutuplaşma politikalarıyla Ortadoğu'ya iyice konuşlanmanın, askeri varlığını çoğaltmanın arayışındadır.

AKP'nin Rusya, İran, Irak, Mısır gibi bir zamanlar stratejik ortağı olan ülkeler husumet kampında toplanmışlardır.

Uluslararası hukuk açısından baktığımızda Türkiye'nin kara, deniz ve hava sınırlarını koruma hakkı vardır ve bu hak asla devredilemeyecektir.

Rusya Federasyonu kesinlikle haksız, kesinlikle art niyetlidir.

Putin yönetiminin Türkiye'yle ilişkileri soğumaya alması, özür beklentisi, tazminat dayatması, sözde suçluların cezalandırma talebi ve ekonomik yaptırımlara başvurması skandaldır.

Rusya'da işadamlarımızın gözaltına alınmaları, 1 Ocak 2016'dan itibaren Türk vatandaşlarının Rusya'da işe alınmalarına yasak getirilmesi, Türkiye'de üretilmiş ürünlerin Rusya'ya giriş yasağı konması, turizm ve seyahat acentelerinin baskı görmesi ve vizesiz seyahatlerin sona erdirilme tedbirleri tehlikeli bloklaşmanın işaretleridir.

Rusya düşen uçağı dert ettiği kadar, şu sorular üzerine de düşünenecek dirayeti gösterebilmelidir:

Türkmen Dağı'nda üzerlerine bomba bırakılan ve bin yıldır yurdu yuvası gördüğü topraklarda vahşi saldırılara uğrayan Bayır-Bucak Türkmenleri'nin hak ve hukukunu ne yapacağız, bu kardeşlerimizin dramlarını nasıl izah edeceğiz?

Rusya'nın sınırlarımızda ne işi vardır?

S-400 füzelerinin Lazkiye'de konuşlandırılması, Rus donanmasına ait gemilerin vızır vızır boğazlarımızdan geçişi hangi amaçlara dönüktür?

Rus uçaklarının uçacak başka yeri mi kalmamıştır?

Yaklaşık bir ayda 82 Türkmen kardeşimizin öldürülmesine, sayıları 350'yi aşan kardeşlerimizin yaralanmasına post-modern Çarlığa özenen Putin ne diyecektir?

Gürcistan'da, Ukrayna'da ve son olarak da Suriye'de stratejik yayılma ve işgal hesabı yapan Putin yönetimi Türk milletini ne zannetmektedir?

Rusya'dan Korkunç İvan çıkmıştır, ama bizden korkak bir irade çıkmasına en başta büyük Türk milleti müsaade etmeyecektir.

Bayır-Bucak Türkmenlerini hedef alan etnik tasfiye girişimine milletimizin hiçbir ferdi tepkisiz ve suskun kalamayacaktır.

Ve Türkmen Dağı Türk'ün öz yurdudur ve Türk kalacaktır.

İsrail'in Doğu Kudüs'te başlattığı bir inşaat programını dahi kınayan AKP'nin daha sorumlu, daha cesur ve aktif bir şekilde soydaşlarımıza destek vermesi mutlaka sağlanmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi AKP'nin dış politikadaki açmaz ve iflaslarının bilincindedir.

Ancak konu artık milli bir hal almış, milletimizin bekasını tehdit eder bir mahiyete bürünmüştür.

Rusya karşısında kuşkusuz yerimiz Türkiye'nin yanı, Türk milletinin tarihi hak ve çıkarlarıdır.

Rusya'nın Suriye'de tamamen imha et adı altında büyük bir askeri operasyon planladığı anlaşılmaktadır.

İçerisinde YPG'nin bulunduğu ve 14 örgütten oluşan Suriye Demokratik Güçlerine eğitim verecek ABD'li askeri uzman heyetinin Kamışlı'ya ulaştığı da medyaya yansımıştır.

Tel Abyad'ın PYD'nin eline geçmesiyle ve Cezire ile Kobani kantonlarının birleştirilerek bir Kürt koridoru açılma planı ABD güdümünde hızla ilerlemektedir.

İŞİD marifetiyle Irak ve Suriye haritaları yeniden belirlenmek için masadadır.

G-20 Toplantıları esnasında Obama'nın; IŞİD'in halen kullanma imkanı bulunduğu Türkiye-Suriye sınırını güçlendirmek için neler yapılması gerektiğini Erdoğan'la görüştüklerini söylemesi ise Türkiye'nin egemenliğine düşürülmüş bir gölgedir.

Rusya Federasyonu Ortadoğu'dan parsa toplamak için pusudadır.

Çıkarmak için gayret ettiği siyasi ve diplomatik gerilim ise istediği kıvama gelmek üzeredir.

Erdoğan'ın, Davutoğlu'nu saha dışına itip günlerdir tek başına Rusya ve Putin'e yönelik yaptığı şu açıklamalar anlaşılabilir düzeyde ve gelgitlerle doludur:

“Ateşle oynama, dedikodu yapma, iftira atma, göğüs göğüse çarpışırız, özür dilemeyiz, Rus uçağı olduğunu bilsek farklı davranırdık, telefon ettim çıkmadı, görüşelim, buluşalım, iki ülkenin birbirini kaybetme lüksü yok, cevap bekliyorum, eteklerindeki taşı döksünler, ahlaki değil.”

Erdoğan'ın Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi 21. Taraflar Konferansı vesilesiyle dün Fransa'da bulunması ve Putin ile görüşme zemini araması da sonuç vermemiştir.

Putin Erdoğan'la görüşmemiştir. Ve bu pekâlâ kendi bileceği bir iştir.

Bunlar oluyorken Davutoğlu'nun 29 Kasım'da Brüksel'i apar topar ziyareti ve Ekim 2016'dan sonra Avrupa'ya vizesiz seyahati müjdelemesi tarafımızca garip ve şaibeli karşılanmıştır.

AKP hükümetinin her sıkıştığında AB limanına yanaşma özelliği tekrar nüksetmiştir.

2011 yılından beri yapılamayan AB zirvesinin toplanması, göstermelik Türkiye-AB yakınlaşmasının tek amacı, AB ülkelerini tehdit eden mülteci krizinin çözümü için Türkiye'nin kullanılma niyetidir.

AB'nin Türkiye'ye 3 milyar Avro vaadinin, vizesiz seyahat imkanı sunma adımının bir bedeli vardır; ve bu bedel de Türkiye'nin göçmen merkezi olması, Avrupa'nın toplama kampı haline getirilmesidir.

Davutoğlu'nun bunlara evet demesi, AB'nin kaçak göçmen mevcudu veya girişinden arınmak amacıyla verdiği rüşvete tamah etmesi milli onurla 180 derece terstir.

Davutoğlu alacağı üç kuruşa Türkiye'nin topraklarını peşkeş çekmiş ve kültürel bütünlüğünü dinamitlemeyi kafasına koymuştur.

Türk milleti bu olanlara müstahak değildir.

Konuşmama son vermeden diyorum ki, Türkiye ile Rusya arasındaki sürtüşmelerin daha fazla telafisi mümkün olmayan olaylara neden olmadan tamiri, iki ülkenin komşuluk hukuku paralelinde sorunlarını diplomatik yollardan çözmesi en halisane beklentimizdir.

Tırmanan ekonomik ve siyasi cepheleşmelerden, engellenemez askeri ve diplomatik anlaşmazlıklardan iki ülke de zararlı çıkacaktır.

Rusya ile yaşanan sorunlarda NATO'nun tutarsız açıklamaları, ABD'nin mesafeli yaklaşımı ülkemizin içine düşürüldüğü tuzakları göstermesi bakımından da dikkate değer görülmelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi haklı olduğu konularda AKP'yi eleştirmeye kararlıca devam edecektir.

Ne var ki, Türkiye'nin tarihsel varlığına, egemenlik ve milli haklarına uzanacak her elin kırılması için de devletin yanında, hükümetin arkasında azimle duracaktır.

Bu düşüncelerle geçtiğimiz günlerde hayata gözlerini yuman Gazeteci-Yazar Hasan Pulur'a Allah'tan rahmet diliyor, başarılı bir hafta geçirmenizi niyaz ediyor, muhterem heyetinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun var olun, Cenab-ı Allah'a emanet olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

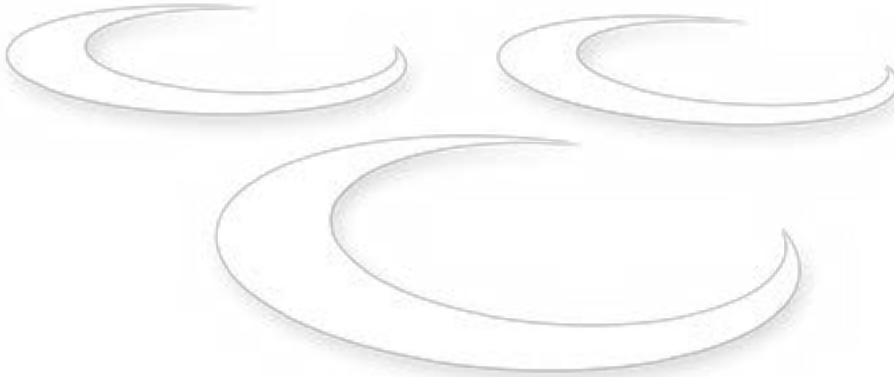
DEVLET BAHÇELİ'NİN

26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Değerli Misafirler,

Yazılı ve Görsel Medyamızın Değerli Temsilcileri,

Bu haftaki Parti Meclis Grup Toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Siyaset millete hizmet ve hürmetin ana vasıtalarından birisidir.

İçe kapanan, durgunlaşan, bundan dolayı katılaştıran siyasetin değer üretmesi şöyle dursun, anlaşmazlıkları derinleştirmesi, fikir ayrılıklarını husumet zeminine sıkıştırması kaçınılmazdır.

Fikir, hareketin ana yakıtı, ana kaynağıdır.

Hareket ise gelişmenin, büyümenin, yükselmenin, ilerlemenin kıvılcımı ve kılavuzudur.

Fikirsiz, hareketsiz, hepsinden önemlisi samimiyetsiz ve iyi niyetten yoksun bir siyaset planlamasının başarı şansı görülmuş şey değildir.

Ezbere dayanmış, hamasete yaslanmış, dedikoduya bel bağlamış bir siyaset anlayışı yeni ufukları, yepyeni arayış ve fırsatları yakalayamayacaktır.

İstismardan beslenen siyasal üslubun, inkâr ve iftiradan nema-lanan siyasi duruşun geleceğin inşasına katkı vermesi de düşünüle-meyecektir.

Türkiye uzunca süredir siyasetteki değer aşınmasını, eksen kaymasını bütün yönleriyle yaşamaktadır.

İşin özünde muhatabı olduğumuz sorunların bir nedeni de budur.

Türk siyaseti kısır bir döngü içinde yalpalarken, vizyonsuz bir kulvarda da bocalamaktadır.

Kasten tetiklenen ve tırmandırılan çatışma alanlarının siyasi bir dille yoğunlaştırılması, özgül ağırlığı olmayan yöntemlerle derinleştirilmesi milli birliğimizde hasar bırakmaktadır.

Kardeşçe yaşamak dururken kutuplaşmanın teşviki,

Huzur ve barış ortamını güçlendirmek dururken kaosun tahriki,

Uzlaşma ve işbirliği kanallarını açık tutmak dururken kargaşa-nın tahkimi siyaset değıldir ve böyle de gösterilemeyecektir.

Siyaset kirlenmişliği savunmak değıldir.

Siyaset karanlığa ümit bağlayıp kavgayı baş tacı yapmak hiç değıldir.

Türkiye'nin milli ve manevi dinamiklerle temellenmiş etkili ve yerli siyasi çıkış ve toparlanmaya ileri düzeyde ihtiyacı olduğu su götürmez bir gerçektir.

Bunun için tüm siyasi aktör ve kurumlar kendilerini gözden ge-çirecek özgüven ve cesareti sergileyebilmelidir.

Milletin gündemiyle tutarlı olmayan, hayatın bizatihi gerçek-leriyle bağdaşmayan bir siyasetle mesafe almak, iş ve hizmet üret-mek beyhude bir çabadır.

Bize göre Türkiye'de siyaset anlayışları temelden gözden geçi-rilmeli ve değışmelidir.

Gerginlikten geçinen, hukukla sorun yaşayan, ortak değerlerle ihtilafli olan siyaset alışkanlıkları artık çıkmaz sokaktır.

Ahlakla yollarını ayıran, adaletle ters düşen, demokratik ol-gunluğa ulaşmak gibi bir kaygısı bulunmayan siyaset önermelerinin millet nezdinde itibar ve kalıcılığı görülemeyecektir.

Aşırılıkları törpüleyerek, ayrımcılıkla mücadele ederek, Türki-ye'nin milli ve manevi değerleri ortak paydasında buluşmayı he-defleyerek içinde kıvrandığımız sorunlardan çıkabileceğimizi düşü-nüyorum.

Devletin temel niteliklerine, milletin hak ve tarihi kazanımları-na azami saygı duyup demokratik rejim ve ortak değerler etrafında kenetlenerek karşı karşıya olduğumuz badireleri aşabiliriz.

Öncelikle müşterek ve müessir bir iradenin ortaya çıkması için herkesin sorumlu ve duyarlı davranma mecburiyeti vardır.

Ne var ki Türkiye'nin yaşadığı onca mesele ortadayken, kişi-sel heves ve hedeflerin peşinden koşmak, makam ve mevki hesabı yapmak, bencilliğin ve egoizmin tuzağına düşmek hiç kimseye bir yarar sağlamayacaktır.

Kaldı ki bu siyaset de değıldir.

Devlet adamlığı ise hiç değıldir.

Türkiye'de ortak akıl işletilmemektedir.

Bu yüzden iç ve dış politikada yaşanmadık rezillik kalmamışken, hala ve inatla sistem değişikliğine kafa yormak, yeni yeni unvanların hayalini kurmak çok yanlış, çok marazidir.

Demem odur ki, ülkemiz bu kadar ağır sorunlarla boğuşurken Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın başkanlık sevdası fırsatçılık ve ganimet avcılığıdır.

Türkiye sıcak savaş sınırlarında gezinirken Erdoğan'ın makam tutkusu hakikaten de samimiyetsizlik ve sorumsuzluk örneğidir.

AKP Seçim Beyannamesi'nde Cumhurbaşkanı ile Başbakanın siyasal sistem içindeki yetki ve görev paylaşımının yeni bir düzenlemeyi zorunlu kıldığı ifade edilmektedir.

Yine bu çerçevede, mevcut sistemin Cumhurbaşkanı ve Başbakanın farklı siyasi geleneklerden gelmeleri durumunda kriz üretme potansiyeli taşıdığı öne sürülmektedir.

Ve AKP Seçim Beyannamesi'nde muhtemel yönetim sorunlarının başkanlık sistemiyle aşılabacağı yazılmaktadır.

Bu elbette AKP'nin kendi görüşü, kendi sanal gündemidir.

Cumhurbaşkanı ile Başbakanın yetki ve görev sahaları Anayasa'nın amir hükümlerinde belirtilmiş, bu konuda flu, kafa karıştıran bir husus bırakılmamıştır.

Erdoğan ve Davutoğlu Anayasa'yı açıp okudukları takdirde her şeyi bütün açıklığıyla görüp öğrenebileceklerdir.

Türkiye'nin yeni bir sisteme değil düzgün, kapsayıcı, adil, dürüst, namuslu ve milli yönetime ihtiyacı olduğunu kimse inkar edemeyecektir.

Gördüğümüz kadarıyla Erdoğan'ın başkanlık talebi tedavisi olmayacak kadar kronikleşmiştir.

Yani Erdoğan başkan olursa, Cumhuriyet'in kuruluş ilke ve esasları teker teker yıkılırsa her şey güllük gülistanlık olacak, birden bire Türkiye uçuşa geçecektir.

Buna da yeni Türkiye denecektir.

Propagandası yapılan budur.

Alttan alta işlenen, servis edilen, medya ve devlet gücüyle kabullendirilmek istenen sistemin eskidiği, çözüm üretmediği, tıkanmış söylemleridir.

Elbette bu iddia ve dolaşımdaki bahanelerin tutar ve kayda değer hiçbir yanı yoktur.

Mesele Türkiye'yi değil, Erdoğan'ın ikbal ve geleceğini güvenmeye almaktır.

Mesele sistemin reforma tabi tutulması değil, Erdoğan'ın kişisel gayesinin tatmin ve doyurulmasıdır.

Aslında Başbakan Davutoğlu zor durumdadır.

Manevra alanı daralmakta, zaman zaman sitem yüklü, farklı yerlere çekilebilecek dolambaçlı sözlerle itirazını dillendirmeyi denemektedir.

Fakat Erdoğan'ın baskı ve dayatması karşısında Davutoğlu'nun dirayet ve direnç göstermesi şu güne kadar pek mümkün olamamış, sonuç da doğurmamıştır.

Davutoğlu geçtiğimiz ay katıldığı bir televizyon programında, başkanlık tartışmalarına ilişkin olarak;

“Parlamenter sistem mi, başkanlık sistemi mi tercihini ortaya koyamamış bir sistem var. Ortada problem var. Bu problemi yaşıyorum. Başbakan ile Cumhurbaşkanı arasında problem çıkarmaya yönelik bir sistem var” demiştir.

Davutoğlu yüzde 49,5 oy almış bir partinin genel başkanıdır.

Vesayet altında olması, kararlarına şerh düşülmesi, bunu da sineye çekmesi milli iradeye tarihi bir saygısızlıktır.

Başbakan Türkiye'nin hangi sistemle yönetildiğini hala bilmiyor ve idrak edemiyorsa bu durum vahim bir kırılma, millet adına ciddi bir handikaptır.

Davutoğlu Erdoğanla hangi problemleri yaşamaktadır? Neyi istemiş, neyi planlamıştır da Erdoğan önüne geçmiş, elini tutmuştur?

Misal olarak Bakanlar Kurulu listesi oluşurken fikri alınmamışsa, sarayın adamlarına gnl razi olmadan evet demek durumunda kalmışsa çıkıp bunu Türk milletiyle paylaşacak cesareti de gösterebilmelidir.

Davutoğlu neyden korkmaktadır?

Davul kendi boynundayken tokmağın sarayda olmasına nasıl tahammül etmekte, izzet-i nefsi buna nasıl boyun eğmektedir?

1 Kasım'dan bu tarafa önemli ve hayati tüm meselelerde Davutoğlu gecikmeli ortaya ıkımış, evvela Erdoğan'ın konuşma ve değerlendirmesini beklemek durumunda kalmıştır.

Türk milleti Erdoğan'a Cumhurbaşkanı olması yönünde oy vermiştir.

Davutoğlu'na da Türkiye'yi yönetmesi konusunda yetki verilmiştir.

Erdoğan'ın aldığı oy ve destek başkaca yorumlanmamalı, başka taraflara hiç çekilmemelidir.

Halkın seçtiği ilk Cumhurbaşkanı sözleriyle başkanlığın kılıfını dikmek, sistem değişikliğinin kazanını kaynatmak işgüzarlık ve irade dolandırıcılığı olarak görülecektir.

Buna da hiç kimsenin, hele ki bir numaralı 17-25 Aralık failinin hakkı yoktur ve olamayacaktır.

Başbakan lkemizin birinci gündem maddesinin başkanlık olmadığını söylemekte, önce gerilimin düşürülmesini gerekli görmektedir.

Bu isabetli bir yaklaşımdır.

Türkiye'nin ana gündemi kesinlikle başkanlık değildir.

Sistemin fiilen değiştiğini geçtiğimiz yaz aylarında Rize'den ilan eden Erdoğan bu gerçeği artık hazmetmeli, ülkemizin hassasiyetiyle daha fazla oynamamalıdır.

Hatırlarsanız, Erdoğan bir televizyon programında “Cumhurbaşkanı başka telden Başbakan başka telden çalarsa o zaman ne-tice alamayız” sözleriyle Davutoğlu'na aba altında sopa göstermiş, senkronize olmaktan bahsetmişti.

Elbette devleti yönetenlerin başka başka tellerden alması doğru değildir.

Ancak kimin neyi, ne zaman çaldığı, çırpıtığı bir yana, hukuk devletinde herkesin sorumluluğu, taşıdığı görevin mahiyet ve muhteviyatı açık seçik belirlenmiştir.

Erdoğan'ın bundan rahatsızlık duymasına gerek yoktur.

Bin dereden su getirmesi de ahlaki ve hukuki sayılamayacaktır.

Erdoğan yeri ve zamanı geldiğinde 13 yıldır Türkiye'nin ilkleri yaşadığını tekrar tekrar söylemektedir.

Lafın gelişi de olsa bu ilkler yaşanırken, sözde Türkiye büyüyüp zenginleşirken devlet ricali arasında hangi sorunlar yaşanmıştır da bugün bundan şikâyet edilmekte, yeni bir sistemin temelleri kazılmaktadır?

Bu kadar yalan, dolan, ayak oyunu ve kandırmaca nerede görülmüştür?

Erdoğan Katar dönüşü uçakta bulunan gazetecilere aklının ambarında ne varsa birer birer dökmüştür.

Başkanlık için uzlaşma olmaması halinde partili cumhurbaşkanı formülü ile çift başlılığın kaldırılabilceğini, böylece Fransa modelinin bir versiyonuna geçileceğini söylemiştir.

Erdoğan daha da ileri gitmiş ve şöyle demiştir: "Çift başlılığı ortadan kaldırmak lâzım. Aksi takdirde birbirinizi ne kadar sevseniz de, geçmişte ne kadar beraber olsanız da zaman zaman sıkıntılar söz konusu olabilir."

Cumhurbaşkanı çift başlılıktan yakınmaktadır.

Aynı Erdoğan 11.Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün zamanında ve sağduyulu müdahalelerine içerlemiş ve öfkelenmiş, o tarihlerde de çift başlılıktan dert yanmıştır.

Gül'ün, 29 Ekim 2012'de Ulus'ta yapılan kutlamalarda, Ankara Valisi'nden polis barikatlarının kaldırılmasını istemesine alınmış, "bu ülkeyi bugüne kadar çift başlı bir sistemle yönetmiyoruz" sözleriyle kardeşini eleştiri yağmuruna tutmuştu.

Erdoğan Başbakanken de, Cumhurbaşkanıken de çift başlılıktan muzdariptir.

Çünkü tek adam, tek bilen, tek karar veren olmak için yanıp tutuşmaktadır.

Sözünün üstüne söz koyulmasına sinirlenmekte, kim olursa olsun şuurunu kaybetmiş halde saldırmaktadır.

2012 yılında, Cumhuriyet Bayramı'nın nezih bir şekilde, olaysız ve sorunsuz kutlanması konusunda devreye giren Abdullah Gül'e Erdoğan'ın tahammülsüzlüğü demokratik bir tavır, kardeşlikle bağdaşır bir davranış şüphesiz değildir.

Erdoğan'ın mizaç ve müktesebatı tehlike saçmaktadır.

Devleti kendi aile şirketi gibi yönetmek istemektedir.

Ve işin düşündürücü tarafı ise, her gittiği ülkeye özenmesi, her gittiği ülkenin yönetim modeline hayranlık duyarak sahiplenmesidir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan;

ABD'ye gitmiş, ABD modelini övmüştür.

Meksika'ya gitmiş, Meksika modeline methiyeler düzmüştür.

Fransa'ya gitmiş, bu kez da Fransa modelini konuşmaya başlamıştır.

Zaman zaman da Türk tipi başkanlık sistemini diline dolamıştır.

Allah'tan şu sıralar Kuzey Kore'ye gitmemiş, kabileler arası savaş yaşanan bazı Afrika ülkelerine de yolu düşmemiştir.

Yoksa Türkiye'nin hali harap, geleceği ise kapkara olmaktan kurtulamayacaktır.

Geçmişte başkanlık sistemini özenti ve emperyalizmin bir dayatması gören Erdoğan, bugün tüm gücüyle başkanlık demektedir.

Bu yaman ve örtülemez çelişkinin Türkiye'de resen egemenlik ve fiilen hanedanlık kurması bozuk bir fıtratın, bozguna uğramış demokrasinin eseridir.

Bize göre kuvvetler ayrılığı ilkesi demokratik hukuk devletin hayatiyet kaynağı ve sigortasıdır.

Devletin üç temel fonksiyonu olan yasama, yürütme ve yargının görev ve yetkilerinin en rasyonel şekilde dengelenmesi ve bunların uyumlu bir şekilde icra edilmesi önem taşımaktadır.

Bu nedenle Türkiye'nin yeni bir sisteme değil, eğer varsa eksik, yetersiz ve düzeltilmesi gereken taraflarının ele alınması gerekmektedir.

Değerli Milletvekilleri,

Erdoğan ve AKP'li yöneticilerin partili Cumhurbaşkanı önerisi için bir başka trajik kısımdır.

Türkiye partili cumhurbaşkanı modelini 1960 öncesi yaşamıştır.

Ne getirdiği ise milli hafızada kayıtlıdır.

Erdoğan'ın 1930'lu yılları reddetmesi, bu dönemleri mahkûm etmesi, anti demokratik bulması unutulmuş değildir.

Şimdi Türkiye geriye mi gidecektir?

Yeni Türkiye, eskinin makyajlanmış hali mi olacaktır?

Recep Tayyip Erdoğan ne yapmaya çalışmakta, Türkiye Cumhuriyeti'nin mevcut yönetim sistem ve gerçeği hangi konforuna, hangi açgözlülüğüne yetmemektedir?

Bu milletin tek işi, yegâne derdi Erdoğan'a koltuk mu imal etmektir?

Partili Cumhurbaşkanı ne demektir, nereden çıkmış, kimlerin memnuniyetini sağlamak için planlanmıştır?

Hadi diyelim ki, Erdoğan başkan veya partili Cumhurbaşkanı oldu, peki bundan sonra krallık talep etmeyeceğini kim garanti edecektir?

Damat bakan olduktan sonra, evladın da ikinci Erdoğan olarak tahta geçmesi nasıl engellenecektir?

Değerli arkadaşlarım, Türkiye çukurdadır, uçurumun kenarındadır, çorak ve çölleşmiş bir siyasetin çemberindedir.

Fırsat bulmuşken, Erdoğan her şeyi isteyecek, her yolu deneyecek, yargı, yürütme ve yasamayı tekeline alarak demokrasiyi havaya uçuracaktır.

Putin'i eleştirenler dikkat etsin, Türkiye'nin yeni bir Putin'i yavaş yavaş doğmakta, Türkiye'yi baştan ayağa ele geçirmektedir.

Davutoğlu'nun ise Medvedev olmaya talip olması işin bir başka pürüzlü yanıdır.

Ülkemiz on yıllardır düzlüğe çıkmayı, dirliğe ulaşmayı beklemektedir.

Türk milleti on yıllardır hak ettiği ilgi ve iktidarı istemektedir.

Her seferinde yaşanan sadece hüsrana, yalnızca hezimetdir.

Bugünkü ülke tablosuna bakar mısınız? Her gün şehit veriyoruz.

Geçtiğimiz Cumartesi günü, lütfen dikkat buyurunuz, PKK'lı katiller, Cizre'de otomobillerinin lastiğini değiştiren sivil kıyafetli askerlerimize ateş açmış ve ikisini şehit etmiş, ikisini de yaralamıştır.

Diyarbakır Sur'da bir polisimiz hunharca katledilmiş, birisi de yaralanmıştır.

Cizre'de şehit olan Astsubay Mehmet Burak Demirci memleketi Osmaniye Düziçi'nde, Uzman Çavuş Halil Karakuşoğlu Gaziantep Nizip'te, Sur'da Kurşunlu Cami içerisinde kalleşçe vurulan Polis Memuru Mustafa Katırlı ise Kahramanmaraş Pazarcık'ta gözyaşları içinde ebediyete uğurlanmışlardır.

Tüm şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, heder olmuş yürekleriyle, ağlamaktan kan çanağına dönmüş gözleriyle yavrularının yasını tutan ailelerine başsağlığı temenni ediyorum.

şehitlerimizin acıları acımız, anıları anımız, geride bıraktıkları da namusumuza emanettir.

Akıtılan kanların damla damla hesabı sorulmadan,

Alınan canların tek tek bedeli ödetilmeden,

Çiğnen ümitlerin karşılığı alınmadan; yetim bırakılan çocukların, evladını yitirmiş anaların, dul kalmış kadınların, yanmış ocakların feryat figanlarının faturası canilere çıkarılmadan bu iktidara her şey haramdır.

Erdoğan başkanlığı bıraksın, partili cumhurbaşkanlığıyla avunmayı terk etsin de Türkiye'nin ne hallere düştüğüne vicdanı varsa yansın.

İşte Nusaybin, işte Sur, işte Cizre, işte Yüksekova; her gün katliam, her gün kayıp; ama ortada ne devlet vardır, ne de haysiyetli bir iktidar görölmektedir.

Türkiye azap yaşıyor, Erdoğan uçaktan inmiyor, yine mangalda jül bırakmıyor ve orada burada kahramanlık taslıyor.

Türk milleti çile üstüne çile yaşıyor, ıstırap sanki saltanat kuruyor, fakat Davutoğlu bana mısın demiyor?

Aziz milletimin tercihlerine saygı duyuyorum, ama oy verdiği partinin maksat ve ruhunu artık anlamasını da yürekten niyaz ediyorum.

Doğu ve güneydoğuda her yer hendek, her yer barikattır.

Diyarbakır'ın Sur ilçesinde PKK'lı teröristler tarafından düzenlenen saldırıda, kentteki ilk Osmanlı eseri Fatih Paşa Camii yakılmıştır.

İş artık bu raddeye kadar gelmiştir.

Bu tehlikeli süreci ne pahasına olursa olsun durdurması gereken devlet ve hükümet idaresi Erdoğan'ın hezeyanlarına yetişmek, onu pışpışlamak için yarışmaktadır.

Türkiye'nin milli birliği, huzuru, dayanışma ve kardeşlik hukuku ateş altındadır.

Tahir Elçi'nin evine ziyarette bulunan, arkasından Diyarbakır Barosu'nda konuşan ana muhalefet partisi genel başkanı, "barikatları kuran arkadaşlar" diyecek kadar teröre arka çıkmıştır.

Davutoğlu ve Erdoğan'ın dağdaki gençler sözünden sonra, Kılıçdaroğlu'nun arkadaşlar ifadesi kurşun gibi adresini bulmuştur.

PKK militanları güpegündüz roketli saldırılarla Diyarbakır'da savcılarının görev yapmasını engellemişlerdir.

Terör örgütü şiddet ve saldırıları kent merkezlerine doğru yaygınlaştırma stratejisini takip etmekte, kırsaldan şehirlere doğru açılmaktadır.

PKK, örgüte destek vermeyen, katılmayan hatta karşı tavır alan veya alabilecek kim varsa kitlesel göçe zorlamaktadır.

Bu şartlar altında, terör yandaşlarından hükümete yeniden masaya oturma çağrıları, müzakere teklifleri gelmektedir.

Endişemiz şudur: Erdoğan ve AKP zihniyeti başkanlık karşılığında her tavizi verebilecek kıvam ve konuma gelmişlerdir.

Başkanlık diyeti olarak yeni anayasada Türklüğün ayıklanması, devletin doğu ve güneydoğudan vazgeçmesi karambole ve oldubittiye getirilebilecek, masada müzakeresi yapılan özerklik geç olmadan devreye alınabilecektir.

Kaldı ki fiilen özerklik uygulanmaktadır.

Nitekim devletin egemenlik hakları ihlal edilmekle kalmayıp, Türkiye'nin bölünmesi için tam bir mutabakat olduğu anlaşılmaktadır.

Ve daha vahimi Türklük hançerlenmekte, kendi öz yurdunda garip, mahkum, mazlum ve çaresiz bir şekilde yaşamaya zorlanmaktadır.

Bu gelişmelere bakınca Milliyetçi Hareket Partisi'yle neden uğraşıldığı sanıyorum daha iyi anlaşılacaktır.

MHP'siz siyaset Türk'süz vatan demektir.

MHP'siz siyaset vatansız Türk demektir.

MHP'siz siyaset Balkanlaşmış ülke, batmış Türkiye demektir.

MHP'siz siyaset Türkiye Cumhuriyeti'nin kefenlenmesi, Türk tarihinin sökülüp atılması demektir.

Buhrana, bunalıma ve kargaşaya hapsedilmiş bir MHP; AKP-PKK ve küresel cinayet şebekelerinin eline koz vermek demektir.

Bu can bu tende olduğu müddetçe Türk düşmanlarına ve MHP üzerinde hesap yapan çevrelere asla, ama asla izin vermeyecek, imkan tanımayacağım.

Türkiye'nin çivilenmesi, Türk milletinin etnik moleküllerine ayrılması rüyası görenleri sevindirmeyeceğiz, onların heveslerini kutsallarında bırakacağız.

Milliyetçi Hareket Partisi için Türkiye Ötüken mirası, ecdat yadigarı, kahramanlıklarla geçen asırların mükafatıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi Türk milleti uğruna her türlü fedakarlığı ve mihneti göze almaya degecek beşeri ve mahşeri nitelikli şeref ve onur mihveridir.

Biz Ne Mutlu Türküm Diyene sözünü, bütün mevcudiyetimizle, bütün samimiyetimizle, hücrelerimize kadar hissederek haykırdık, bundan da hiç pişmanlık duymadık.

Türk tarihi bugün biz evlatlarına büyük vazifeler vermektedir.

Bu itibarla kötümserliğe teslim olmak bize yabancıdır.

Karamsarlığa kapılmak bizim kitabımızda yazmamaktadır.

Kim ne derse desin, kim neyi söylesen söylesin; Türklüğün cellatlarına bırakacak ne bir vatan, ne bir bayrak, ne bir ülke, ne de bir devlet vardır.

Sadağımızın içinde atılmayı bekleyen oklarımız vardır.

Henüz söylenmemiş sözlerimiz vardır.

Henüz okunmamış destanlarımız vardır.

Ve henüz çıkmadık canımız, kırılmadık umudumuz, susmadık dimağımız vardır.

Mücadelemiz son nefese, son nefere kadar sürecektir.

Türkiye'yi sistem nakilleriyle, sultanlık özentileriyle Kandil'in yörüngesine sabitlemek, küresel bataklığa çekmek isteyenlere karşı milli direnişin adres ve toplanma merkezi dün olduğu gibi bugün de Milliyetçi Hareket Partisi'dir.

Biz; yeni anayasa yoluyla Türkiye'yi yağmalama amacıyla olanlara,

Başkanlık emeliyle bölünmeyi kurumsallaştırmayı planlayanlara,

Yıkım, çözüm, barış adı altında milleti dağıtmayı umanlara,

Milli değerleri yerle bir etmeye çabalayan yerli ve yabancı odaklara karşı sarsılmadan dimdik duracağız, milletvekili sayımızı küçümseyenleri de şaşkına çevireceğiz.

Tek kişi kalsak da bu davadan dönmeyecek, şehidin şühedanının izinden, sözünden ve hatırasından ayrılmayacağız.

Muhterem Arkadaşlarım,

Dış politikanın şekillenmesinde kabul gören kurallardan birini çıkarlar, gerçekler ve idealler arasında bir dengenin kurulması ve korunması ilkesi oluşturmaktadır.

Başarılı ve etkin dış politika da bu dengenin hayata geçirilmesini mümkün kılan kararların ve araçların bütünüdür ifade etmektedir.

Her ülke teknolojik, askeri ve ekonomik gücü oranında, tarihi birikimleri ile jeopolitik konumunun ışığında dış politikasına vücut vermektedir.

Bunun dışında bir düşüncenin, bir devletin başta varlığı olmak üzere, saygınlığını ve etkinliğini tartışmaya açık hale getireceği de ortadadır.

Soğuk savaş sonrası ortaya çıkan yeni uluslararası süreç ve hız kazanan küreselleşme olgusu, dış politika alanında ve ülkeler arası ilişkilerde köklü değişikliklere yol açmıştır.

Her ülkenin, her milletin jeopolitik konumuyla jeoekonomik ve jeokültürel gücü ölçüsünde iddiaları ve işbirliği çabaları farklılaşmaktadır.

Diğer bir deyişle, her gelişmiş ülkenin milli çıkarları yanında bölgesel ve küresel boyutta iddiaları ve projeleri bulunmaktadır.

Bunun sonucunda hem uluslararası işbirliği ağları çeşitlenmekte ve karmaşıklaşmakta hem de küresel rekabet ister istemez kızışmaktadır.

Bildiğiniz gibi herhangi bir tartışmalı konuda meseleyi yok saymak kadar hafife almak da çözümsüzlüğe eş değer bir tutukluluğu ifade etmektedir.

En az bunun kadar yanlışı olan bir başka husus ise meseleye tek taraflı ya da at gözlüğüyle, tarihi ve ahlaki ilkelerden muaf yaklaşmak olacaktır.

Hava sahamızı 17 saniye ihlal eden Rus uçağının düşürülmesinden sonra başlayan kriz hem uluslararası dengeleri, hem bölgesel gelişmeleri, hem de enerji trafiğini yeniden şekillendirmektedir.

Şurası tartışma götürmeyecek kadar berraktır ki, Rusya saldırgan, agresif, uzlaşmaz, çatışmacı bir politikanın tarafındadır.

Rus yetkililerden her fırsatta gerilimi artırmaya, komşuluk hukukunu baltalamaya dönük açıklamalar arka arkaya gelmektedir.

AGİT Zirvesinde Rus ve Türk Dışişleri Bakanlarının bir araya gelmesi de sonuç doğurmamıştır.

Putin ve adamlarının dili sivri ve zehirlidir.

Rus tarafının Türkiye'yi zora sokacak siyasi ve ekonomik yaptırımları devreye almasıyla iki ülke arasında esen soğuk rüzgarların şiddeti daha da artmıştır.

Bu yaptırımlar bazı Türk mallarının ithalatı ile Türk işadamları ve işgücüne yönelik kısıtlamaları içermektedir.

Bunun yanısıra Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Putin'e seslenerek; "Mallarımızı alsan ne olur almasan ne olur, Türkiye bununla yıkılacak ülke değil" sözleri kuru gürültü, sanal meydan okumadır.

Putin yönetimi ilişkileri iyice germekte, uçak düşürülme olayının perde gerisinde ABD olduğunu ifşa etmektedir.

Erdoğan; "Rusya'nın orantısız tepkileri devam ederse biz de kendi tedbirlerimizi almak zorunda kalacağız" diyerek pozisyonu güçlendirmektedir.

Ateşe körükle gitmek kimsenin yararına değildir diyen de Erdoğan'dır.

Doğal gaz ve petrol fiyatlarındaki gerilemeyle ekonomik sorun ve açmazlar yaşayan Rusya'nın rüzgar ettiği yerden fırtına biçmesi akla en yakın sondur.

Ülkemiz kullandığı doğal gazın yüzde 54,5'ini Rusya'dan, yüzde 17,9'unu İran'dan, yüzde 12,4'ünü Azerbaycan'dan, Yüzde 10,4'ünü Cezayir'den, yüzde 4,8'ini Nijerya'dan temin etmektedir.

Anlaşılabileceği üzere, Rusya önde gelen doğal gaz tedarikçimizdir.

Eğer doğal gazın akışında bir tıkanıklık ve aksaklık olursa elbette Türk milleti Rusya'ya el avuç açacak kadar küçülmeyecektir.

Ancak bu tezek yakalım manasına da gelmemelidir.

Erdoğan'ın "Biz hayat boyu doğal gaz kullanmadık, bu millet çileye alışmıştır" diklenmesi en başta milletimize bühtan ve haksızlıktır.

Evet doğal gazı hayat boyu kullanmadık, ama doğal olmayan gaza da kimsenin gelmesi mümkün değildir.

Düne kadar doğal gazın geldiği şehirleri anlata anlata bitiremeyen, Ayşe bacımızın çektiği sıkıntıları miting malzemesi olarak kullanan ve geçmiş hükümetleri beceriksizlikle suçlayan Erdoğan, şimdi doğal gazı hamaset gazlamasıyla karartmaktadır.

Türk milleti elbette varlığı ve egemenlik hakları için gaza, petrole, başka şeylere tamaha etmeyecek kadar büyüktür.

Madem doğal gaz hava gazı görülüyor idiyse, Erdoğan niçin Paris'ten Doha'ya geçerek Katar Petrol Şirketiyle BOTAŞ arasında sıvılaştırılmış doğal gaz alımına ilişkin mutabakat zaptını imzalamıştır?

Ve de tezek yakmak isteyenlere engel olan yoktur ve tez elden sarayla işe başlanmalıdır.

Bu millet zaten asırlardır tezekle, odunla ısınmış; sobanın, yanan ocakların etrafında buza, soğuğa dayanmıştır.

Enerji Rusya için mühim bir gelir kapısıdır, bundan vazgeçemeyecektir.

Düşürülen uçak sonrası Rus Borsası yüzde 11,3 gerilerken, Ruble yüzde 5 değer kaybetmiş ve son üç ayın en düşük seviyesine inmiştir.

Rusya'nın 1 Ocak'tan itibaren domatesimizi, soğanımızı, tavuğumuzu almayacak olması,

Vize muafiyeti anlaşmasını askıya alma kararı,

Türk vatandaşlarının işe alınmasına yasak getirmesi duygusal tepkiden öte hesaplanmış, arkası önü düşünülmüş taktik hamlelerdir.

Anlaşılan Rusya'nın Ortadoğu'ya daha da yerleşebilmesi için uçak vakası sıçrama tahtası olarak kullanılmaktadır.

Boğazdan geçen Rus donanmasına ait bir gemiden omuza alınan bir füzenin gösterilmesi Rusya'nın tahriklerine yenilerini ekleyen sorumsuz ve ahlaksız bir teşebbüstür.

Buna rağmen, her türlü silaha sahip savaş gemisinin görülme-yip, omuzda gezdirilen füzeye odaklanması, birden bire gerilimin yükselmesi akıl karı değildir.

Bu ülkenin Lazkiye'yle, Humus yakınlarındaki El Şayrat Üssüne ilaveten 10 uçak, 15 helikopter takviyesi yalnızca düşen uçağa misilleme olarak değerlendirilemeyecektir.

Rusların halen Lazkiye'de 35 adet SU-24, SU-25, SU-30 tipi savaş uçakları, MI-24 tipi taarruz helikopterleri mevcut olup S-400 füzesi konuşlandırmaları dünyanın gözü önünde cereyan etmektedir.

S-400 sistemlerinin karadan karaya taarruz özelliği bulunmamaktadır.

IŞİD'in elinde uçak ve balistik füze olmadığı düşünüldüğünde S-400 füze sisteminin neye ve hangi stratejik hedeflere kilitlendiği daha iyi görülecektir.

Putin'in Erdoğan'ın telefonlarına çıkmaması, görüşme taleplerini geri çevirmesi, Paris'te koridorlarda bile görünmemesi planlı ve hesaplanmış bir gerilim stratejisinin varlığına işaretir.

Erdoğan'ın ise gelgitler yaşaması, bir gün yine vururduk, diğer gün Rus uçağı olsa farklı davranırdık, bir gün üzüldük, diğer gün gereğini yaptık sözleri aslında telaş ve donanımsızlığın sonucudur.

Hız kesmeyen Putin, bizzat Erdoğan ve ailesini direkt hedefine alan yaylım ateşini başlatmaktan bile çekinmemiştir.

Rusya Savunma Bakanlığı, Suriye'deki IŞİD militanlarının finansal ve mali kaynaklarını medyanın huzurunda açıklamıştır.

Bu kapsamda Erdoğan ve ailesinin, Suriye'de IŞİD'in elinde olan petrol yataklarından yapılan yasa dışı petrol sevkiyatıyla doğrudan ilişkili olduğu iddia edilmiştir.

IŞİD petrolünün binlerce tankerden oluşan canlı boru hattıyla üç güzergahtan Türkiye'ye ulaştığı söylenmiştir.

Son bir haftada Türkiye topraklarından IŞİD ve Nusra saflarına 2 bin militan, 120 tonun üzerinde askeri mühimmat ve yaklaşık 250 adet motorlu taşıt girişinin olduğu Rusya tarafından duyurulmuştur.

IŞİD tankerlerinin havadan ve uzaydan çekilen fotoğrafları gazetecilere gösterilmiştir.

Selefi örgütlerin günlük 3 milyon dolar petrol geliriyle birlikte, IŞİD'in 8 bin 500 tankerle günde 200 bin varil petrol taşıdığı Rusya tarafından ileri sürülmüştür.

IŞİD'in Suriye'deki kalesi Rakka civarında üretilen petrolün ülkenin kuzeybatı sınırına sevk edildiği, Halep'teki çatışmalara rağmen tankerlerin gidip geldiği, IŞİD petrollerinin Dört Yol ve İskenderun limanlarına intikal ettiği, işlenmek üzere buralardan üçüncü ülkelere gittiği Rusya'nın tezidir.

ABD ise, Türkiye'nin IŞİD'le petrol kaçakçılığı yaptığı iddialarını direk olarak reddetmiş, bu konuda destekleyici kanıt yoktur demiştir.

IŞİD petrolüyle ilgili suçlamalara Erdoğan, hem Paris'te hem de Doha'da "Bu iftirayı atanlar istifa etmek zorundadır. İspatladıkları takdirde ben bu koltukta bir dakika durmam" kararlılığındadır.

Diğer yandan;

"Gerilimi tırmandırma durumumuz yoktur.

Sağduyunun galip geleceğine inanıyoruz.

Duygusal davranmayacağız.

Uluslararası diplomasi neyi gerektiriyorsa öyle hareket edeceğiz.

Sorunların mevcut ilişkilerimize ve potansiyelimize zarar vermesini istemiyoruz.

Rusya'nın orantısız tepkilerini üzüntüyle karşılıyoruz.

İlişkilerin irtifa kaybetmesine gönlümüz razı değil.

Türkiye bir terör örgütünden petrol alacak kadar ahlaki değerlerini kaybetmiş bir ülke değildir" sözleri aynısıyla Erdoğan'a aittir.

Her ne kadar tasvip etmesek de, her ne kadar Cumhurbaşkanlığı'nı tartışmalı bulup şaibeli sicilini bilsek de, Rusya Devlet Başkanı'nın sözlerine bakarak Erdoğan'ı ve ailesini petrol kaçakçısı olarak görmemiz eşyanın tabiatına aykırıdır.

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'nın bu kadar aşağılanması, terör örgütleriyle ticaret yapar gösterilmesi milli gururumuzu incitmiş, devletimizin saygınlığını gölgelemiştir.

Enerji Bakanlığına saray paraşütüyle inen şanslı damat da boş durmamalı, iftira olarak görülen suçlamaları karşı tezlerle çürütmeli, kayınpederini ahlaken yalnız bırakmamalıdır.

Erdoğan'ın, Putin'i yalanmak adına IŞİD'le ticaret yapan Rusları açıklaması, bu konuda "elimizde belge var" demesi kof ve basit bir savunma halidir.

Cumhurbaşkanı makamını işgal eden şahsın IŞİD'le adının anılması, gayri meşru parasal ilişkilere bir kez daha adının karışması bile Türkiye adına tamiri imkansız bir talihsizliktir.

Muhtemelen Rusya paralel yapının eline düşmüş, montaj fotoğraflar kullanılmış, tuzluklar Putin'in aklını çelmiş, yeni bir darbenin şartları oluşturulmuştur.

Öyle ya, müfteriler Türkiye'yi kıskanmış, bu yalanı uydurmuşlardır.

Ve de havuz medyası çoktan devreye girmiş, animasyon haritalarla, manipüle edilmiş uydu görüntüleriyle Moskova'nın mumu erkenden söndü demiştir.

Barzani yönetimi ise beklendiği gibi Erdoğan'a hızır gibi elini uzatmış ve görüntülenen tankerlerin IŞİD'e değil, kendilerine ait olduğunu itiraf etmiştir.

Her şey bir yana, Milliyetçi Hareket Partisi Moskova'dan sendirilen vahim iddialara bel bağlayarak siyaset yapmayacak, delilli ve ispatlı olmadıktan sonra bunları konuşmaya değer bulmayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

En geç 1 Ocak'tan itibaren Suriye'de ateşkes ilan edilecek, siyasi çözüm için masa kurulacak ve Esad BM'nin tanıdığı muhalif grupla pazarlığa oturacaktır.

Viyana planı budur.

Bu kapsamda Esad ve Putin moral üstünlüğü elde edebilmek için son denemelerini, son saldırılarını organize etmektedir.

NATO Bakanlar Komitesi'nin 1 Aralık toplantısında Rusya'nın Suriye'deki varlığına karşı Türkiye'ye destek olmak için üye ülkelere savaş uçağı ve gemileri takviye kararı çıkmıştır.

ABD, Almanya, Fransa, İtalya, İngiltere, İspanya Türkiye'ye yardım bahanesiyle İncirlik Üssü'ne silah, asker ve cephanelik yığmaya başlamışlar, Ortadoğu'ya çöreklenmişlerdir.

Görüleceği üzere NATO ülkeleri bölgeye güç kaydırmaktadır.

2.Dünya Savaşı sonrasında devletlerin toprak kazanımı olmayacak ilkesi bozulmaktadır.

Rusya'nın müdahalesine kadar Irak ve Suriye'de devlet dışı aktörlerin varlığı, şimdi yerini devletlerin mücadelesine bırakmıştır.

Ve gelişmelerden çıkardığımız sonuç da, NATO'nun geleneksel savunma anlayışını ve sınırlarını değiştirdiği, Suriye ve Afrika'ya asker intikal ettirdiğidir.

İngiltere, Suriye'deki IŞİD hedeflerinin bombalanmasına izin veren tezkerenin parlamentoda kabul edilmesinin hemen ardından hava saldırılarını gerçekleştirmiştir.

Akdeniz'de halen Rusya ve Türkiye dışında 10 ülkenin savaş gemisi dolaşmakta ve mevzilenmektedir.

Rusya ise Hazar Denizinde tatbikatlara başlamıştır.

Ortadoğu'daki iç karışıklıklar, mezhep ayrılıkları üzerinden kendilerine nüfuz alanları, stratejik zeminler, hâkim cepheleştürmanın arayışında olan ülke sayısı fazlalaşmıştır.

Bugün Ortadoğu'da yaşanan kamplaşmanın ve yangının kökünde mazisi bir asrı aşan paylaşım kavgaları vardır ve şu an oldukça da şiddetlidir.

Bir diğer mesele de, Türkiye-Suriye sınırının delik deşik olması, kimin girip kimin çıktığının belirsizliğidir.

Binlerce kilometre öteden kalkıp sınırlarımızda askeri operasyonlar düzenleyen, Türkmen Dağı'ndaki soydaşlarımızı bombalayan Rusya mafya devleti gibi hareket etmektedir.

Ayrıca ABD, Türkiye sınırından yabancı savaşçı ve petrol geçişinin sürdüğünü, TSK'nın daha aktif bir şekilde devreye sokulmasını istemektedir.

Bugüne kadar sınırlarımıza duvar örülmesi, devriye ve kule sayısının arttırılması bir işe yaramamıştır.

Sınırlarımızın tam korunması amacıyla entegre sınır sisteminin hayata geçirilmesi konusunda arayışlar ise sürmektedir.

IŞİD kontrolünde olan ve kamuoyunda Mare hattı olarak bilinen Suriye-Türkiye sınırındaki 98 km'lik bölgede sıkıntı en üst seviyededir.

Gaziantep'in Karkamış ve Oğuzeli ilçeleri ile Kilis'in Elbeyli ilçesi arasındaki bölgenin karşısında Suriye'nin Halep kentinin Carablus ve Azez ilçeleri bulunmaktadır.

Carablus'u tamamen, Azez'in ise köylerinin çoğunluğunu kontrol altında bulunduran IŞİD beka düzeyinde tehdit oluşturmaktadır.

PYD ise aldığı destekle burayı hedeflemektedir.

Obama, Türkiye-Suriye sınırını kapatma konusunda boşlukları olduğunu, özellikle yabancı savaşçılar için halen bir geçiş noktası ve terörist eylemleri finanse etmek için IŞİD tarafından petrol nakletmede kullanılan 98 km'lik bir alan bulunduğunu söylemektedir.

İma edilen Türkiye'nin sınırlarını koruyamadığıdır.

ABD Savunma Bakanı Türkiye'nin, sınırlarını geçirmen görmekte ve kontrolü için daha fazlası yapılmalıdır diyerek hükümete ev ödevi vermektedir.

Obama'nın, özellikle Türkiye'nin güvenli bölge istediği Fırat'ın batısından itibaren 98 km'lik şeridin kapatılmasına vurgu yapması, sonunda Türkiye'yle birlikte Suriye sınırını kapatıyoruz demesi milli gerçek ve egemenlik haklarımıza uygun şekilde yorumlanmalıdır.

Biz sınırlarımızı koruyamıyoruz da, bunu İncirliğe iyice yerleşen, Rusya'yla kutuplaşmamızdan istifade eden, NATO konseptinin dışına taşan ABD ve diğer ülkelerin insafına mı terk ediyoruz? Bu nasıl bir iştir?

Namus olarak gördüğümüz vatan sınırlarını korumaktan aciz bir ülke isek, ki bunun doğruluk payı da vardır, bazı itirazlara konu olsa da davet üzerine gidilen Musul'da Türkmen kardeşlerimize layıkıyla nasıl yardım edeceğiz?

Irak'ta diğer unsurların yanında, teröristlerin hedefi olan, yurtlarından yuvalarından olan Türkmen varlığının eğitim, destek ve güvenliği muhakkak sağlanmalıdır.

Türkmenler katiiyen yalnız bırakılmamalıdır.

Çevremizde en az IŞİD kadar tehlikeli olan PKK-PYD silahlandırılıp desteklenirken, İran'dan Irak'a kadar dostumuz kalmamışken, milli politikadaki çözülme, Türkmeneli'nden Bayır bucak Türkmenlerine kadar süren sistematik Türk kıyımı ne zaman görülecektir?

Bu hükümet neyle meşguldür?

Türkiye'nin hedef tahtasında olduğu görülmez midir?

Dış politika macera ve cehalet kaldırmayacaktır.

Ne hazin ki tedavüldeki dış politikada cehaletten gayri meşru luğa kadar yok yoktur.

Ve yanibaşımızda artan riskler kuyumuzu kazmakta, Türkmenlerin varlığına kast etmekte, milli becamızı boyunduruk altına sokmaktadır.

Buradan Sayın Davutoğlu'na çağrıda bulunuyorum:

Hükümet sizsiniz. Yeki sizdedir. Milli irade ülke yönetiminde partinizi görevlendirmiştir.

Dış politikada çok başlılık ve hükümetin atıl kalması çok mahsurludur. Cumhurbaşkanıyla mutat görüşmelerinizde ülke gündemini pek tabiidir ki istişare ediniz, diyeceğim bir şey yoktur.

Ancak dış politikanın sadece Erdoğan'ın günübürlük ve polemik üzerine bina edilen sözlerine bırakılması, hükümetin geriye atılması Türkiye'nin ciddi şekilde aleyhinedir.

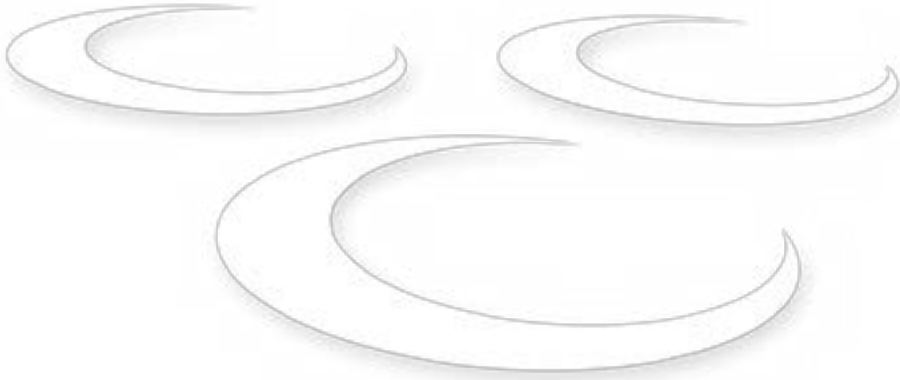
Sayın Başbakan, buna müsaade etmeyiniz, üstlendiğinizin görevin gereğini yapınız, dış politikayı siz yürütünüz, Cumhurbaşkanı'nın anayasal sınırlarında kalmasını ısrarla isteyiniz.

Milliyetçi Hareket Partisi hiçbir dönemde olmadığı kadar tehditlerin mihrakında olduğumuzu görmekte, bu bilinçle ülkesinin çıkar ve güvenliği için her sorumluluğu almaya, her özveride bulunmaya hazır olduğunu cümle aleme tekraren ilan etmektedir.

Bu düşüncelerle sözlerime son verirken sizleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılı bir hafta geçirmenizi diliyor, hepimizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

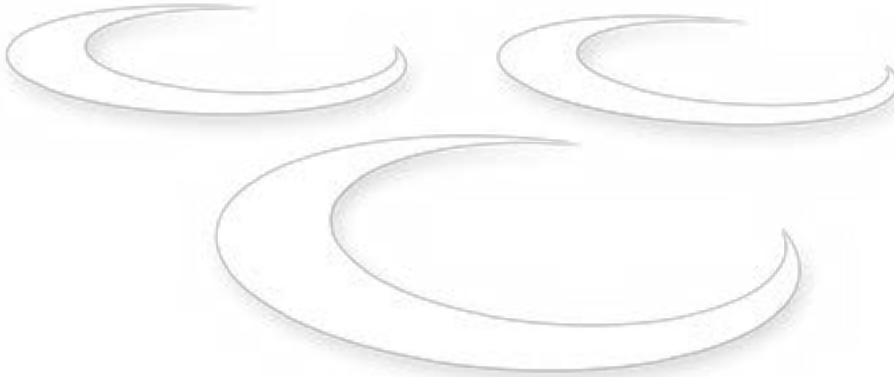
26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

15 ARALIK 2015

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis Grup toplantımıza başlarken hepimizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi Allah'tan niyaz ediyorum.

Takdir edeceğimiz üzere, güçlü milletlerin en önemli vasfı maddi ve manevi kalkınmayı eşanlı başarmış olmalarıdır.

Ekonomisi tökezleyen, siyaseti patinaj yapan, krizden krize koşan, buna karşılık bilimsel ve teknik buluşlar alanında da yıldızı parlayan bir ülkeye kolay kolay tesadüf etmek mümkün değildir.

Toplumsal birliğini sağlamada zorluk çeken, diğer yanda bölgesel ve küresel gelişmelere yön verme iddiasında bulunan bir ülkenin inandırıcılığı doğal olarak görülemeyecektir.

Gelişme, büyüme, ilerleme, sıçrama her alanda, her kesimde etki ve neticesini gösterdiği zaman anlamlı ve kalıcıdır.

Dengeli, derinlikli, dinamik, milli ve stratejik hedefleri gözeten politikalar tutarlı, ahlaklı ve istikrarlı olduğu müddetçe sorunlar temelden kavranacak, kökten çözülecektir.

Dürüstçe itiraf etmeliyiz ki, Türkiye gerçekçi başarı ve kazanımlara susamıştır.

Ve bu başarılar nadiren de olsa vardır, tabii olarak hepimizin göğsünü kabartmaktadır.

Türk milleti adından dünya çapında söz ettiren evlatlarını bağrından çıkardıkça, gıpta edilecek neferlerini yetiştirdikçe hem bah-tiyarlığı hem de gururu haklı olarak yaşamaktadır.

İnsanlık tarihi Müslüman Türk milletinin hayranlık uyandıran nice keşfine, nice muhteşem başarı hikâyesine şahitlik etmiştir.

Milli hafızamızda sosyal ve beşeri ilimler kategorisinde bireysel gayretleriyle öne çıkmış birçok değerimizin yer ettiği malumla-rınızdır.

Uzunca bir süredir durgunluk ve bocalama döneminden geçsek de mayamız sağlam, kültürümüz göz kamaştırıcı, geçmişimiz şan ve zaferlerle doludur.

İnsanlığın yararına geceli gündüzlü ter akıtan, azimle mücade-le eden ve bunun da mükafatını alan bilim, fikir ve düşünce insanla-rımız halen mevcuttur ve bizlerin onur kaynağıdır.

İşte bunlardan birisi de uzmanlık alanında yeni bir çığır açan Prof.Dr. Aziz Sancar Bey'dir.

Sayın Sancar, DNA onarım mekanizmasının nasıl işlediğiyle ilgili parlak çalışması sonucunda 2015 Nobel Kimya Ödülünü hak-kıyla, zekasıyla, emeğiyle almıştır.

Sayın Sancar bizlere çölde tertemiz bir vaha ikram etmiştir.

Karanlık gecemizi ilmi ve ismiyle aydınlatmıştır.

Umutsuzluğumuzun koyu sisini bilgisiyle dağıtmıştır.

Sonuçsuz tartışmalarla kıvranan Türkiye'ye özgüven aşıla-mıştır.

Sayın Sancar inanmış bir yürek, yetişmiş bir milletperver, kö-künü ve geçmişini unutmamış bir vatan kahramanıdır.

O kahraman ki, dünyaya mal olmuş, insanlığa örnek teşkil etmiştir.

Hepsinden önemlisi, Türklüğüyle iftihar eden, değerleriyle bütünleşen bir şahsiyetin neleri yapabileceğini, nelerin üstesinden gelebileceğini herkese ispatlamıştır.

Huzurlarınızda değerli bilim insanımızı milletimiz ve partimiz adına tebrik ediyor, üstün başarılarının devamını diliyor, milleti-mizin sinesinden daha pek çok Aziz Sancarların çıkmasını içtenlikle temenni ediyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

1 Kasım'da yapılan 26.Dönem Milletvekilliği Genel Seçimi'nin üzerinden 45 güne yakın bir süre geçmiştir.

Başbakan, AKP'li yöneticiler ve havuz medyası ağız birliği etmiş gibi;

1 Kasım'dan sonra huzurun geleceğini, siyasi belirsizliğin bite-ceğini söylüyorlardı.

İstikrar ve güvenin yerleşeceğini iddia ediyorlardı.

Dilinin ayarı kaçmış bazı AKP'liler ise şehitlerin gelmeyeceğini ileri sürüyorlardı.

Maalesef hazin ve vahim sonuç ortadadır.

1 Kasım'dan buyana 14 polisimiz, 15 Mehmetimiz şehit edilmiştir.

20 Temmuz'dan bu tarafa kabaran bilanço ise korkunç boyutlara ulaşmıştır.

Şu vereceğim rakamlara çok dikkat etmenizi istiyorum:

Suruç'taki canlı bomba saldırısıyla başlayan terör eylemlerinde toplam 94 polisimiz, 119 Mehmetimiz, 5 korucumuz şehit düşmüştür.

Yani 218 aile yanmış, yıkılmıştır.

9 Aralık günü, Diyarbakır Kurşunlu Camii bahçesinde, PKK'nın tuzakladığı patlayıcıyı imha ederken başından vurularak şehit edilen Ankaralı polis memuru Haydar Çetin'in 6 yaşındaki oğlu Eymen'in sözleri hepimizi deriden sarsmıştır.

Eymen yaşlı gözlerle babasının bayrağa sarılı tabutuna uzun uzun bakmış, gören ve vicdanı olan her insanının ciğerini dağlamıştır.

Şimdi şu sözlere bakınız; "Keşke son bir kez daha görseydim. Anne, babam cennete mi gidecek? Anne sen gitme ne olur."

6 yaşındaki bir çocuğa böylesi bir tramva yaşatmaya kimin ne hakkı vardır?

Eymenler yetim kalırken, Erdoğan ne hissetmekte, Davutoğlu ne düşünmektedir?

Çorumlu polis memurumuz Mesut Demirkan'ı 8 Aralık günü Mardin Nusaybin'de şehit ettiler.

Muhterem annesi "O benim tek yavrumdu" diye feryat edip iki gözü iki çeşme ağıt yakarken, 1 Kasım'dan sonra şehit gelmeyecek diyen soytarılar nereye sinmiş, biz gelmezsek beyaz Toroslar gelir diyen şuuruzlar nereye kaçmıştır?

5 Aralık'ta Şırnak Cizre'de şehit edilen Osmaniyeli Astsubay Mehmet Burak Demirci'nin muhterem eşi Hümeysra Demirci'nin, eşinin tabutuna sarılıp "Kuzum seni çok seviyorum, bizi bırakıp nereye gidiyorsun" yakarışı kurşun gibidir.

1 Kasımla beraber milletin reformdan ve güvenlikten yana güçlü bir tavır koyduğunu söyleyenler dilinizi yutmadıysanız açık konuşunuz:

Dökülen şehit kanlarının vebali kimlerin omuzlarındadır?

Küçücük yaşta babasız kalan yavruların sorumluluğunu kimler, nasıl üstlenecektir?

Sayın Erdoğan, evladının İstanbul'da 5 adet restoran açmasıyla ilgili itiraflarını, "Gıda sektöründe küçük çaplı işler" diyerek savunmayı biliyorsun da, bu milletin tertemiz çocuklarının yarısız kalmasını ne hakla mesele etmiyorsun?

Bir yanda haram limanlarında demirleyen gemicik filosu sahipliğinden karlı restoran zincirine uzanan talihli mahdumlar, diğer yanda yetim ve zorda kalan körpeçik çocuklar.

İşte Türkiye'nin çelişkisi bu kadar gün yüzünde, Türk milletinin dramı bu kadar meydandadır.

Var olan, günden güne yoğunlaşan, gittikçe çetrefilleşen ve anormal boyutlara ulaşan haksızlığın, eşitsizliğin, adaletsizliğin üzerine üzerine gitmeden ülke olarak belimizi doğrultmamız hayaldir.

Türkiye'de kazanan, servetine servet ekleyen bir avuç sonradan görmedir.

Türkiye'de hali ve vakti imrenilecek seviyede iyi olan küçük bir saray azınlığı, iktidardan nemalanan ufak bir zümre dışında hiç kimsenin memnuniyetinden bahsetmek söz konusu değildir.

Devletin hazinesine hortum bağlayanlar için şehit gelmiş, teröristler saldırmış, Türkiye yönetilemez duruma düşmüş, önemli değildir.

Onlar saltanatlarını sürdürmekle meşgullerdir.

Görüyorsunuz, Doğu ve Güneydoğu'da Türk devleti adeta geri çekilmektedir.

Şu anda ülkemizde tam bir kaos hakimdir.

Davutoğlu'nun kamu düzenini sağlama söz ve kararlılığı defalarca boşa çıkmıştır.

Son altı ayda, Diyarbakır, Mardin, Şırnak, Hakkâri ve Muş'un ilçeleri başta olmak üzere sokağa çıkma yasağı uygulanan gün sayısı 170'i bulmuştur.

Yapılan açıklamalara itibar edersek, 16 Ağustos ile 11 Aralık tarihleri arasında 7 farklı kentin 17 ilçesinde 52 kez sokağa çıkma yasağı ilan edilmiştir.

Diyarbakır'ın Sur ve Silvan, Mardin'in Nusaybin, Şırnak'ın Cizre gibi çatışmaların yoğun olarak yaşandığı yerleşim yerlerinden 200 binin üzerinde insan göç etmiştir.

Bu adı konulmamış ve örtülü etnik bir tasfiyedir.

Kobani'de devreye koyulan kirli plan, aynıyla ülkemizin değişik il ve ilçelerinde sistematik olarak gündemdedir.

Türkiye Cumhuriyeti sanki egemenlik haklarından vazgeçmektedir.

Şırnak'ın Cizre ve Silopi ilçeleriyle, Mardin Nusaybin'de dünden itibaren sokağa çıkma yasağı getirilmiştir.

Bunun yanında, Cizre ve Silopi'de görev yapan 3 bini aşkın öğretmene milli eğitim müdürlükleri tarafından gönderilen cep telefonu mesajıyla buldukları yerleri terk etmeleri istenmiştir.

Bu devlet nerededir?

Bu hükümet ne iş yapmaktadır?

Öğretmenini koruyamayan, okulunu açık tutamayan, asayişini temin edemeyen bir iktidara Türk milleti daha ne zamana kadara tahammül ve sabır gösterecektir?

AKP'ye oy veren kardeşlerim, lütfen şu sorunun cevabı üzerinde tefekkür ediniz; bugüne kadar cami yakıldığını, kutsallarımıza el uzatıldığını hiç duydunuz mu?

Devletin aczini ve köhnemişliğini hiç bu kadar gördünüz mü?

Bugüne kadar hiç bu kadar korkak ve tabansız bir iktidara şahit oldunuz mu?

Savaş sırasında bile dokunulmayacak yerler olan okullar, camiler PKK'lı caniler tarafından yakılmakta; maskeli eşkiyalar yollara, sokak aralarına hendekler kazmaktadır.

Bu aziz topraklarda düşmanlığı cami yakmaya kadar vardırıran şerefsizlere, iblis elçilerine çoktandır ilk kez rastlanmaktadır.

Ve bunlar AKP'nin çözüm ve barış ortaklarıdır.

Yalnızca yollar değil, birlik ve dirliğimiz de kazılmaktadır.

Yalnızca şehirlerimiz değil, huzur ve iç barışımız da harabeye çevrilmektedir.

Doğu ve Güneydoğu'da açılan çukurlar ihanetin, nifakın, kanın ve ölümün çukurlarıdır.

Bu çukurlarda isyan ve başkaldırının zehirli emelleri barınmaktadır.

Bu çukurların içine hainlerin niyet ve talepleri gömülmezse sonumuz hüsrana, sonramız felakettir.

Sayın Erdoğan, sana soruyorum, kaçak sarayda muhtarlarla toplanıp ona buna sataşmayı biliyorsun da, elimizden kayıp giden vatan coğrafyasını nasıl görmüyorsun?

Durduk yere iki referandumdan bahsedip başkanlık çetelesi tutarak, yeni anayasa ezberini havada karada dillendiriyorsun da, Türkiye'nin milli çıkar ve güvenliği için niçin gerekli müdahaleleri yapmıyorsun?

Sayın Davutoğlu, peki sana ne demeli, seni nasıl izah etmeli?

MHP'nin olağan üstü kurultayına kafa yorduğun kadar Türkiye'nin hak ve hukukunu konuşmuyor, müdafaa etmiyor, üstelik siniyor ve pısıyorsun.

Taşıdığıın Başbakanlık unvanına yakışmıyor, sarayın parmak sallamasına, azar ve ayarına terbiyeli çocuk gibi uyuyor, çıtını bile çıkaramıyorsun.

Sayın Davutoğlu, unutmuşsan hatırlatayım; sen bu ülkenin Başbakanısın ve yetki sendedir.

Hala Erdoğan'ın gözünün içine bakmaktan, dışişleri bakanı gibi davranmaktan gocunmuyor musun?

Saray almış ipleri, Davutoğlu konu mankeni, durum aynısıyla budur.

PKK silahlanıyor, her yere bomba döküyor, cephane yığıyor, militan devşiriyor; gelin görün ki Erdoğan ve Davutoğlu ihaneti milli birlik ve kardeşlik projesi uydurmasıyla kapatmaya çalışıyor.

PKK küresel ve bölgesel aktörlerce desteklenip kışkırtılıyor, Erdoğan ve Davutoğlu büyük ülke olmakla, muasır medeniyetler üzerine çıkmakla, devin uyanma masallarıyla avunuyor.

Çevir kazı yanmasın, dostlar alışverişte görsün türünden açıklama ve değerlendirmeler aziz milletimizi aldatmak, gerçekleri açıkça saptırmaktır.

AKP, PKK terör örgütüne boyun eğmiş, buyur etmiştir.

AKP, PKK terör örgütünün güç kazanmasına göz yummuştur.

AKP, devleti geriletmiş, PKK'yı ilerletmiştir.

Hıyanet alenileşmiş ve iktidarda vücut bulmuştur.

Teslimiyet yayılmış ve iktidarı ele geçirmiştir.

Aksi halde yaşananların başka türlü izahı nasıl yapılacaktır?

Türk vatani adım adım kundaklanırken, AKP iktidarının sorumsuzluğu, somutlaşan dağınıklık, netleşen işbirlikçilik başkaca nasıl yorumlanacaktır?

Değerli Milletvekilleri,

PKK'nın yedeği, Kandil'in siyasi tetikçisi HDP'nin grup toplantısını Diyarbakır'da yapma kararı başlıbaşına bir komplo, sözde özyönetim adı altında başlatılan çözülme sürecinin bir ara durağıdır.

HDP, bu cüreti hiç şüphenez olmasın ki AKP'den almıştır.

Türkiye'nin bölünmesi için kurulan hain ittifakın bir ucunda HDP, diğerinde AKP vardır.

Bu iki çibanbaşı Türkiye'nin aleyhindeki musibet odaklarıdır.

HDP-PKK Türk vatanın muhtelif il ve ilçelerinde özyönetim, yani sözde özerklik ilan edip Kürdistan'ın çatısını örerken AKP dut yemiş bülbül gibi bunları izlemiş, hatta alttan alta teşvik etmiştir.

Bugüne kadar;

Şırnak il merkezi, Cizre ve Silopi,

Mardin Nusyabin, Hakkari il merkezi, Yüksekova, Şemdinli,

Batman il merkezi, Muş Varto ve Bulanık,

Van Edremit ve İpekyolu, Diyarbakır Sur, Silvan ve Lice,

Ağrı Doğubayazıt ve Bitlis Hizan'da özyönetim adı altında Türkiye'ye fiili başkaldırma teşebbüsleri görülmüştür.

Demokratik Bölgeler Partisi isimli fitnenin bir eşbaşkanı, "Özerklik ve özyönetim aynı şeydir, bölge halkı kendini yönetecek" sözleriyle malumun ilanını yapmıştır.

HDP'nin bir eşbaşkanı da, halkın özyönetim kararının meşru olduğunu, iktidarla müzakere yürütürlerse yönetim modeli olarak özerkliği önereceklerini utanmadan sıkılmadan ifade etmiştir.

Bu kokuşmuş beyanatlar, bir bakıma AKP'yle sahne arkasında uzlaşılan ve ardından kamuoyunun alıştırılması gayesiyle servis edilen PKK tezleridir.

İşin püf ve nirengi noktası da Davutoğlu'nun buna dünden razı olmasıdır.

Erdoğan ise başkanlık olduktan sonra her rezaleti benimsemeye ve hazmetmeye çoktan hazırdır.

Nitekim Türkiye onca buhran yaşarken, dış politikada kaybedilmemiş mevzi kalmamışken, Rus uçağının düşürülmesinden hemen sonra başkanlık sistemiyle ilgili anketler yayınlayıp destek artırıyor propagandası yapmak tamı tamamına ahlaksızlıktır.

Erdoğan'ın başkanlık takıntı ve rüyası milletimizin acılı ve sorunlu halini alaya almak, bencilliği ve koltuk sevdasını her şeyin önüne geçirmekten başka bir manaya gelmemektedir.

Dört parçalı Kürdistan sapması Erdoğan'a göre makuldür.

Kaldı ki bunu doğrulayacak çok sayıda söz ve kanaati vardır.

Bizim sürekli olarak vurguladığımız 20 ili kapsamına alan hakimiyeti HDP-PKK ve gizli ortağı AKP tarafından hayata geçirilmek istenmektedir.

Şırnak, Hakkâri, Ağrı, Van, Muş, Bingöl, Tunceli, Şanlıurfa, Batman, Bitlis, Mardin, Kilis, Malatya, Elazığ, Gaziantep, Adıyaman, Iğdır ve Kars illerinin toplam nüfusu 8 milyon 644 bin 92'dir.

Bu illerin kapsadığı coğrafi alan Türkiye yüzölçümünün yüzde 14,50'si civarındadır.

Planlanan dört parçalı Kürdistan'ın Türkiye ayağında bu 20 il bulunmaktadır.

Ve Türkiye süratle uçuruma yuvarlanmakta, oldubittiye getirilerek parçalanması, yeniden masaya çıkarılan Şark Meselesi çerçevesinde insan ve toprak temelinde bölünmesi dayatılmaktadır.

Tehlike çok büyüktür.

Küresel güçlerin esas ve gizli gündemi Suriye'nin bölünüp bölünmemesinden, Irak'ın ne olup olmamasından ziyade Türkiye'nin hangi doz, süre ve hızda parçalanacağıdır.

Bize göre düğmeye basılmış, kanlı görev taksimi yapılmıştır.

TBMM'de Kürdistan ve Kürt illeri lafları olağanlaşmış, sık sık duyulur hale gelmiştir.

Tam bir karanlığa mahkum olan Diyarbakır'da bir kadının, Türk polisine, "Burası Kürdistan, ne istiyorsunuz?" sataşmasına, şerefli polisimizin; "Ne Kürdistan'ı, burası Türkiye", şeklinde cevabı özlem duyduğumuz bir iradenin belirtisidir.

Evet, bu ülkenin ismi Türkiye Cumhuriyeti, üzerinde yaşayan beşeri zenginlik Türk milletidir.

Ve Anadolu coğrafyası ebedi Türk vatanıdır.

Kurgu sinsi ve kurnazdır.

HDP halkı tahrik edecek, PKK saldırarak milleti yıldırarak, AKP ne yapalım durum kötü, federasyon ve başkanlık sisteminden kaçış yok mazeretine sığınarak son darbeyi indirecektir.

Bu durum, 1.Dünya Savaşı sırasında yapılan gizli anlaşmaların

tezahürü, Paris ve San Remo Konferanslarının güncellenerek Sevr şeytanının uyandırılması demektir.

Milliyetçi Hareket Partisi de Türkiye'nin bölünmesine hiçbir şart altında tepkisiz ve sessiz kalmayacak, alayının karşında tek başına kalsa da milleti için lazım gelen fedakârlıklardan asla kaçınmayacaktır.

Eninde sonunda ihanetin beli kırılacak, Türk milletinin muhatap kaldığı şer oyunu sevdalıları eliyle mutlaka bozulacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Farkındaysanız, hiçbir komşu ülkeyle aramız yoktur.

Bölgemizde ters düşmediğimiz, köprüleri atmadığımız, kutuplaşmadığımız hiçbir devlet kalmamıştır.

Etrafımız ateş çemberindeyken AKP hükümeti yanlışlarına sürekli yenilerini ilave etmekte, devamlı mayına basmaktadır.

24 Kasım'dan bu tarafa Rusya'yla süren kriz ve karşılıklı yıldırıcı hamleler kritik bir aşamadır.

Putin yönetimi tehditlerin hacmini gün geçtikçe genişletmektedir.

Akdeniz ve Karadeniz savaş gemilerinden geçilmemektedir.

Türkiye Rusya gerilimi her alanda tesirini göstermektedir.

Putin yönetiminin uzlaşmaz ve küstah politikaları bölgesel işbirliği dinamiklerini sakatlamıştır.

Ülkemizin Rusya'dan kaynaklanan ekonomik kaybı ise ciddi seviyelere ulaşma riski taşımakta olup, yapılan hesaplamalar bunun 9 milyar dolara çıkacağı yönündedir.

Biz bu konuda gerekli inceleme ve araştırmayı yapmak üzere Genel Başkan Yardımcımız ve İzmir Milletvekili Sayın Ahmet Kenan Tanrıku'nu, Genel Başkan Yardımcımız ve Denizli Milletvekili Sayın Emin Haluk Ayhan'ın görevlendirmiş bulunmaktayız.

Rusya Türkiye'ye karşı güç ve ittifak arayışındadır.

PYD'ye silah vermesi, PKK'yı desteklemesi, Irak, Suriye ve İran-la ortak hareket etmesi düşmanca tutumdur.

Rusya uçak düşürülmesini fırsata dönüştürmenin, aşırılıkları tırmandırmanın hevesindedir.

Doğal olarak tansiyon oldukça yüksektir.

ABD ve diğer batı ülkeleri de düşen uçaktan sonra Ortadoğuya ve sınırlarımıza vakit kaybetmeden üşüşmüşlerdir.

Gemisini, füzesini, uçağını, bombasını alan bölgemize koşmuştur.

Soğuk Savaş yıllarında hüküm süren ideolojik, politik, ekonomik ve stratejik mücadelelerin aynısı tekrar yeşermiştir.

Bununla beraber 19.yüzyılın sonuna kadar hakim olan Avrupa güç dengesi sistemi yeniden vasat bulmuş, bu yüzden ülkeler arası ilişkiler sertleşmiştir.

Öyle bir noktaya gelinmiştir ki, Putin nükleer savaşı bile telafuz etmiştir.

Dış politikayı tekeline alan, hükümete ambargo koyan, Davutoğlu'nun manevra ve etki alanını daraltan Erdoğan'ın Rusya konusunda kafa karıştıran ve gelgit yaşayan söylemleri bir başka düşündürücü husustur.

Erdoğan'ın "Gerilimden yana değiliz" geri adımının henüz bir karşılığı olmamıştır.

"Putin beni iyi tanıyor, duygusal davranıyor, kusur uyarılara kulak asmayan pilotlardır, stratejik ilişkileri toparlamayız" açıklamaları da eften püften sızlanmalardır.

Erdoğan hala gerilime fırsat vermeyelim havasındadır.

Oysaki farklı sebepleri olan uluslararası gerginlikten ve aşırı bloklaşmadan dolayı hiçbir ülkenin geri adım atmayarak dünya savaşına çanak tuttuğuy 1914 şartlarını aratmayacak bir atmosfer gittikçe yayılmaktadır.

Bu sancılı seyrin nerede durup, nerede soluklanacağı ise belirsizdir.

IŞİD'in Ortadoğudan sökülüp atılması için icra edilen askeri faaliyetlerin henüz bir sonuç vermediği de ortadadır.

Rusya destekli Esad yönetimi de Lazkiye kırsalındaki Kızıldağ'ın güneyinde yer alan ve stratejik değeri olan Kırkaltı Tepesi ve başta Gökdağ olmak üzere birçok Türkmen köyünü acımasızca bombalamıştır.

Zalimler Türkmenlere vicdansızca saldırmaktadır.

Unutulmasın ki, Türk milleti Türkmen kardeşlerinin yanındadır, onları hiç kimseye muhtaç etmeme konusunda da samimidir.

Bütün dikkatler, Türkmen Dağı'na ve Cerablus-Azez arasındaki bölgeye çevrilmişken bir anda Musul eksenli tartışmalar tekrar gündeme oturmuştur.

Irak Merkezi Yönetimi Musul'un Beşika Bölgesine Türkiye'nin asker sevkiyatını kontrolsüz tepkiyle karşılamıştır.

Başbakan Davutoğlu, Musul'daki eğitim ve istihbarat birliklerimizin takviyesini anlatırken "Kimsenin toprağında gözümüz yok" dese de, Irak'taki farklı çevreler Türk askerini işgalci diye itham etmişlerdir.

Irak'ın Basra bölgesinde bir caddeye asılan pankartla Türk şirketleri tehdit edilmiş, Nuri El Maliki tarafından provoke edilen kalabalıklar Türk Bayrağını Bağdat'ta hayasızca, çirkince yakmışlardır.

Bu alçaklığı kınıyor, komşuluk hukukuyla asla bağdaşmadığını bu vesileyle hatırlatmak istiyorum.

Türk bayrağına edepsizce saldıranlar, ABD Irak'ı işgal ettiğinde acaba neredeydiler?

Irak'lı kadınlara tecavüz edilirken, yüzbinlerce masum katledilirken, bugün Türkiye'ye meydan okuyan, olmadık hakareti savuran çakma yiğitler, fason kahramanlar hangi delikteydi?

IŞİD, 10 Haziran 2014'te Irak ordusunu bozguna uğratarak Musul'u ele geçirirken, Konsoloslüğümüz basılırken, Musul Merkez Bankası'ndaki 420 milyon dolara el koyarken bugünkü sözde cen-gaverler ne yapıyorlardı, nereye kaçmışlardı?

Şurası bir gerçektir ki, Irak'ın toprak bütünlüğü, egemenlik hakları, ülkesel çıkarları bizim için hayati önemdedir ve saygıya layıktır.

Ancak aynı saygının Türkiye'ye de gösterilme mecburiyeti vardır.

Doğrudur, AKP'nin Irak politikası baştan ayağa yanlıştır.

Fakat Türk askerini davet eden, Musul'un Beşika bölgesinde yer gösteren yine bu ülkedir.

Dünden bugüne ne değişmiştir?

Bu maksatla Türkiye'nin, Türkmeneli'ndeki soydaşlarına ve Irak'taki diğer unsurlara eğitim ve yardım amacıyla gitmesi son derece normaldir.

Bunun da büyütülecek bir yanı yoktur.

Irak Başbakanı İbadi, Türk askerinin çekilmesi için BM Güvenlik Konseyi'ne resmi başvuruda bulunmuştur.

MİT ve Dışişleri Bakanlığı Müsteşarları apar topar Bağdat'a gitseler de soğuyan ilişkiler düzelmemiştir.

Beşika Kampı'nın bir hareket üssü olmayıp, Irak hükümetinin bilgi ve onayı içinde kurulan bir eğitim kampı olduğu vurgulanmaktadır.

Takviye birliklerin özel kuvvetlerden değil, kampın güvenliğini artırmak üzere komando birliklerinden seçilmiş olduğu da dile getirilmiştir.

Bağdat yönetiminin birlik takviyesi operasyonunu ilk kez duyuyormuş gibi tepki vermesi anlaşılır değildir.

Davutoğlu geçen hafta, Irak Başbakanı Haydar el İbadi'ye bir mektup göndererek Irak hükümetinin hassasiyeti giderilinceye kadar Beşika'ya kuvvet intikali gerçekleştirilemeyeceğini söylese de, gelişmeler bunun hilafına seyretmiştir.

Şimdi de Beşika'daki askeri unsurlarımızın kuzeye kaydırılması gündemdedir.

Erdoğan'ın "Musul'dan askerimizi çekmemiz söz konusu olmaz" duruşunun ne kadar gerçekçi olduğu da yakında daha iyi anlaşılacaktır.

Türkiye'nin Irak'ta 1.Körfez Savaşı'ndan bu yana bir askeri gözlem gücü bulunmaktadır.

Bu gücümüz, Uludere ve Çukurca arasında sınır oluşturan dağların Irak tarafındaki eteklerinde kalan bölgede konuşlanmıştır.

Bizim beklentimiz ve talebimiz peşmergenin eğitilmesi değil, Türkmenlerin hak ve hukukuna ne pahasına olursa olsun arka çıkılmasıdır.

Zira Türkmenler hem IŞİD'in, hem peşmergenin tehdidi altındadır.

Erdoğan'ın Türkmenistan seyahatine çıkmadan evvel, "Terör örgütleri Türkiye için her an bir tehdit unsurudur. Irak Merkezi Yönetimi oradan ülkemize yapılacak herhangi bir terör saldırısına gerekli tedbiri alamıyorsa biz alırız" dediğine göre, Kandil Dağı'nın dümdüz edilmesi de bir an evvel temin edilmelidir.

Kandil Dağı Irak'ın sınırları içerisindedir.

Terörizmin asıl kaynaklarından birisi de burasıdır.

Erdoğan tedbir alacaksa ve Davutoğlu'nun yüreği yetiyorsa, hodri meydan, Kandil'den işe başlasınlar da görelim, Bağdat'ta yakılan Türk Bayrağı'nı Kandil'de dalgalandırsınlar da kendilerini haremle alkışlayalım.

Irakla kopma noktasına gelen ilişkilerin gölgesinde Barzani'nin Ankara'da en üst düzeyde ağırlanması, Erdoğan ve Davutoğlu tarafından kucaklanması bize göre kara mizahtır.

Peşmerge başı devletin mahrem sayılan kuruluşlarına evine girer gibi, elini kolunu sallayarak girmiştir.

MİT Müsteşarlığı ve Gölbaşı'ndaki Özel Kuvvetler Komutanlığı bir numaralı PKK himayecisi Barzani'yi konuk etmiştir.

Hükümet de buna izin vermiş, kanal açmıştır.

Barzani öyle taltif edilmiştir ki, sarayda karşılanmış, Kürdistan bayrağı altında Başbakanla buluşmuştur.

Erdoğan, 2007'de Barzani muhatabımız olamaz, teröre örgütüne yataklık yapıyor derken sanıyorum bugünleri hiç hesaba katmamıştır.

Şimdilerde en has dostu ve müttefiki olan da yine Barzani olmuştur.

Bu ne kepezektir?

Erdoğan Türkmenistan'dan dönerken, Barzani'nin PKK konusunda bazı rahatsızlıkları olduğunu söylemiştir.

Erdoğan, peşmergenin rahatsızlığına çare olmuş mudur?

Ona petrol ve bazı özel ticari ilişkiler karşılığında açık çek vermiş midir?

Kaçak saraydan ise, Erdoğan'ın Barzani'yle IŞİD ve PKK başta olmak üzere, tüm terör örgütleriyle mücadele konularını ele aldıkları bilgisi sızdırılmıştır.

Demek ki, binlerce Türkmen'in katiliyle terörle mücadele konuşulmuştur.

Diyorum ki, Barzani'den gelecek hayır Allah'tan gelsin.

Barzani kimdir de, terörle mücadelede işbirliği yapılacaktır?

Ha Öcalan, ha Barzani, sorarım sizlere, aralarında ne fark vardır?

Şehitlerimizin kanlılarından birisi de bu peşmerge kalıntısı değil midir?

Erdoğan ve Davutoğlu kimden medet beklemektedir?

Türkiye çöken dış politikasının acı faturasına katlanmaktadır.

Ülkemiz böyle gidemeyecek, normalleşme ve güvenlik sağlanmadan, komşu ülkelerle ilişkiler rayına oturmadan terörizmle mücadelede mesafe alınamayacaktır.

Sayın Davutoğlu, görüyorum ki bazı şeylerin farkındasın.

Dün katıldığın bir televizyon programında sarfettiğin bazı düşünceler buna işaret etmektedir.

Ülkemizin en öncelikli gündemini terörle mücadele, Rusya, Irak ve Suriye'den kaynaklanan ek güvenlik riskleri olduğunu samimiyetle kabulleniyorsan, Erdoğan'ın hayalperestliğine, milli iradeyi sabote etmesine izin verme, sorumluluğunun derhal gereğini yapacak ataklığı göster.

Türkiye'nin üstesinden gelemeyeceği siyasi ve ekonomik krizlere ramak kalmışken, Türk milletinin verdiği yetkiye layık ol, çift başlıktan şikayet eden Erdoğan'ın egolarına partini ve ülkemizi kesinlikle teslim etme.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan Davutoğlu, 10 Aralık günü, ATO Kongre Merkezi'nde 64. Hükümetin 2016 Yılı Eylem Planını milletimize takdim etmiştir.

Davutoğlu, seçim döneminde ortaya koydukları vaatleri tartışmaya açmadan, kendileriyle çelişmeden verdikleri sözleri birer birer gerçekleştireceklerini belirtmiştir.

Yeni bir sayfa açtıklarını ve 'Vira Bismillah' diyerek kolları sıvadıklarını dile getirmiştir.

Davutoğlu, Eylem Planlarını milletimizin talepleri doğrultusunda hazırladıklarını, vaatlerini 3 ay, 6 ay ve 1 yıllık periyot içinde hayata geçireceklerini peşinen iddia etmiştir.

Biz millet adına ve menfaatine yapılacak her reform ve gelişmenin yanında duracağız.

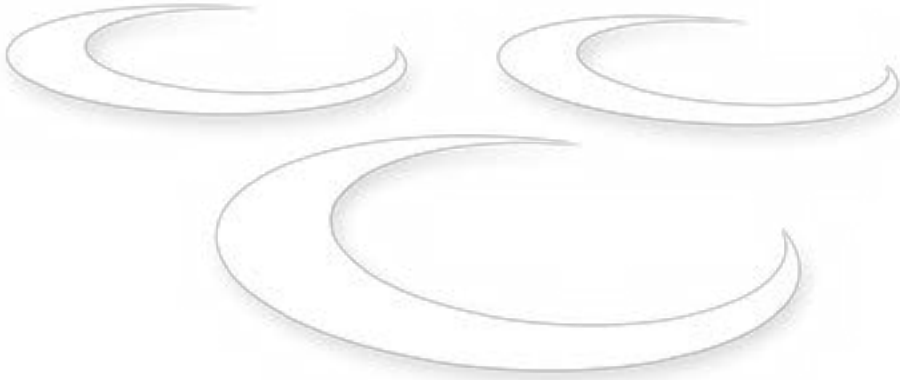
AKP'nin, partimizden esinlenerek bire bir alıp hayata geçirme sözü verdiği her vaadin titizlikle takipçisi olacağız.

Nitekim partimizde "Ak Vaatleri Takip Merkezi" kurduğumuzu, takvime bağlanmış eylem planını an be an izleyeceğimizi buradan duyurmak istiyorum.

Asgari ücretin 1300 liraya çıkmasından tutun da, kadınlara, gençlere, emeklilere, çiftçilere, esnaflara, çalışanlara varıncaya kadar atılacak her olumlu adımın bizzat peşinde olacak, AKP'nin yakasını bırakmayacağız.

Bu düşüncelerle grup toplantımıza katılan siz değerli milletvekili arkadaşlarımı ve saygıdeğer misafirlerimizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Sağ olun, var olun, hepiniz Allah'a emanet olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

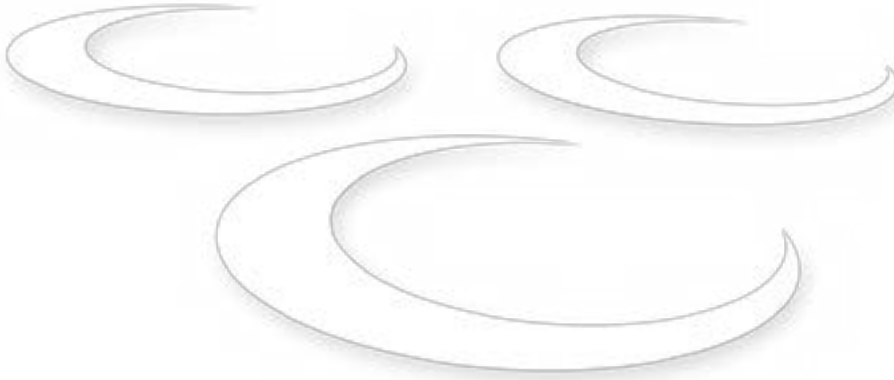
26. DÖNEM

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

22 ARALIK 2015

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Misafirler,

Basımızın Kıymetli Temsilcileri,

Uzun, yorucu ve bir o kadar da karmaşık bir yılın bitimine çok az bir süre kala sizlerle bir kez daha birlikte olmanın kıvancını yaşıyorum.

Sözlerime hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlayarak başlıyorum.

Geçtiğimiz Pazar günü sabahın erken saatlerinde, Ankara'nın Keçiören ilçesinde kurulu bulunan Osmanlı Halk Pazarı'nda yangın çıkmıştır.

Güçlkle kontrol altına alınan bu yangın sonucunda 253 işyeri kullanılamaz hale gelmiştir.

İlk tespit ve açıklamalar yangının elektrik kontağından çıktığına işaret etmektedir.

Neden her ne olursa olsun, yangından zarar gören esnaflarımızın zarar ve ziyanlarını karşılamak hükümetin öncelikli görevidir.

Bu kış kıyamette ekmeğini kazanmanın, çorbasını kaynatmanın telaşında olan kardeşlerimiz yüzüstü bırakılmamalı, kaderine terk edilmemelidir.

Parti olarak Keçiören Osmanlı Pazarı esnafının talep ve ihtiyaçlarını yakından takip edeceğimizi, onların dertlerine ortak olacağımızı ifade ediyor, tüm esnaf kardeşlerimize geçmiş olsun dileklerini iletiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi, bu gece Mevlid Kandili'ni idrak edeceğiz.

Bu gece alemlere rahmet elçisi olarak inmiş Efendimiz Resulullah'ın dünyaya teşrifini hasretle, hürmetle ve hayranlıkla yad edeceğiz.

Sizlerin, milletimizin ve Türk-İslam dünyasının Mevlid Kandili'ni tebrik ediyorum.

Ne mutlu bizlere ki adalet, ahlak, merhamet ve şefkat zirvesi; iman, inanç, insaf, izzet kutbu aziz Peygamberimizin izinden yürüyoruz.

Bu mübarek günde Allah'tan niyazım, bizleri helalin yolundan ayırmamasıdır.

Zira helale yüz çevirmek, haramla sözleşmek, haramla nikahlanmak demektir.

Bir toplumu içten içe çürüten en ağır sorun rüşvetle birlikte haramın açıktan savunulmasıdır. Ve dinimiz bunu net olarak yasaklamıştır.

Rüşvet ve yolsuzluk kamu düzenini sarsan bir suçtur.

Rüşvet veren devlete taarruza geçmiştir ve bu yüzden suçludur.

Rüşvet sosyal düzenin bozulduğu dönemlerde ortaya çıkmaktadır.

Rüşvet insanlığın reddettiği, inancımızın ve kültürümüzün telin ettiği bir sapma halidir.

Ecdadımız rüşvet alana mürteşi, rüşvete verene raşi diyor ve bu ikiliyi mahkum ediyordu.

Barbar kavimler bile rüşvetle mücadele etmişlerdir.

Peçevi tarihinde anlatılmaktadır: İslam tarihinde ilk rüşvet olayı; Halit Bin Velit'in, Hz. Osman'ın huzuruna girebilmek için karpıcıya iki altın vermesiyle başlamıştır.

Rüşvet devletin selametine karşı işlenmiş ağır bir cürümdür.

Devlet otoritesinin zayıflamasıyla rüşvet arasında doğru bir bağlantı vardır.

Darbe diyerek savuşturulan ve kapatılan 17-25 Aralık Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturmasını bir de bu göz ve bilgi dağarcığıyla değerlendirmek lazımdır.

17-25 Aralık milli vicdanda kapanmamış bir yaradır.

Yedirmeyiz diyenler, ne var ne yok yemiştir.

Birlikte yürüdük diyenler, yürütmede, götürmede ustalaşmışlardır.

Kibirli ve küstah bir dille rüşveti günah işleme özgürlüğü sayanlar ahlak ve adaleti kitlemişlerdir.

Hala rüşvetle çarkları dönen vakıflar söz ve güç sahibidir.

Hala ayakkabı kutularından çıkan deste deste banknotlar hafızalardadır.

Yatak odalarındaki haram madenleri, bakan ve başbakan çocuklarının çevirdiği dolaplar, dört yüzüz bakanın hırsızlıkları dillerdedir.

Ve hala Erdoğan'ın zeki oğluyla para eritme üzerine yaptığı konuşması akıllardan çıkmamıştır.

Gün gelecek devran dönecek, rüşvetçi, hortumcu, haramzade, millete küfreden, yüzdelerle ihale alan kim varsa doğruca adaletin önüne çıkacaktır.

Bu ya olacak ya olacaktır. Başka bir seçenek kesinlikle yoktur.

Değerli Arkadaşlarım,

Maalesef Efendimizin mirası karalanmakta, kanlı ve karanlık çekişmelere gerekçe yapılmaktadır.

Bu en başta İslamiyet'in özüne ve ruhuna büyük bir saygısızlıktır.

Dini kılıf yapan azılı teröristler Peygamberimizin hatıra ve emanetlerine acımasızca, ahlaksızca kast etmektedir.

İslam alemi, Müslüman coğrafyası öyle bir buhrana sürüklenmiştir ki, katliamlar seriye bağlanmış, ardı arkası kesilmeyen cinyetler volkan gibi patlamıştır.

Şu kadar ki ölen Müslüman, öldüren yine Müslüman'dır.

Medeniyet beşiği Ortadoğu'nun haline bakınız.

İslam ülkelerinin perişanlıklarına; halkından, ahlaktan ve maneviyattan kopuk yönetimlerinin kokuşmuşluğuna özellikle dikkat ediniz.

Aslında bu sorunların hepsinin ortak paydasında Hz. Peygamber'in hayatına, tebliğine ve mesajlarına duyarsızlık, ilgisizlik ve münafıkça yaklaşımdır.

İslam'a en büyük kötülük yine İslam adına şiddeti ve nefreti bir siyaset ve çıkar aracı olarak kullanan günahkârlardan gelmektedir.

Yüce dinimiz ne diyor, ne buyuruyorsa tam tersi yapılmaktadır.

Kuran'ın, "Bir cana kıyan tüm insanlığın canına kıymış gibidir" bağlayıcı hükmü hiç kimsenin gündeminde yoktur.

İçimizde dışımızda bu kadar felaket yaşanırken, lafa gelince alimliğiyle övünen zevat, sıra sorumluluk almaya gelince ortadan kaybolmaktadır.

Allah dostları suskundur.

Ortak akıl paslanmış, ortak vicdan kurumuştur.

İslamiyet'in kalbi hançerlenip tüm uzuvları hakaret ve kesif bir harekate uğrarken çağın manevi rehberlerinden herhangi bir tepki ve tesirli bir itiraz işitilmemektedir.

Bu çarpıklık en az İslamiyet'i içine alan kaos kadar hazin ve düşündürücüdür.

Diline bakarsak alim, kalbine bakarsak kapalı ve mühürlü olduğu ortaya çıkacak bir çok sözde alim, sürekli ivme kazanan zulüm düzeninden rahatsız değildir.

Çünkü bunların samimiyet kapısı sürgülüdür.

Çünkü bunların dışı hoca, içi bacadır.

Müslümanların itikat, fıkıh ve hatta siyaset konusunda farklı mezheplere ayrılmış olması örtülemez, telafi edilemez düşmanlıklar doğurmaktadır.

İslam dünyası eşitsizliğin, vicdansızlığın, ölçsüzlüğün kurbanıdır.

Her gün beş vakit okunan ezanların hatırına, her gün Allah diye semaya kalkan eller, her gün yürekten amin, gönülden şükür diyen tertemiz vicdanlar adına var olan kin ve kirliliğe ne zaman dur diyeceğiz?

Bu sorunun cevabını mutlaka düşünmek mecburiyetindeyiz.

Yoksa dehşet girdabı her geçen gün genişleyecektir.

İslamiyet'in terörle anılması, terörle özdeş gösterilmesi konusunda sinsi ve çok yönlü propaganda çalışması yürüten çevrelere müsaade edemeyiz.

Ve elinde silah, dilinde küfür, belinde bombayla önüne gelen ateş açan, hedef gözetmeksizin gözüne kestirdiğini yok eden, doğrayan ve parçalayan canileri İslam dairesinde göremeyiz, görülmesine sessiz kalamayız.

Küresel güçlerin maşası IŞİD, El Nusra, Boko Haram, Eş-Şebab, El Kaide ve benzeri cinayet örgütlerinin İslamla uzaktan yakından bir ilişkisi olamayacak, kıyısından köşesinden irtibatları kurulamayacaktır.

Masum canlara kıyanlar Müslüman değil, kafir işbirlikçisidir.

Mürşit kisveli müşrikler, Müslüman görünümlü müfritler İslam'ı can evinden vurmaktadır.

Bunlar emperyalizmin uşağı, İblisin Truva Atı'dır.

Ne yazık ki, İslam âlemi tümünden karıştırılıp istikrarsızlığa gömülürken bu çeteler yüksek fiyatlardan kiralanmakta, her pis işte kullanılmaktadır.

Batı, doğudaki, bilhassa İslam âlemini çerçevesine alan stratejik hedef ve hesaplarını ele geçirmek maksadıyla devşirdiği militan kadrosuna tetikçilik yaptırmaktadır.

İslam coğrafyası terörle yıldırılmak, terörle teslim alınmak istenmektedir.

Emperyalist ülkeler bazen tek, bazen de yek vücut olarak Ortadoğu Bölgesi'nin zenginliklerini bölüşebilmek ve bölgeye de hakiyet kurabilmek için çeşitli senaryolar üretmektedir.

Bölgenin mihenk taşı olan Türkiye bu senaryolardan dün de, bugün de ziyadesiyle etkilenmiş ve zarar görmüştür.

Ortadoğu'da sürdürülen kavganın temelinde bölüşüm ve hakiyet mücadelesi yatmaktadır.

Bu nedenle bölgede topraklar parçalanmakta, insanlar kimi zaman etnik, kimi zaman mezhebi motivasyonla istismar edilmektedir.

Söz konusu istismarı emperyalist güçler ve onların yerli işbirlikçileri yapmaktadır.

Yüzyıllardır süren ekonomik çıkarlar ve karanlık ideolojiler İslam ve Türk düşmanlığına dönüşmüş, bu düşmanlığın körüklenmesinde ve genç kuşaklara aşılmasında kilise örgütleri ve kalem sahipleri birbirleriyle yarışmışlardır.

İstenen zayıf ve kukla devletlerdir.

İstenen batının nüfuz alanlarının genişletilmesidir.

Ortadoğu'nun ve İslam ülkelerinin kanlı bıçaklı duruma getirilmesinin nedeni budur.

Sonuç itibarıyla Arap Baharı'ndan kara kış çıkmış, güdümlü selefî çeteler tıpkı Roma İmparatorluğu'nu yıkan barbar kavimler gibi her tarafa yayılmışlardır.

Bu bir sonuçtur. Sonuçla uğraşmak, sonuca kafa yormak ise zaman kaybıdır.

Musibetlerin kaynağında asırlardır değişik kılık ve görünümde devam eden emperyalist vahşilik vardır.

İslam ülkeleri ise adeta felç geçirmiş, adeta vurgun yemiştir.

Çünkü bu ülkelerin yöneticileri batıya payandalık ve uyduluk yapmaktadır.

Sözde kral, emir ve şeyhler için öncelik halklarının huzuru, ülkelerinin onuru, İslamiyet'in itibarı değil, kan ve haksızlık üzerinde kurulu bulunan taht ve taçlarıdır.

Osmanlı'dan ayrılan her toplum, her devlet şimdilerde kriz geçirmekte, şok yaşamaktadır.

Buna Türk'ün bedduası mı tuttu demeliyiz bilemiyorum, ama bildiğim şu ki, Ortadoğu ateş almış, insan hayatı aynıysa karanlık çağlarda yaşandığı gibi ucuzlamış, bir değeri kalmamıştır.

Meselenin tuhaf yanı tehlikenin hala kavranamamış olmasıdır.

Teröre karşı, aralarında Türkiye'nin de yer aldığı 34 ülkenin Suudi Arabistan öncülüğünde bir İslam İttifakı kurması, terörist

gruplarla mücadele edileceğinin ilan edilmesi bu gerçeği değiştiremeyecektir.

Bir yönüyle 34 ülkenin teröre karşı aynı cephede buluşması umutlu bir gelişme idiysen de, diğer yönüyle terör örgütlerini aşırı ve haddinden fazla büyütmenin örtülemez neticesidir.

NATO "Müslümanlar için savaşmayacağız" diyerek gizli tarafını, tercihini ve gelişmelere sancılı bakışını açığa vurmuştur.

34 ülke bir araya gelip ne yapacaktır?

İŞİD yine saldırılarına devam etmektedir. PKK-PYD kan dökmeyi, ihaneti resmileştirmeyi hızla sürdürmektedir.

Bu 34 ülke önce samimiyet testinden geçmelidir.

Bu 34 ülke önce birbirlerinin aleyhine terör örgütlerini nasıl ve hangi kanallarla provoke ettiklerini açıklamalıdır.

Madem 34 ülke terör örgütlerine karşı bir araya geldilerse, ABD'sinden Rusyası'na, Birleşik Krallık'tan Almanya'sına kadar batılı ülkelerin bölgemizde ne işi vardır?

Kendi söküğümüzü kendimiz dikmemiz gerekirken, vesayetçi güçlere ne ihtiyaç vardır?

Yoksa İslam ülkeleri arasındaki ittifak emperyalizmin yeni bir oyalama ve oynama taktiği midir?

Ya da planlanan, 34 ülkeyi terör örgütleriyle eşitleme, eşit güçte gösterme sinsiliğiyle beraber Şii-Sünni kutuplaşmasının derinleştirilme arayışı mıdır?

Her ülke teröre karşı ise teröristlerin yaşama şansı doğal olarak olmayacaktır.

Peki bu terör örgütleri ağır silahları nereden, hangi silah baronlarından, kimlerin gözetim ve denetiminde almaktadır?

Berlin'de, Londra'da, Paris'te, Washington'da, Brüksel'de, Roma'da, Madrid'de, Moskova'da, Şam'da, Bağdat'ta ve hatta Tahran'da terör örgütlerine silah satmak için kuyruğa giren, terörizmi diri tutmak için faal halde bulunan çevrelere ne diyeceğiz, bunları nasıl izah edeceğiz?

Bu terör örgütleri mali, lojistik ve insan kaynaklarını nereden temin etmektedir?

Önce sorun yaratıp peşinden silah pazarı kurmak, önce ara bozup hemen arkasından müdahale gerekçesi oluşturmak bildik bir sömürgeci komplosudur.

Saddam'ı silahlandırıp, Mübarek'i cesaretlendirip, Kaddafi'yi destekleyip, Bin Ali'yi pırpırlayıp, sonra da bahar geldi bahanesiyle kalabalıkların önüne atan bu emperyal edepsizliktir.

Ortadoğu'nun omurgası çökmüştür.

Ortadoğu ve İslam toplumlarının iradesi kırılmış, bağımsız karar alma mekanizmaları laçkalaşmıştır.

Bu furyaya, bu curcunaya Türkiye'de katılmış, daha doğrusu katılmak zorunda bırakılmıştır.

İslam ülkeleri manevi kalkınma, maddi silkinme yaşamadan, birlik ve dirliğine sahip çıkmadan facialar sürececek, daha çok kan akacaktır.

Yoksulluk İslam ülkelerine sinmiştir.

Yozlaşma İslam ülkelerine nüfuz etmiştir.

Yolsuzluk İslam ülkelerini pençesine almıştır.

Bir yanda petrol ve dolar içinde yüzen küçük bir zümre, diğer yanda bir dilim ekmek, birazcık hak, özgürlük ve demokrasi için çırpınan milyarlarca insan herkesi kahretmelidir.

Bir yanda haksız kazanç sağlamış, zor kullanarak servet edinmiş, israf ve harama batmış elit bir tabaka, diğer yanda helal rızık için ömrünü veren milyarlar hepimizi kara kara düşündürmelidir.

Bu vahim ve iç yaralayıcı düzenin tek yüzü gülüni, tek memnu zalimlerdir.

Ve inanıyoruz ki, mazlumun ahını almış hiçbir zorba ne sarayının, ne parasının, ne de saltanatının hayrını göremeyecektir.

Tarihin akışına baktığımızda nice bedbahtın, nice haramzadenin, nice nefsine kul köle olmuş gafilin ibret verici acı sonlarını görürüz.

Allah mutlak ve galiptir; kimse karamsarlığa kapılmasın, bunu yine göreceğiz, yine şahit olacağız.

Değerli Arkadaşlarım,

İçinde bulunduğumuz coğrafyada her yer karışıktır.

Bu karışıklığın Türkiye'ye maliyeti günden güne büyümektedir.

Suriye konusu uluslararası toplumu üst düzeyde meşgul etmektedir.

Geçtiğimiz günlerde, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, Viyana'da varılan Suriye'de Siyasi Çözüm Planını oy birliğiyle kabul etmiştir.

Buna göre,

- Ocak ayında Şam yönetimiyle muhalifler arasında ateşkes ve siyasi geçiş görüşmelerinin başlaması,
- IŞİD ve Nusra gibi terörist grupların görüşmelere dahil edilmemesi,
- Teröristlere ABD ve dikkatinizi çekiyorum, Rusya öncülüğündeki koalisyon unsurlarının saldırılarına devam etmesi,
- BM Genel Sekreteri'nin 18 Ocak'ta ateşkesin nasıl denetleneceğine dair raporunu paylaşması,
- 6 ay içinde kapsayıcı, muteber, hiçbir mezheple bağlantısı bulunmayan bir hükümetin kurulması,
- Özgür ve adil seçimlerin 18 ay içinde BM gözetiminde düzenlenmesi,
- Siyasi geçişin Suriye halkının denetiminde olması kararlaştırılmıştır.

Mutabakata varılan başlıklardan hangilerinin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini zaman gösterecektir.

Ama bir gerçek vardır ki, Suriye'de insani, tarihi ve kültürel miras yok edilmektedir.

Esad zalimliği ve Rus acımasızlığı özellikle Bayır Bucak'taki soydaşlarımıza göz açtırmamaktadır.

Ne çelişkidir ki, Türkmen Dağı'ndaki katliamlar görülmemektedir.

Rusya, IŞİD'i bombalıyorum diyerek Türkmenlere saldırılmaktadır.

Putin'in gözünü kan bürümüştür.

AKP hükümeti ise ne yaptığını bilmez bir haldedir.

Hükümet henüz Türk devletinin caydırıcılık vasfını kullanmaktan aciz, soydaşlarımıza arka çıkacak sorumluluk şuurundan mahrumdur.

Milli Güvenlik Kurulu'nun 18 Aralık'taki toplantısında, Bayır Bucak bölgesinde yaşayan kardeşlerimizin durumu ele alınmış ve duyarsız kalınmayacağı ifade edilmiştir.

Ancak her şey laftadır ve Türkmen Dağı'nın kaybı an meselesidir.

Türkmenler denizden, havadan ağır bombardıman altındadır.

Esad ise karadan kalleşçe bindirmektedir.

Erdoğan Kısıklı'daki villasında poz verip aile boyu fotoğraf çektirirken soydaşlarımız katledilmektedir.

Davutoğlu sosyal medyadan görücüye çıkar gibi icraatlarını sıralarken Türkiye'nin güvenliği erozyona uğramaktadır.

Sayın Davutoğlu Türkmenler öldürülüyor, neredesin?

Ülkemiz dört bir koldan tahriklere uğruyor, ne yapıyorsun?

Bunlar için Türk'ün ölmesi önemsiz bir ayrıntıdır.

Bu Davutoğlu ki, 2012 yılının Kasım ayında İsrail saldırısı sonrası ziyaret ettiği Gazze'deki Şifa Hastanesi'nde iki gözü iki çeşme ağlıyordu.

Aynı Davutoğlu Dağlıca'da şehitlerimizin toprağa düştüğü gün, bir futbol müsabakasına katılıyor, yanına aldığı şehit yavrusunu istismar ederek tezahüratlar eşliğinde sevinç çılgılığı atıyordu.

Erdoğan da Mısırlı Esmâ için yanıp kavruluyor, göz pınarlarından akan yaşları ekranlarda göstere göstere siliyordu.

Bunların vicdanında Türklük yoktur.

Düne kadar İsrail'e terörist devlet diyorlardı.

Düne kadar İsrail'e katil diyorlardı.

Düne kadar İsrail'den Mavi Marmara'nın hesabını soruyorlardı.

Şimdi ne değişti de İsrail'in dost bir ülke olduğu birden bire hatırlandı?

Ne oldu da İsraille gizli kapaklı görüşme ve anlaşma zeminlerine gerek duyuldu?

Erdoğan hangi tehdit ve tavizlerle Ortadoğu'nun Türkiye-İsrail yakınlaşmasına ihtiyacını olduğunu seslendirdi?

Erdoğan, İsrail'in barışı tehdit ettiğinden şikâyet etmiyor muydu?

"Şahsen ben bu görevde bulunduğum sürece hiçbir zaman İsrail ile olumlu bir şey düşünmem" diyen Erdoğan değil miydi?

İsraille cepheleştiği günlerde halkın ve hakkın rızasını kazanmak, egemen güçlere şirin görünmemek amacıyla olduğunu ısrarla söyleyen Erdoğan nerededir?

Hani İsrail çocukları öldürüyor, plajlarda masumları katliyor yordu?

Erdoğan bunları unutmuş ve Türkmenistan seyahatinden dönerken İsraille ilişkilerin normalleşmesi Türkiye ve Filistin'e çok şey kazandırır görüşüne gelmiştir.

İsrail'e karşı ileri sürülen üç şarta ne olmuştur?

Özür şartı yerine gelmiş midir?

İddia odur ki, Obama'nın nezaretinde İsrail Başbakanı Netanyahu telefonla özür dilemiştir.

Mavi Marmara'da ölenler için tazminat verilmiş midir? Hayır.

Gazze'ye uygulanan abluka kalkmış mıdır? Bu da hayır.

Türkiye'nin talepleri tam karşılanmadığı ortadayken el altından İsrail ile uzlaşma arayışlarının, barış masası kurma niyetlerinin asıl gayesi nedir?

Erdoğan'ın İsrail'e yanaşması, bu ülkeye zeytin dalı uzatması nasıl okunmalıdır?

Irak, Rusya ve Suriye gerilimini kaldıramayan, bu nedenle küresel güçlerin dayatmasıyla İsrail'e yakınlaşan AKP hükümeti bütünüyle hayal kırıklığıdır.

Bölgesinde yalnızlaşan Türkiye'nin tutacak son dalı İsrail kaldıysa dün kadar hakim olan bunca sövgüye, bunca itiş kakışa ne gerek vardı?

7 Haziran seçimlerinden sonra Tel Aviv'de bayram yapıldı diyen yandaş asalaklar, asıl bayram hediyesinin bizzat Erdoğan'ın dilile verildiğini görmeyecek kadar vicdan ve iradenizi aldıldınız mı?

Hepsini geçtik de, Gazze'de ölen mazlumların yakınlarına ne diyeceksiniz?

Türkiye'ye ziyarete gelen ve kongrelerde defalarca alkışlattığınız Hamas lideri Meşal'in yüzüne nasıl bakacaksınız?

Biz demiyoruz ki İsrail'le düşman olalım.

Biz dilemiyoruz ki İsraille ilişkilerimiz hepten kopsun.

Fakat önce Erdoğan ve Davutoğlu'nun İsrail'e yağmur gibi yağdırdığı ağır sözlerinden dönüş gerekçesini, eriyen buzların asıl sebebini öğrenmek istiyoruz.

Türk milleti; Erdoğan'ın, farklı ülke ve liderlerle "canım sıkıldı küstüm, keyfim yetti barıştım" demesinde tiksini noktasına gelmiştir.

Böylesi cehalet dolu, hamaset yüklü, basiret yoksunu dış politika nerede görülmüştür?

Türk milleti Erdoğan'ın insafına mı kalmıştır?

Recep Tayyip Erdoğan filmi hep bildik sahnelerle doludur:

Hava sahamızı ihlal eden Rus uçağı düşürüldü, Erdoğan yine olsa yine yaparız, hesap sorarız dedi, bir gün sonra Rus uçağı olduğunu bilsek farklı davranırdık noktasına geldi.

Esad kardeşiydi, ailece görüşüyorlardı, sonra katil olduğunu hatırladı.

Emevi Camiinde namaz kılacaktı, üç aya kalmaz Esad gidecekti, böyle diyordu, dört yılı aştı ne giden var, ne de gitmeye niyeti olan.

Sisi'yle görüşmeler yapıyordu, Ankara'da ağırılıyordu, sonra darbeci olduğunu söyledi.

Cemaatle can ciğer kuzu sarmasıydı, sonra paralel olduğunu itiraf etti.

Mehmetçiğe darbeci çamuru attı, sonra dönüp meğerse kumpasmış, yanlış yaptık, dedi.

PKK'yla çözüm masasında iştahla oturuyordu, sonra terörist olduğunu anladı.

Erdoğan hem kandırıldım dedi, hem de herkesi kandırdı.

Davutoğlu dersiniz, onda gürültü var, görüntü yoktur.

Bitmedi.

5 Aralık'ta Musul'a zırhlı birlikler sevk ettiler.

Biz bunu olumlu bulduk, destek verdik.

Erdoğan çok geçmedi, 11 Aralık'ta Musul'dan çekilmenin söz konusu olmadığını kararlı yüz hatlarıyla ileri sürdü.

Davutoğlu durur mu, o da aynı havayla oynamaya başladı.

Ne oldu, 14 Aralık'ta Beşika Kampı'ndaki askeri birliğimizin bir bölümü Irak'ın kuzeyindeki Bamerni Kampı'na kaydırıldı.

Buna da yeniden tanzim denildi.

Yetmedi, geri adımlar durmadı.

Obama'nın 18 Aralık'ta Erdoğan'a bir telefonuyla AKP'nin yelkenleri suya indi, Dışişleri Bakanlığı Beşika Kampı'ndan çekilmenin süreceğini 19 Aralık'ta açıkladı.

Sormazlar mı adama; Musul bahanesiyle Beşika'ya gittiniz gitmesine de, niçin dönüyorsunuz?

Nedir sizi korkutan?

Sayın Erdoğan, Obama'ya sormadın mı; ABD, binlerce kilometre uzaklıktan gelip Irak'ta operasyon yapıyor da, Türkiye güvenliği ve soydaşlarının varlığı için sınırının hemen öte yakasına geçemeyecek midir?

Obama Irak'ın onurundan bahsediyor da, sen ve başında bulunduğu korkaklar kafilesi Türk milletinin onurunu müdafaa edemiyor musunuz?

Böyle bir devlet idaresinin inandırıcılığı nasıl olacaktır?

Recep Tayyip Erdoğan ve Ahmet Davutoğlu millete yalan destanı yazıp, başkanlık sistemi ve yeni anayasa edebiyatı yaparken;

Kırım Rusların oldu. Hiçbir şey yapılamadı.

Kıbrıs Rumlara peşkeş çekildi, Doğu Akdeniz'de mevzi kaybedildi. Hiçkimsenin umurunda olmadı.

Türkmen Dağı Esad'ın eline kaldı. Hiçbir etkili tedbir alınamadı.

Kerkük peşmergeye, Musul IŞİD'e terk edildi. Geriye yalnızca Türkmenlerin acı dolu hikayeleri, yitirilmiş yurtları, dağıtılmış umutları, kaybolmuş hayatları bırakıldı.

21 Şubat'ta Süleyman Şah Türbesini nakliye kamyonuna yükleyip gece yarısı operasyonu ile kaçırarak, buna da zafer, başarı diyen Erdoğan ve Davutoğlu milli vicdanda ebedi mahkumdur, ebediyete kadar lekelidir.

Çekile çekile nereye kadar gelinecektir?

Her diklenene, her tehdit savurana boyun büksek, biz bu topraklarda nasıl yaşayacağız?

Erdoğan'a, bu çağın Selahattin Eyyubi'si diyerek yalakalık yarışına girenler merakı mı mazur görsünler, bunlar hiç mi tarih okumamışlar, hiç mi vicdanları sızlamamıştır?

Kaçmanın, tornistan yapmanın, u dönüşünün, anında çark etmenin ismi ne zamandır Selahattin Eyyubi olmuştur?

Unutmayınız, korkak her gün, cesur bir gün ölür.

İnsan sürgünden, zindandan, ölümden değil, sadece korkak olmaktan korkmalıdır.

Erdoğan ve Davutoğlu sıkıştı mı taviz limanına demirlemektedir.

Bu ikili dara düştü mü, pabucun pahalı olduğunu gördü mü, uydurulmuş onca mazerete bel bağlayarak fırladık gibi dönmektedir.

Bunların önü açıktır, sirkte iyi cambaz olabilirler.

Bunların talihi yaver giderse, güldürü programlarında, komedi dizilerinde iyi ve bol kazançlı rol kapmalarında engel yoktur.

Bunların çiğnenmiş sözlerin, yutulmuş vaatlerin, sanal yiğitliklerin aktörü olarak da yıldızları parlayabilir.

Şansları bol olsun, bugün başlarsa bir seneye kalmaz hasılat rekoru kırarak işlere imza atabilirler.

Fakat bunlar bir tek Türkiye'yi layıkıyla yönetemezler, Türk milletine yeni ruh ve ufuk sunamazlar ve de asla sunamamışlardır.

Muhterem Milletvekilleri,

Türk dış politikası, yeni Türkiye parolasıyla un ufak olmuştur.

Bunun ağır faturasına tüm vatandaşlarımız katlanmaktadır.

Sayıları 2,5 milyonu bulan Suriyeli sığınmacıya, dışımızdan tırnağımızdan arttırdığımız 9 milyar dolar civarında para harcanmıştır.

Bu aziz vatan AB'nin sığınmacı odasına rüşvetle dönüştürülmek istenmektedir.

Çevremizdeki denizlerde binlerce Suriyeli boğulmuştur.

Tam bir insani trajedi yaşanmaktadır.

Sokaklar Suriyeli dilencilerle dolup taşmaktadır.

Suriyelilerin ilave külfet ve maliyeti sosyal ve ekonomik hayatımızı tarumar etmektedir.

Bu yüzden işsizlik, huzursuzluk ve asayişsizlik daha da artmaktadır.

Son yurdumuzun bize ait olmadığı farklı yol ve yöntemlerle ima edilmekte, alttan alta fısıldanmaktadır.

Anadolu farklı farklı etnik ve kültürel kimliklerin toplanma yeri olarak projelendirilmektedir.

Tekrar söylüyorum, üstüne basa basa haykırıyorum; bu vatan bizlere ecdadımızın ve aziz şehitlerimizin can pahasına bıraktığı kutsal bir emanettir.

Ve burası ebedi Türk vatanıdır.

Hiçbir küresel mihrak, hiçbir hain emel bu gerçeği değiştiremeyecektir.

Görüyorsunuz, günlerdir Sur, Cizre, Silopi ve Nusaybin başta olmak üzere, teröristler her değerimize saldırı düzenlemektedir.

Öğretmenler çekilmekte, devletin kanadı kolu kırılmakta, vatan evlatları şehit düşmektedir.

Dün Bitlis'in Sehi Ormanları bölgesinde, önceden yerleştirilen el yapımı patlayıcı düzeneğinin PKK'lı teröristlerce infilak ettirilmesi sonucunda 1 Mehmedimiz şehit, 9'u da yaralanmıştır.

Yine dün Diyarbakır'ın Sur ilçesinde bir Mehmedimiz şehit düşmüştür.

18 Aralık'ta Cizre'de, 19 Aralık'ta Sur'da, 20 Aralık'ta bir kez daha Cizre'de teröristlerle çıkan çatışmada üç kahramanımız şehit olmuştur.

1 Kasım'dan bu tarafa 17 polisimiz 19 askerimiz bir hilal uğruna kara toprağa girmiştir.

Şırnak Cizre'de, PKK'lı katiller, evinin mevzi haline getirilmesine karşı çıkan 70 yaşındaki Selahattin Bozkurt'u öldürmüşlerdir.

Cizre'nin Nur Mahallesi'nde 8 aylık hamile Güler Yanalak isimli hanım kardeşimiz teröristlerce kurşunlanmıştır.

Şehitlerimize Allah'tan rahmet, yaralılara şifa diliyorum, hepimizin başı sağolsun diyorum.

Türkiye fikren, fiilen ve fiziken bölünmenin eşiğindedir.

Şu anda Türkiye'nin bir bölgesi kundaklanmakta, hainler tarafından yakılıp yıkılmakta, kırılıp dökülmektedir.

Her yere tonlarca bomba yığılarken istihbarat uyumuştur.

Sokaklara hendekler açılırken, hükümet uyuşarak seyretmiştir.

Barikatlar dikilmiş, evler silah ve cephaneliklerle doldurulmuştur.

Erdoğan çözüm diyordu, terör örgütünün silah bırakacağını söylüyordu.

Biz hayal görmeyin, milleti aldatmayın, çözüm çözülmüştür, PKK silah bırakmaz dedikçe, Erdoğan renkten renge giriyor, yüzü öfkeden kapkara kesiliyordu.

AKP'nin çözümü buzdolabında değil, hendektedir.

Sözde hendek siyaseti uydurup bununla ilgili lehte ya da aleyhte ahkam kesmek hızla mesafe alan bölücülüğe açıktan hizmettir.

Kaldı ki AKP'nin süreç ve barış masalı teröristlerin silah depolamasına yaramıştır.

Erdoğan da bunu ilk ağızdan itiraf etmiştir.

Çözüm diyenler şimdi söyleyiniz, cevap veriniz, bu hendekler kazılırken neredeydiniz?

Sözde akiler peki siz ne yapıyor, hangi delikten, hangi yalından, hangi melun hevesle terörü seyrediyordunuz?

Bir ara, durmadan konuşuyor, özgürlük nutku atıyor, demokrasi türküsü söylüyor, terörü bitiriyor, sorunları çözüyor, barışı getiriyordunuz.

Şimdi nerede gizleniyor, nerelerde keyif çatıyorsunuz?

Bu hendekler yeni kazılmadı.

Hendeklere ilk kazma yıkım projesiyle vuruldu.

Hendeklerin yayılması süreç ihanetiyle gerçekleşti.

Sur'dan Suriye, Cizre'den Cezire, Silopi'den savaş çıkartmak için yıllarca PKK el bebek gül bebek bakıma alındı, müzakerelerle güçlendirildi.

Şimdi Erdoğan çıkmış, "O evlerde, o binalarda, açtığınız o hendeklerde yok olacaksınız, oraya gömüleceksiniz" demektedir.

Davutoğlu da, "Hendekleri başlarında parçalayacağız" iddiasındadır.

Allah'tan korkmaz, kuldan utanmaz yaratıklar tarafından Cizre yakılmakta, Silopi kırılmakta, Sur Ayn el Arab'a dönüştürülmektedir.

Hastanelere roketler isabet etmekte, okullar bombalanmakta, camiler harabeye çevrilmekte, vatandaşlarımız göç etmektedir.

Terörden olumsuz etkilenen 21 ilimizde bu yılın ilk 10 ayında 11 bin 354 esnafımızın kapısına kilit vurduğu, kapanan şirket sayısının bin 549'a ulaştığı medyaya kadar yansımıştır.

Örgüt sözde mahkemeler kurmuş, hükümetin haberi olmamıştır.

Örgüt sözde şehitlikler açmış, hükümetin ruhu duymamıştır.

Alan almış, satan satmış, çözümün içinden hendek çıkmış, barikatlar dikilmiş, ne çelişkidir ki hükümet bile bile kulağının üstüne yatmıştır.

Bunlara rağmen, Erdoğan ve Davutoğlu hendeklere öfke saçacağına, nerede hata yaptık diye dönüp geçmişe bir türlü bakmıyor, bakamıyor.

Öcalan'ı takdirle karşılıyorum diyen Şırnak eski Valisi, bu hendeklerde senin payın vardır.

TBMM'de "Bu coğrafyada üç hedef vardı son dönemde: Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan, bir; İmralı, iki; Barzani, üç." diyen AKP Milletvekili, bu hendeklerde senin izin vardır.

"Türk üst kimliği bölücüdür, Türk bayrağı değil, Türkiye ve devlet bayrağı diyelim" diyen zehirli dil, bu hendeklerde senin dahlin vardır.

"Türk diye bir ırk yoktur" diyen sefil zihniyet, sana söylüyorum, bu hendeklerde senin rızan, senin sözün, senin kapkara ümidin vardır.

Türk bayrağını tahrik unsuru gören, Ne Mutlu Türküm Diyene seslenişinden rahatsızlık uyan hainler, duyun bu milli çılgılığı, hendekler önce vicdanınızda açılmıştır.

"Milliyetçilikle hesaplaşma zamanı" geldi diyen hele sen Davutoğlu, bilesin ki günahın büyüktür ve hendekler seninle anılacaktır.

İmralı canisini süttten çıkmış ak kaşık gösteren, gençliğinde namaz kılmasından oruç tutmasına kadar ballandıra ballandıra anlatan siyasi mevtalar hendeklere ilk kazmayı vuran asıl sizlersiniz.

Atatürk'ün Gençliğe Hitabesini kaldırıp, milleti 36 parçaya ayırıp milliyetçiliği ayaklarının altına aldığını söyleyen 17-25 Erdoğan, gerçek hendek kaçak sarayın içinde, 7 Aralık'ta taşındığın 250 odalı saray yavrusunun tam ortasındadır.

"Sayın Öcalan demek, PKK'nın kendine ait bayrağını ve Öcalan posterini elinde taşımak suç olmaktan çıktı" sözlerini kurşun gibi

savuran namertler, şimdi beni dinleyiniz, ilk hendek sizlerin ruhunda kazılmıştır.

İmralı canisine methiyeler düzüp barış güvercini gösteren, Türk milliyetçilerine hakaretler yağdırıp morg bekçisi suçlamasını yöneltenler, sizin ön isminiz hendek ise soy isminiz haysiyetsizdir.

Oslo'dan İmralı'ya kadar Türkiye'nin önüne sıra sıra hendek kazdılar, sırtına kaldırmayacağı yük yüklediler. Şimdi de bundan gocunuyorlar.

Teröristlere müdahale etmek isteyen güvenlik güçlerimizin elini tutan,

Süreç zarar görmesin, Erdoğan kızmasın gerekçeleriyle teröristlerin alan hakimiyetine göz yuman siyasetçisinden, aktif veya merkezdeki valisinden, kaymakamından, emniyet müdüründen ve diğer görevlilerden bu dünya gözüyle hesap sormazsam, içtikleri sütü, yedikleri lokmayı burunlarından getirmesem hayat bana zehir olsun.

Düşmanlık saçan, hendekleri kutsayan, PKK'lı militanları öve öve bitiremeyen HDP'li siyasetçilerle ilgili hukuki işlem başlatmak için Cumhuriyet Savcıları neyi beklemektedir?

Yok mudur hukuku müdafaa edip koç gibi duracak yiğit ve korkusuz bir savcı?

Köküne kıran mı girdi bu adaletin?

HDP'nin bir eşbaşkanı yarın Rusya'ya gideceğini ve Moskova'da temsilcilik açacaklarını söylemektedir.

26-27 Aralık'ta Demokratik Toplum Kongresi'nin Diyarbakır'da yapacağı sözde kongrede özyönetimin tartışılacağı duyurulmaktadır.

KCK Yürütme Konseyi'nin, HDP'li milletvekillerinin Meclis'ten çekilmeyi tartışmaya açmaları yönünde çağrı yaptığı medyada yer almaktadır.

Erdoğan'ın kardeşi Barzani, bağımsız Kürdistan için referandum kartını ileri sürmektedir.

HDP, Türkiye düşmanlarıyla iş tutmakta, özerklik ve Kürdistan desteği alabilmek için yüzyıllardır amacı malum olan ülkelere sırtını yaslamakta bir sakınca görmemektedir.

Milletin kesesinden para alan HDP'li belediyeler PKK'ya çalışmaktadır.

Bu ne düşmanca bir tavidir?

Kürdistan nedir, neresidir ve Türk milleti son ferdine kadar fedakârlık yapmadan bu nasıl kurulacaktır?

Diyarbakır'ı ihanetin ağırlık merkezi yapmak hangi aklın ürünüdür?

Gazi Mustafa Kemal Atatürk 26 Eylül 1932 tarihinde, Diyarbakır isimli bir gazeteye verdiği beyanatta aynen şunları söylemiştir: "Ben Türk elinin kahraman bir bucağındayım. Bizim diyarımız Oğuz Türk'ünün has kaynağıdır. Biz bu yüce kaynağın çocuklarıyız."

Çözüm ve açılımcılar, terörist ve hıyanet odakları hatırdan çıkarmayınız ki, Diyarbakır, Hakkari, Şırnak ve daha niceleri Türk'ün öz yurdudur ve asla kaybedilmeyecektir.

Emperyalizme piyonluk yapanlar, Kürdistan'ın oluşumuna se-yirci kalanlar, Sevr'de Hain Ferit Paşa'nın durumuna düşmeyecekler midir?

Gaflet, dalalet ve hatta ihanet herhalde bu olsa gerekir.

Kardeş kardeşe kırdırılırsın mı? İstenen bu mudur?

Türkiye'nin en ücra köşesine kadar dağılmış, birçoğu ve özellikle İstanbul, İzmir, Adana ve Mersin'de yaşayan Kürt kökenli kardeşlerimize, Güneydoğu'da birkaç ili Kürt devleti olarak verdik, buyurun yeni vatanınıza desek acaba tek bir kişi yerini yurdunu bırakıp da gidecek midir?

Diyarbakır'ının İzmir'de yaşayan oğlunu ne yapacağız?

Ankaralının Şırnak'tan aldığı gelini nereye koyacağız?

Kürt kökenli kardeşlerim, sizler yalnız değilsiniz.

Ve sizler sahipsiz bırakılmayacaksınız.

Terörden çok çekmiş, milletine mensubiyeti bir şeref madalyası gibi taşıyan kardeşlerim, PKK elbette sizin temsilciniz değildir, hiç de olmamıştır.

Batı'nın uydurduğu Kürt sorunu ve Türkiye mozaiği bölücülüğe kılıftır. Hiçbir Kürt kökenli kardeşim bu oyuna gelmeyecektir.

Kronikleşen terörizm ve Kürdistan melaneti emperyalizmin silahıdır. Kürt kökenli kardeşlerim ona buna aldanmayacak, tehditlere aldırmayacaktır.

Etnik kimlikler asırlar içinde kültür ve tarih potasında eriyerek, ortak üst değerlere ulaşip vatandaşlık şuuruna, millet ruhuna kavuşmaktadır.

Herhangi bir ayırım gözetmeksizin kaderde, kıvançta ve tasada bir ve beraber olan herkesle bir millet hali tezahür etmektedir.

Ve biz anıda, acıda, atinin umut sancağında buluşarak bir millet olduk, biz bin yıllık kaynaşmayla kardeş olduk, biz bölünmez, bükülmez, parçalanmaz sağlam bir millet varlığıyla hep birlikte doğrulduk.

Öyle ki adımız Türk milleti, devletimiz de Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Bundan geriye dönüş yoktur.

Şu anda Cizre'de, Silopi'de, Sur'da can pahasına mücadele veren Mehmetçiklerimizi, kahraman polislerimizi sonsuz güven ve dualarımızla destekliyoruz.

Teröristler ev ev, sokak sokak aranıp bulunmalı, hendeklerle beraber tamamıyla imha edilmelidir. Bunu bekliyoruz.

Vatan hainlerden temizlenmelidir.

Türk milleti hükümete tarihi bir görev vermiştir.

Sayın Davutoğlu terörle ve nifakla mücadelede samimi olduğunuz müddetçe, endişeniz olmasın, Milliyetçi Hareket Partisi siyasi iradeyi yalnız bırakmayacak, şunun bunun ağzına baktırmayacaktır.

Durmayın, yılmayın, dağdan, taştan, oviden ve şehirden bu hainleri kazıyın, sökün, silin ve Türkiye'yi bu darboğazdan sağ salim çıkarın.

Konuşmama son verirken, yeni yılınızı şimdiden tebrik ediyor, hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun, Cenab-ı Allah'a emanet olun.

